

presbytero cardinali ab Harrach nuncupate, ecclesiae Pragensis ex concessione et dispensatione apostolica praesuli, nec non venerabili fratri Salisburgensi et Strigoniensi archiepiscopis, ac episcopo Viennensi, aut duobus saltem ex illis, seu, si illi insimul non reperiantur, aliis regnorum ac archiducatus, Statuum, ditionum, provinciarum et dominiorum praedictorum episcopis, vel duobus ex illis per te arbitrio tuo, toties quoties opus fuerit, eligendis¹, quaecumque et qualiacumque aurea et argentea ecclesiarum et locorum piorum huiusmodi vasa, candelabra, cruces, thuribula et alia utensilia, sive intra fines regnorum et archiducatus, Statuum, provinciarum, ditionum et dominiorum praedictorum, sive extra illos asportata, ubicumque gentium et locorum existant (calicibus et patenis et aliis sacra unctione delibutis dumtaxat exceptis), ut illa conflari, et in nummos, praedicto Leopoldo regi seu eius ministris consignandos et in supradictam causam dumtaxat expendendos, cudi possint, cauto tamen arbitrio tuo de restituendis, quamprimum facultas suppetet, ecclesiis et locis piis huiusmodi aliis utensilibus aureis et argenteis eiusdem ponderis, valoris et qualitatis, apostolica auctoritate nostra, opportunis iuris et facti remediis, etiam per censuras ecclesiasticas, omni et quacumque appellatione, recursu, reclamatione et exceptione remotis, cogas et compellas; super quibus tibi quaecumque necessariam et opportunam facultatem tribuimus et impertimur; volentes pecuniarum ex praemissis redigendarum rationes seorsim haberi, illasque in causam belli praedicti contra Turcas, et non in alios quosvis usus, cum tua², vel aliorum, a te seu pro tempore existente

nostro¹ et Apostolicae Sedis apud memoratum Leopoldum regem nuncio ad id specialiter deputandorum, subscriptione, integre et fideliter converti et erogari.

§ 2. Non obstantibus apostolicis, ac Contraria tollit. in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon quorumcumque ecclesiarum et locorum piorum, ac Ordinum, congregationum, Societatis, militiarum et hospitalis praedictorum, et quibusvis aliis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, eisdem ecclesiis et locis piis, ac Ordinibus, congregationibus, Societati, militiis et hospitali praedictis, illorumque praesulibus, capitulis, abbatibus et aliis superioribus, ac personis quibuslibet, etiam in limine foundationis et erectionis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, ac irritantibus, et aliis decretis, in genere vel in specie, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio facienda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium et singulorum tenores praesentibus, ac si de verbo ad verbum, ac formam in illis traditam servatam, exprimerentur et insererentur, praesen-

¹ Male ed. Main. legit nostra pro nostro (R. T.).

¹ Male edit. Main. habet eligendi (R. T.).

² Male edit. Main. habet tuo pro tua (R. T.).

tibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque;

§ 3. Aut si praefatis aut quibusvis affis communiter vel divisim sit a Sede Apostolica indultum quod excommunicari, suspendi et interdici non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxiii februarii mdcxlv, pontificatus nostri anno ix.

Dat. die 23 februarii 1664, pontif. anno ix.

CDLXIV.

Diversae ordinationes circa cappellanos ecclesiarum S. Apollinaris et S. Stephani in Monte Caelio, ac examen et aetatem alumnorum, necnon redditio-nem rationum administrationis bonorum collegii Germanici et Ungarici de Urbe.

Alexander Papa VII,
ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

Pastoralis officii, quod auctore Deo gerimus, sollicitudo nos admonet, ut, paternam collegiorum ad sedulam iuventutis in bonis moribus sanaque doctrina institutionem, fideique catholicae conservationem et propagationem, pie sapienterque institutorum curam gerentes, illorum commodis et utilitatibus ac felicibus progressibus, quantum cum Domino possumus, consulere iugiter satagamus.

M. tiva.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, dudum felicitis recordationis Gregorius Papa XIII praedecessor noster, per quas-

dam suas super fundatione et erectione, ac constitutionibus, gubernio et directione collegii Germanici et Hungarici de Urbe respective emanatas litteras, inter alia constituerit ut quatuor ministrantes obeundo ecclesiae Ss. Sabbae et Andreae eidem collegio unitae servitio destinarentur; hi vero ministrantes, nec in choro psallere, nec, praeter unum ex ipsis, missam inibi celebrare consueverint; unde nec etiam ibi habitare curent, et de mente eiusdem Gregorii praedecessoris circa eorum servitium non satis liqueat; ipseque Gregorius praedecessor sacerdotes ad ecclesiae S. Stephani in Monte Caelio de Urbe praefata dicto collegio pariter annexae servitium deputari voluerit, nec eorum numerum praefiniverit; ac ab eodem Gregorio praedecessore, circa examen alumnorum antequam in dictum collegium recipiantur hic Romae instituentium, dispositum reperiatur expresse ut examinatores in Urbe alumnos iuramento approbent vel reprobent, reservata tamen superioribus facultate iuramentum eiusmodi remittendi si minime necessarium visum fuerit; id autem singularitatem aliquam continere, seu illi causam praebere videatur; circa aetatem vero alumnorum praefatorum in eisdem litteris cautum reperiatur ut illi viginti circiter annos nati esse debeant; ac demum idem Gregorius praedecessor disposuerit ut pro tempore existentes protectores dicti collegii rationes administrationis bonorum ipsius collegii quancumque eis libuerit sibi reddi curare possint; si tamen administratores bonorum collegii huiusmodi Societatis Iesu religiosi fuerint, illi nemini praeterquam praeposito generali eiusdem Societatis rationem reddere teneantur: nos, dubia super praemissis seu eorum ratione

¹ Ed. Main. habet ecclesiam ... annexa (R. T.).

Ordinationes.

exorta tollere, dictique collegii utilitati quantum nobis ex alto conceditur, prospicere cupientes, ac praedictarum Gregorii praedecessoris litterarum tenores et datas etiam veriores, aliaque etiam specificam et individuum mentionem et expressam requirunt praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium eiusdem collegii protectorum a Sede Apostolica deputatorum, qui collegium huiusmodi nuper visitarunt, consilio, motu proprio, ac ex certa scientia et matura deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, ut, ex supradictis quatuor ministrantibus dictae ecclesiae Ss. Sabbae et Andreae servitio destinatis, tres, qui prorsus inutiles sunt, dimittantur, et unus tantum sacerdos mercede nonnihil aucta eiusdem ecclesiae servitio deputetur; utque unus quoque dumtaxat in posterum memoratae ecclesiae S. Stephani in Monte Caelio cappellanus detur, tenore praesentium statuimus et ordinamus. Praeterea volumus omnino servari quod in praedictis Gregorii praedecessoris litteris disponitur de secundo examine praedictorum alumnorum hic Romae instituendo antequam recipiantur; utque cautius procedatur in primo examine, quod in Germania aut Hungaria habeatur¹, de hoc ipso edoceri inibi tum examinatores tum ipsos alumnos antequam eorum examen ibi instituatur, eaque de causa transmitti huic² in Germaniam formularium examinis inibi faciendi; ac ad tollendam singularitatem, aliisque de causis, facultatem remittendi iuramentum, per examinatores in Urbe super approbatione vel reprobatione alumnorum praestandum, si minime ne-

¹ Potius lege habeatur (R. T.).

² Videtur hinc pro huic legendum (R. T.).

cessarium visum fuerit, superioribus reservatam ut praefertur, eisdem superioribus adimus¹, itaut indifferenter singuli examinatores iuramentum huiusmodi praestare teneantur. Constituta vero ab eodem Gregorio praedecessore circa alumnorum aetatem pariter omnino servari volentes, ne libera relinquatur facultas interpretandi pro libito ea verba quibus cavetur ut iidem alumni viginti circiter annos nati esse debeant, illa de decimonono anno saltem inchoato intelligenda esse declaramus. Postremo singulis annis mense ianuario, et infra annum quoties memoratis modernis et pro tempore existentibus dicti collegii protectoribus libuerit, rationem administrationis bonorum eiusdem collegii ipsis protectoribus, et dilecto filio praeposito generali vel vicario generali dictae Societatis Iesu si administratores bonorum huiusmodi eiusdem Societatis religiosi fuerint, reddi debere, statuimus pariter et ordinamus.

§ 2. Decernentes easdem praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod quilibet, etiam speciali et individua mentione digni, in praemissis interesse habentes seu habere quomodolibet praetendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati et auditi, neque causae, propter quas praesentes emanarunt, adductae, verificatae et iustificatae fuerint, seu ex alia quacumque quantumvis pia et privilegiata causa, colore, praetextu et capite, etiam in corpore iuris clauso, etiam enormis et enormissimae et totalis laesionis, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae aut interesse habentium consensus aliove quolibet etiam formali et substantiali defectu notari,

¹ Legendum vel *demimus* vel simile (R. T.).

impugnari, infringi, retractari, in controversiam revocari, aut ad terminos iuris reduci, seu adversus illa aperi-tionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia et potestatis plenitudine paribus concessio, quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare posse; sed ipsas praesentes litteras et in eis contenta huiusmodi semper firma, valida et efficacia existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, inviolabiliter et inconcusse observari, sicque, et non aliter, in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, eiusdemque S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, et dicti collegii protectores, ac alios quoslibet, quacumque auctoritate et potestate fungentes et functuros, sublata eis et eorum euilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, indicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§ 3. Non obstantibus praefatis Gregorii praedecessoris litteris, aliisque praemissis, necnon, quatenus opus sit, nostra et cancellariae apostolicae regula de non tollendo iure quaesito, aliisque constitutionibus et ordinationibus, ac dictorum collegii et Societatis, aliisque quibilibet, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis etiam eisdem collegio et Societati, illorumque superioribus et personis quibilibet, sub quibuscumque verborum tenoribus

et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, etiam motu pari, ac etiam consistorialiter, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus, in contrarium praemissorum concessis, confirmatis, et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, ac forma in illis tradita observata, exprimerentur et insererentur, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 4. Volumus autem ut earundem praesentium litterarum transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum et gentium tam in iudicio quam extra illud adhibeatur, quae ipsismet praesentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die IV martii MDCLXIV, pontificatus nostri anno IX.

Dat. die 4 martii 1664, pontif. an. IX.

Transumptum alicuius.

CDLIV.

Super observatione Indicis librorum prohibitorum noviter impressi.

Alexander Papa VII.
ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

Speculatores domus Israel, quae est sancta Dei Ecclesia, inscrutabili divinae providentiae arcano constituti, pastoralis vigilantiam nostram avertendis imminentibus gregi dominico periculis peculiari studio iugiter adhibemus, ne oves, pretioso Salvatoris et domini nostri Iesu Christi sanguine redemptae, seducantur a via veritatis, sed illam insistentes sub salutaris doctrinae directione ad aeternae beatitudinis metam felici cursu gradientur.

Motive.

§ 1. Cum itaque ad eiusdem Ecclesiae gubernationem praecipuum sit in ordinandis moribus et castiganda doctrina momentum, quod ab altero purum fidei lumen existat, ab altero operum rectitudo; Sedes Apostolica, praeclare intelligens homines legendo tam quae credenda quam quae facienda sunt optime discere, magnam in primis in librorum delectu constituendo adhibet semperque adhibuit diligentiam, quo mali a bonis, noxii ab innoxiiis discernentur, nominatim signatis auctoribus et scriptis a quibus christifideles abstinere deberent.

§ 2. Quam in rem venerabiles fratres nostri sanctae Romanae Ecclesiae cardinales, Indici librorum prohibitorum et expurgandorum praepositi, non solum sua sponte, et pro muneris sibi iniuncti ratione, sed etiam speciali mandato no-

¹ Dubia Indicis librorum prohibitorum decedit congregatio erecta a Sixto V in const. cxvii, tom. viii, pag. 985, congreg. vii; Indicis librorum prohibitorum, regulas inviolabiliter observari praecepit Clemens VIII, constitutione cxviii (al. 112), tom. x, pag. 231.

stro attentius incumbentes, cum animadvertierint, post Indicem librorum prohibitorum a felicis recordationis Clemente Papa VIII praedecessore nostro editum iuxta formam alterius Indicis qui sacrosancti Concilii Tridentini auctoritate prodierat, quamvis multi libri tam a successoribus praedicti Clementis Romanis Pontificibus, quam ab eorundem cardinalium congregatione prohibiti, illorumque auctores damnati fuerint, nullum tamen catalogum ordinatum atque distincte libros prohibitos et auctores damnatos huiusmodi complectentem publicam auctoritate fuisse confectum, magnamque proinde in hac materia oriri perplexitatem, quae in dies maior futura est nisi opportune providetur:

§ 3. Idcirco nos, difficultati invenientiae hac in re veritatis occurrere cupientes, post maturam et diligentem deliberationem, cui nonnulli ex praefatis cardinalibus ad res accuratius dispiciendas praepositi fuerunt, decrevimus in primis deveniendum esse ad novi Indicis confectionem, quo non solum libri post novissimum Clementis praedecessoris Indicem prohibiti aut alias confixi, verum etiam in superioribus, quos diximus, catalogis descripti continerentur. Deinde, quoad ordinem in disponendis auctorum et materialium nominibus, solam litterarum alphabeti seriem esse deinceps observandam; omissa nunc trinam illam in classes distributionem, quae licet ab initio laudabiliter esset instituta, usu nihilominus deinde cognitum est commodiorem adhuc iniri posse in hoc genere rationem, et quae nullas appendicum adiectiones, multiplices alioquin et implicitas tractu temporis extituras, desideratura sit, remque expediat sine ulla legentium in quaerendis auctoribus molestia, praesertim bibliopolarum, qui-

Dat modum
faciendi novum
indicem.

bus, ut facilis et explicata sit huius Indicis tractatio, publice in primis interest, ne ipsi errantes multorum errori causam praebeant.

§ 4. Accedit, quod illa classium distinctio plurimos non modo vulgares sed etiam eruditos saepe decipiebat, dum ex earum ordine confixionis gravitatem aestimandam putabant, quasi severius actum semper videatur cum legentibus anteriorum quam posteriorum classium libros, quod tamen secus esse ex ipsa classium institutione a Concilio Tridentino facta colligi facile potest, ubi, cum solum antecedit distinctio inter libros auctorum vitio, ac demerito, vel perniciosae doctrinae errorumque in eis contentorum ratione damnatos, ac inter praeferentes aut dissimulantes auctorem contingit ut plerique libri ignoti scriptoris, qui tertiae classi assignantur, peiores multo sint, quam in prima aut secunda recensiti; cui falsae persuasioni, ne perniciosae in hac materia licentiae causam praebeat, mendum omnino existimavimus.

Confirmatio
Indicis.

§ 5. Quamvis autem ulteriorem classium distinctionem omitti iusserimus, hactenus tamen observatam retinendam censuimus, ut citarentur in cuiusque libri confixione, ubi opus est, huiusmodi classes et appendices, una cum decretis quibus primum libri confixi fuerunt, quo rei ab initio gestae series innotescat.

§ 6. Quam etiam ob causam Indices Tridentinum et Clementinum, una cum suis appendicibus, Indici huic generali adiciendos curavimus, simulque omnia decreta ad haec usque tempora in hac materia post praedicti Clementis praedecessoris Indicem emanata, ne quid omnino, quod curiosae fidelium diligen-

¹ Pessime edit. Main. legit ac pro ne (R. T.).

tiae prodesse posset omissum videretur. Quae omnia, cum iuxta mentem nostram diligenter et accurate fuerint executioni mandata, composito Indice generali huiusmodi, cui etiam regulae Indicis Tridentini, cum observationibus et instructione memorato Indici Clementino adiectis appositae fuerunt: nos, de praedictorum cardinalium consilio eundem Indicem generalem, sicut praemittitur, iussu nostro compositum atque revisum, et typis camerae nostrae apostolicae iam impressum, et quem praesentibus nostris pro inserto haberi volumus, cum omnibus et singulis in eo contentis, auctoritate apostolica, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, ac ab omnibus tam universalibus quam singularibus personis, ubicumque locorum existentibus, inviolabiliter et inconcusse observari mandamus et praecipimus, sub poenis in constitutione recolendae memoriae Pii Papae IV etiam praedecessoris nostri super dicti Indicis Tridentini confirmatione edita contentis, ad quas, varietatis veterum decretorum in proponendis transgredientium poenis tollendae gratia, omnes et singulas poenas per constitutiones apostolicas et decreta anteriora huiusmodi quomodolibet inflictas harum serie reducimus, firmis tamen manentibus hiis, quae de auctoribus et libris damnatis in litteris apostolicis die Coenae Domini publicari solitis sancita sunt, circa quos nihil omnino mutare ac ne contingere quidem intendimus.

§ 7. Mandantes propterea omnibus et singulis venerabilibus fratribus patriarchis, archiepiscopis, episcopis et aliis locorum Ordinariis, necnon dilectis filiis eorum vicariis et officialibus, ac haereticae pravitatis inquisitoribus, et regularium cuiuscumque Ordinis, congregationis, societatis, vel instituti superioribus, omnibusque aliis, ad quos spectat et in

Mandatum de
observando.

totum quomodolibet spectabit, ut hunc generalem indicem vulgandum et observandum pro viribus curent, memores ad officii sibi commissi munus pertinere ut oves domini gregis iam a pabulis perniciosis arceantur, quam salutaribus impleantur: a quo si (quod absit) per malitiam aut negligentiam cessent, omnium malorum, quae inde gravissima et maxima oriri necesse est, districtam sibi apud severum iudicem reddent rationem.

Contraria tollit.

§ 8. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, ac formam in illis traditam pro servata habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis danda fides.

§ 9. Volumus autem ut earundem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo per-

sonae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum et gentium adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiores, sub annulo Piscatoris, die v martii MDCLXIV, pontificatus nostri anno IX.

Dat. die 5 martii 1664, pontif. anno IX.

CDLXVI.

Iubilaeum universale ad divinam operam implorandam contra Turcas.

Alexander Papa VII

Universis christianissimis, praesentes litteras inspecturis, salutem et apostolicam benedictionem.

Quod iam pluries indictis publice per universum christianum orbem precibus a Patre misericordiarum flagrantissimo cordis affectu flagitavimus ut rempublicam christianam ab imminentibus periculis sua virtute tueri dignaretur, idem nunc maxime, quando nefarius Turcarum tyrannus regnum Hungariae, firmum olim christianarum rerum praesidium, tot cladibus affecit, nec solum illud in suam potestatem omnino redigere, sed etiam inde in alias christianas ditiones irrumpere, easque, qua est insatiabili dominandi libidine, armis occupare, et Mahumetanae perfidiae abominatione Ecclesiam Dei vivi pollueri maximis viribus formidabilique apparatu molitur, denuo faciendum esse arbitramur.

Exordium.

§ 1. Nam, licet quicquid nobis est virium et consilii in causae communis tuitionem prompto et alacri animo conferre non cesserimus, vanos tamen sci-

Horatio.

1 Ex Regest. in Secret. Priv.

mus esse hominum conatus nisi divinae gratiae ope adjuventur. Accedamus itaque ad sacram misericordiam Domini aram, eique cordium contritorum holocausta offerentes, ac iniquitates nostras eleemosynis redimentes, expurgato per ieiunia veteri illarum fermento, eius iram, quam peccatis nostris irritavimus, placare studeamus. Quod quidem si in humilitatis spiritu, ferventique charitate fecerimus, firmam in divina bonitate fiduciam habemus fore ut exurgat Deus, et dissipentur inimici eius, et fugiant qui oderunt eum a facie eius. Hoc autem ut flagrantiori spiritus ardore uberiorique fructu fiat, priscum Romanae Ecclesiae, omnium matris et magistrae, morem sequentes, eiusdem Ecclesiae thesauros, quorum dispensatores a Domino constituti sumus, in praesentibus necessitatibus proferre, et largissimam manu erogare decrevimus. Igitur, ex parte omnipotentis Dei Patris et Filii et Spiritus Sancti, omnes et singulos utriusque sexus christifideles, tam in alma Urbe nostra, quam extra eam, ubicumque locorum constitutos, apostolica auctoritate paterne requirimus, monemus et adhortamur ad infrascripta devote peragendum et adimplendum, ac ad Deum Salvatorem nostrum toto corde orandum, ut per viscera misericordiae suae religionem christianam fidemque catholicam protegere et defendere, immanissimorumque illius hostium Turcarum vires et conatus proterere et reprimere, principum christianorum pacem et concordiam conservare, eorumque cordibus sanctum lumen suum infundere, ac illorum consilia et vires ad christiani nominis tutelam et exaltationem unire, augere, regere et roborare, atque omnium nostrum piis laboribus et conatibus opem

1 Videtur legendum *misericordiae* (R. T.).

2 Male ed. Main. legit et pro ut (R. T.).

ferre dignetur. Nos enim, de omnipotentis Dei misericordia ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius auctoritate confisi, ex illa ligandi atque solvendi potestate quam nobis Dominus licet indignis contulit, universis et singulis utriusque sexus christifidelibus in alma Urbe degentibus, qui S. Ioannis in Laterano, Principis Apostolorum et S. Mariae Maioris eiusdem Urbis ecclesias seu basilicas, vel ecclesiarum huiusmodi alteram, spatio duarum proximarum hebdomadarum semel saltem visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium devote, ut supra, Deum oraverint, ac quartam et sextam feriā ac sabbato alterius ex praedictis hebdomadis ieiunaverint, et, peccata sua confessi, sanctissimum Eucharistiae sacramentum in dominicā die immediate sequenti, vel aliā die infra eandem hebdomadam, reverenter sumperint et pauperibus aliquam eleemosynam, prout unicuique suggeret devotio vel possibilitas, erogaverint; ceteris vero, extra Urbem ubicumque degentibus, qui ecclesias ab Ordinariis locorum vel eorum vicariis seu officialibus, aut de eorum mandato, et, ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hae nostrae pervenerint, designandas, vel ecclesiarum huiusmodi alteram, spatio duarum similiter hebdomadarum a publicatione designationis per Ordinarios, vel eorum vicarios seu officiales, vel alios, ut praefertur, faciendae decurrendorum, saltem semel visitaverint, ibique, ut supra, oraverint, ac quartam et sextam feriā ac sabbato alterius ex hebdomadis huiusmodi ieiunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die dominicā immediate sequenti, vel aliā die infra eandem hebdomadam, sanctissimā communione refecti fuerint, et pauperibus aliquam

elemosynam, ut praemittitur, erogaverint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem, sicut in anno iubilaei visitantibus certas ecclesias intra et extra Urbem nostri praedecessores concedere consueverunt, tenore praesentium concedimus et elargimur; navigantes vero et iter agentes, ut, cum primum ad sua sese domicilia receperint, suprascriptis peractis, et visitata ecclesia cathedrali vel maiore aut parochiali loci eorum domicilii, eandem indulgentiam consequi possint et valeant; regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in claustris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuscumque, tam laicis quam ecclesiasticis, secularibus vel regularibus, etiam in carcere aut captivitate existentibus, vel aliquâ corporis infirmitate seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa vel eorum aliqua praestare nequiverint, ut illa confessarius ex iam approbatis a locorum Ordinariis ante praesentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque iniungere quae ipsi penitentes efficere poterunt, pariter concedimus et indulgemus.

Facultas eligendi confessarium.

§ 2. Insuper omnibus et singulis christifidelibus utriusque sexus tam laicis quam ecclesiasticis, secularibus et regularibus cuiusvis Ordinis, congregationis et instituti, tam in Urbe quam extra eam, ubique locorum, ut praefertur, degentibus, licentiam concedimus et facultatem ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque presbyterum confessarium tam secularem quam cuiusvis Ordinis et instituti regularem, ex approbatis, ut praemittitur, a locorum Ordinariis, qui eos ab omnibus excommunicationis, suspensionis et aliis ecclesiasticis sententiis et censuris, a iure vel

ab homine, quavis causa latis seu inflicti, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus et delictis quantumvis gravibus et enormibus, etiam locorum Ordinariis, sive nobis et Sedi Apostolicae, etiam in litteris die Coenae Domini legi solitis contentis, et aliis per quas-cumque nostras aut Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum constitutiones, quarum tenores praesentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis, in foro conscientiae et hac vice tantum absolvere et liberare valeant, et insuper vota quaecumque (religionis et castitatis exceptis) in alia pia et salutaria opera commutare, iniuncta tamen eis et eorum cultui et in supradictis omnibus casibus poenitentia salu-tari, aliisque eiusdem confessarii arbitrio iniungendis. Quapropter, tenore praesentium, in virtute sanctae obedientiae, districte praecipimus atque mandamus omnibus et quibuscumque venerabilibus fratribus patriarchis, archiepiscopis, episcopis et aliis ecclesiarum praelatis, ac quibuscumque Ordinariis locorum ubicumque existentibus, eorumque vicariis et officialibus, vel, aliis¹ deficientibus, illis, qui curam animarum exercent, ut, cum praesentium litterarum transumpta aut exempla etiam impressa acceperint, illa statim, absque ullâ morâ, retardatione vel impedimento, per suas ecclesias et dioeceses, provincias, civitates, oppida, terras et loca publicent et publicari faciant, ecclesiamque seu ecclesias visitandas designent, ne alias ulterius praesentium litterarum executio protrahatur. Non intendimus autem per praesentes super aliquâ irregularitate publica vel occulta, notâ, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo contri-

¹ Potius lege *his* pro *aliis* (R. T.).

buere dispensandi, seu habilitandi et in pristinum statum restituendi, etiam foro conscientiae, neque etiam easdem praesentes iis, qui a nobis et Apostolica Sede vel ab aliquo praelato seu iudice ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu alias in sententias et censuras incidisse declarati, vel publice denunciati fuerint, nisi infra tempus dictarum² duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse aut debere.

Contrariorum derogatio.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, praesertim quibus facultas absolviendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti servatur ut nec etiam similes vel dissimiles indulgentiarum et facultatum huiusmodi concessionibus, nisi de illis expressa mentio aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, necnon regulâ nostrâ de non concedendis indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum et congregationum sive institutorum regularium, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, eisdem Ordinibus, congregationibus et institutis, illorumque personis, quomodolibet concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica et individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores praesentibus pro sufficienter expressis ac formam in eis traditam pro servatâ habentes, hac vice, specialiter, nominatim et expresse, ad effectum praesentium,

¹ Edit. Main. legit *dictarum* pro *dictarum* (R. T.).

derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 4. Ut autem praesentes nostrae, quae ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus earundem praesentium transumptis, vel exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, ubique locorum et gentium eadem prorsus fides habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die VII martii MDCLXIV, pontificatus nostri anno IX.

Dat. die 7 martii 1664, pontif. anno IX.

CDLXVII.

Renovatio indulti nominandi ad canonicatus et praebendae pro rectore, decanis et provisoribus universitatis Coloniensis¹.

Dilectis filiis nobilibus viris consalibus et senatui civitatis et reipublicae Coloniensis,

Alexander Papa VII.

Dilecti filii nobiles viri, salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. Alias (piae memoriae Paulo Papae V praedecessori nostro pro parte vestra exposito, quod pridem felicitis recordationis Clemens Papa VIII similiter praedecessor noster, cum accepisset quod antea recolendae memoriae Paulus Papa IV etiam praedecessor noster, certis tunc expressis causis adductus, rectori et decanis quatuor facultatum, videlicet theologiae, iuridicae, medicae et artium, quae consistit² in tribus gymnasiis Mon-

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

² Ni aliquis error irrepsit (R. T.).

tano, Laurentiano et Trium Coronarum universitatis studii generalis Colonien- sis, consilioque illius facultatis ex qua persona nominanda esset, apostolica auctoritate indulserat, ut, cum provisoribus eiusdem universitatis, personas assumere possent in eadem universitate promotas, ac in publicis scholis legentes et lecturas, quas ipsi rector et decani ac proviso- res, praestito iuramento, unanimi consilio illius facultatis in qua legerent vel legere deberent, ad id more solito congregati¹, idoneas et catholicas esse, ac ad laudem et fructum studiosorum profiteri posse, cognoscerent, easque dilectis filiis maioris ac aliarum ecclesiarum dictae civitatis capitulis, ad quos canonicatum et praebendarum in eis- dem ecclesiis consistentium collatio, pro- visio, praesentatio, electio, institutio, seu quaevis alia dispositio communiter vel divisim aut aliàs quomodolibet per- tineret, dictae videlicet maioris et S. Ge- reonis Coloniensis ad presbyterales tan- tum, ad reliquos vero aliarum ecclesia- rum praedictarum canonicatus et pre- bendas qui inde ad triennium tunc ven- turum in singulis martii, iulii et no- vembris mensibus Sedi Apostolicae per concordata Germaniae cum ipsa Sede inita reservatis vacassent, nominare va- lerent eis ad quos illorum collatio, praesentatio, electio et dispositio huius- modi spectaret; et deinde dictum trien- nium semel atque iterum pia memoriae Pius Papa IV et Pius V, etiam prae- decessores nostri, ad simile triennium prorogaverant, et indultum praedictum etiam ad maiorem post pontificalem, et principales, aliasque dignitates, perso- natus, administrationes et officia etiam curata, necnon vicarias et cappellánias perpetuas maioris et collegiarum alia-

¹ Male edit. Main. legit congregari pro con- gregati (A. T.).

rumque ecclesiarum Coloniensium, quae in praedictis mensibus intra ipsum tem- pus vacarent, ampliaverant; et successive recolendae memoriae Gregorius Pa- pa XIII, similiter praedecessor noster, triennium, a praedicto Pio praedecessore prorogatum vel concessum, ad aliud triennium primo, et deinde ad quin- quennium, aliàs iuxta formam litterarum indulti Pauli IV praedecessoris praedicti, dumtaxat extenderat et ampliaverat; si vero lapsum esset novum quinquennium huiusmodi, ad hoc ut, praedicto novo quinquennio durante, rector, decani ac proviso- res praedicti ad presbyterales maioris et S. Gereonis tantum, ad om- nes vero alios reliquarum ecclesiarum Coloniensium canonicatus et praebendas dumtaxat personas nominare possent, de novo concesserat; et successive simi- lis memoriae Sixtus Papa V, etiam prae- decessor noster, quinquennium ab eodem Gregorio praedecessore ultimo proro- gatum seu concessum, ad quadriennium, a fine ultimo prorogati seu concessi quinquennii huiusmodi incoandum, ex- tenderat et ampliaverat, si vero lapsum esset novum quadriennium huiusmodi, ad hoc ut, ipso durante, rector, decani et proviso- res ad presbyterales maioris et S. Gereonis, ad omnes vero alios re- liquarum ecclesiarum Coloniensium ca- nonicatus et praebendas dumtaxat, qui interim in aliquo ex tribus mensibus praedictis extra Romanam Curiam vaca- rent; et aliàs iuxta formam et tenorem litterarum Pauli praedecessoris praedicti tantum personas ut praefertur quali- catas nominare, et alia in litteris dicti Pauli IV praedecessoris contenta facere possent indulserat; ita tamen ut perso- nae sic nominatae, intra sex menses a die provisionis, collationis seu alterius cu- iusvis dispositionis de dictis canonicati- bus et praebendis in vim nominationis

huiusmodi factae numerantlos, novas provisiones de eisdem canonicatibus et praebendis a dicta Sede petere, et litte- ras apostolicas sub plumbo in totum ex- pedire¹, ac iura camerae apostolicae et aliis propterea debita persolvere omnino tenerentur, et nisi praemissa adimple- rent, ipso semestri elapso, iidem cano- nicatus et praebendae vacarent eo ipso, et sic vacantes per Sedem Apostolicam dumtaxat aliis quibusvis personis con- ferri libere possent, volens ut rector et alii praedicti huiusmodi ius nominandi habentes, sive ecclesiastici, sive laici fo- rent, fidem catholicam iuxta articulos ab eadem Sede propositos in manibus archiepiscopi seu officialis Coloniensis pro tempore existentis annis singulis profiteri tenerentur, alioquin nominatio- nes ab eis faciendae et inde sequuta omnia nullius essent valoris vel mo- menti; ipse etiam Clemens praedecessor, certis tunc expressis de causis, tempus quadriennii, per dictum Sixtum prae- decessorem prorogati seu de novo conces- si, de consilio tunc existentium sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium congre- gationis Germanicae his ad aliud quin- quennium extenderat et prorogaverat, et, quatenus lapsum esset, idem indultum de novo concesserat, iuxta formam lit- terarum Pauli IV praedecessoris praedi- cti, ita tamen ut prioris indulti huius- modi prorogatio seu concessio non ex- tenderetur ad canonicatus et praebendas ecclesiae metropolitanae, ad vicarias vero tam dictae metropolitanae quam aliarum ecclesiarum omnium dictae civitatis, etiam ad alios, qui in alià quam Colo- niensi academià gradum suscepissent, illud extensum esse voluerat et exten- derat, ac ampliaverat, volens et inhi- bens, si aliquis nominatus beneficium ad quod nominatus fuisset resignare vel-

¹ Id est expediri facere (A. T.).

let, ne ullo modo nisi in manibus Ro- mani Pontificis, aut nuncii apostolici in dicta civitate Coloniensi pro tempore degentis, huiusmodi beneficium ad favo- rem alterius a rectore et decanis prae- dictis nominandi, nec per resignationem illud nec per permutationem dimittere posset, quodque, nonnisi servato inter competitores concursu a sacro Concilio Tridentino in collationibus parochialium ecclesiarum praescripto, ad canonicatus et praebendas praedictos nominare et conferre deberent, ac nominantes iurare se digniorem et ad profitendum munus magis aptum praelaturos, et vicissim eum, quem praeferrere contigisset, iurare se iniunctum profitendi officium diligen- ter praestitutum; deinde vero ex causis praedictis dictus Clemens praedecessor indultum huiusmodi ad aliud quinquen- nium iterum prorogaverat, extenderat, seu concesserat, decreveratque huiusmo- di canonicatus nonnisi personis ex ali- qua ex dictis universitatibus idoneis, quae iureiurando ad profitendum munus diligenter sese adstringerent, dumtaxat conferri, ac canonicatus et praebendas praedictos per eos huiusmodi nomina- tionis vigore obtinendos non nisi in ma- nibus Romani Pontificis pro tempore existentis, cum specifica mentione quod illos vigore huiusmodi nominationis con- sequuti essent, resignari vel aliàs dimitti nullatenus possent, alioquin canonicatus et praebendae huiusmodi vacarent eo ipso, ita ut de illis per Sedem Aposto- licam dumtaxat [disponi posset] idem Paulus V praedecessor, supplicationibus vestro nomine sibi humiliter porrectis inclinatus, indultum vobis a praedicto Clemente praedecessore concessum, et desuper expeditas litteras praedictas, ad aliud quinquennium a fine quinquennii ultimodicti a Clemente praedecessore concessi computandum, auctoritate apo-

stolica extendit et prorogavit; et nihilominus, sine praeiudicio tunc et pro tempore existentis archiepiscopi Coloniensis, dilectis filiis rectori et decanis praedictarum quatuor facultatum in dicta universitate canonice institutarum, et consilio illius ex facultatibus huiusmodi cuius persona iuxta formam litterarum Pauli IV praedecessoris nominanda fuisset, etiam pro tempore existentibus, unâ cum dilectis filiis provisoribus ipsius universitatis, ut personas in eadem universitate promotas, et legentes et lecturas, quas ipsi rector et decani ac provisores, medio eorum iuramento, unâ cum consilio facultatis huiusmodi in qua personae ipsae legerent et legere deberent ad hoc more solito convocato, idoneas et catholicas esse, ac cum laude et fructu inibi pro tempore studentium profiteri posse, affirmarent (ita ut, si controversia in nominando inter rectorem et decanos necnon provisores et consilium huiusmodi exorta fuisset, ille, quem maior pars votis suis praefendum putasset, praeferreretur) dilectis filiis maioris, ac S. Gereonis, et aliarum ecclesiarum capitulis, ad quos canonicatum et praebendarum in eisdem ecclesiis consistentium collatio, provisio, praesentatio, electio, institutio, seu quaevis alia dispositio coniunctim vel separatim, vel aliâs quomodolibet, cessantibus reservationibus et affectionibus apostolicis, pertinebat, videlicet ad presbyterales tantum maioris et S. Gereonis (ita ut nominandae personae secundum eorum statuta et privilegia eorum capitulis concessa ut praefertur qualificatae essent), ad omnes vero et singulos alios canonicatus et singulas praebendas reliquarum ecclesiarum huiusmodi, quae ex tunc, ad quinquennium tunc proxime futurum a fine ultimi quinquennii per Clementem praedecessorem pro-

rogati seu concessi computandum, in singulis martii, iulii et novembris mensibus pro tempore vacassent et vacare contingeret, nominare libere et licite valerent, dictâ auctoritate concessit et indulsit; ac statuit et ordinavit quod ii, ad quos collatio, provisio, praesentatio, electio, institutio, vel quaevis alia dispositio canonicatum et praebendarum huiusmodi pro tempore spectaret, canonicatus et praebendas, quos personae ad illos sic nominatae, per se vel procuratorem suum ad hoc ab eis specialiter constitutum, infra unius mensis spatium postquam eis vel procuratori seu illorum¹ vacatio innotuisset, duxissent acceptandos, cum omnibus iuribus et pertinentiis suis, eisdem nominatis personis conferre, et de iis etiam providere, seu eas ad illos praesentare, aut eligere, aut in illis instituere, vel aliâs de illis in earundem personarum nominatarum favorem disponere tenerentur; quodque iis praemissa facere recusantibus vel negligentibus aut differentibus etiam pro tempore abbas S. Martini Coloniensis, ac decanus ecclesiae S. Pauli Leodiensis, et qui haereticae pravitatis inquisitor in illis partibus apostolicâ auctoritate deputatus existeret prior domus Ordinis fratrum Praedicatorum etiam Coloniensium, et eorum quilibet, canonicatus et praebendas sic vacantes personis ad illos, ut praefertur, nominatis, pro eâ vice tantum, eadem auctoritate conferre, et de illis etiam providere pariter libere et licite possent; et quod ab eisdem personis sic pro tempore nominatis, in actu nominationis de eis pro tempore factae, in qua facultate, in quo gymnasio, et qua horâ illa docere seu legere deberent, exprimeretur, et, si a praemissis defecissent, post primam

¹ Deest voce *alteri* (R. T.).

et secundam nominationes¹ eis desuper factas, a perceptione fructuum, reddituum et proventuum praebendarum, quas vigore nominationum et collationum huiusmodi tunc assecuti fuissent, per abbatem et decanum ecclesiae S. Pauli Leodiensis et priorem praedictos, aut aliquem ex eis, ad requisitionem illis per rectorem et decanos facultatum et provisores universitatis huiusmodi faciendam, suspenderentur, et, si suspensionem huiusmodi per mensem animo sustinuissent indurato, iisdem praebendis ipso facto et cum effectum privarentur, et pro privatis haberentur, et statim de illis aliis personis modo et formâ praemissis provideretur; verum, si personae nominatae praedictae in aliquam suspicionem haeresis incidissent, in eas per inquisitores haereticae pravitatis in illis partibus eadem auctoritate deputatos abque ullâ morâ inquireretur, et si illae compertae fuissent haeresi huiusmodi infectae, alii catholici ad beneficia per illos obtenta simili modo nominarentur; et subinde quinquennium huiusmodi ad aliud quinquennium a fine ultimodicti quinquennii computandum semel atque iterum extendit et prorogavit, seu concessit et indulsit.

Postmodum aut postquam felix recordationis Gregorius Papa XV similiter praedecessor noster per suas in simili formâ Brevis expeditas litteras indultum praedictum vobis, ut praefertur, prorogatum, ac desuper confectas litteras, et in eis contenta (ita tamen ut huiusmodi indultum canonicatus et praebendas metropolitanae ecclesiae Coloniensis minime comprehenderet, neque ad eos se extenderet², ac sine praeiudicio dicti tunc et pro tempore existentis archie-

¹ Potius legendum videtur *monitiones* pro *nominationes* (R. T.).

² Male edit. Main. legit *extenderent* (R. T.).

piscopi Coloniensis, ac aliâs sub certis modo et formâ tunc expressis) ad aliud quinquennium de novo concesserat, et subinde, recolendae¹ memoriae Urbanus Papa VIII, pariter praedecessor noster (attendens quod indultum huiusmodi per cancellariae apostolicae regulas revocatum fuerat, et, sicut eidem Urbano praedecessori tunc exponi feceratis, causae, propter quas idem indultum a praedicto Paulo IV primo loco concessum, et ab aliis Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris praedictis, ut supra, prorogatum, et expresse de novo concessum fuerat, conservationis nimirum catholicae religionis in istâ civitate cupiebatis ad catholicorum virorum studia in istis partibus alenda et allicienda huiusmodi indulto diutius frui posse), idem Urbanus praedecessor per alias suas in simili formâ Brevis expeditas litteras indultum praedictum vobis per dictum Gregorium praedecessorem ad quinquennium ut praefertur de novo concessum, ac desuper confectas litteras praedictas et in eis contenta, ad aliud quinquennium apostolicâ auctoritate sub certis modo et formâ tunc expressis denuo concessit, ipsunisque quinquennium ad aliud pariter quinquennium, ac deinde secundodictum quinquennium ad aliud similiter quinquennium extendit et prorogavit. Ac deinceps, eidem Urbano praedecessori per vos exposito seu subiuncto, quod quinquennium, tunc per eum ultimo loco extensum seu concessum, brevi erat expiraturum, et causae super² quas indultum huiusmodi tam a praedictis Romanis Pontificibus quam ab eo ultimo concessum fuerat, eatenus vigeant, dictus Urbanus praedecessor indultum praedictum per eum ultimo

¹ Coniunct. et hinc *delemus* (R. T.).

² Potius lege *propter* pro *super* (R. T.).

loco ad quinquennium ut praefertur extensum, seu de novo concessum, ac desuper confectas litteras et in eis contenta (ita tamen ut provisiones huiusmodi servatâ dictarum litterarum formâ fierent, ipsumque indultum canonicatus et praebendas ecclesiae metropolitanae Coloniensis minime comprehenderet, nec ad eos se extenderet, ac aliâs sub certis modo et formâ etiam tunc expressis) ad aliud quinquennium extendit et prorogavit. Et postmodum, similis recolendae Innocentio Papae X praedecessori etiam nostro per vos exposito quod causae, propter quas indultum huiusmodi tam ab eodem Urbano tunc novissime quam ab aliis praedecessoribus concessum fuerat etiam eatenus vigeant, ipse Innocentius praedecessor praedictum vobis per eundem Urbanum praedecessorem ultimo loco ad quinquennium ut praefertur extensum, seu de novo concessum, ac desuper confectas litteras et in eis contenta, sub certis pariter conditionibus modoque et formâ tunc expressis, ad aliud quinquennium pariter concessit, quinquenniumque huiusmodi postmodum ad aliud etiam quinquennium a die xx february MDCL computandum extendit et prorogavit. Ac demum nos, supplicationibus vestro nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati per binas nostras in simili formâ Brevis litteras, una die xxviii augusti MDCLV, et alias die viii ianuarii MDCLXI respective expeditas, indultum praedictum, vobis concessum et prorogatum ut praefertur, sub certis modo et formâ tunc expressis, semel quidem ad quinquennium, novissime vero ad triennium tunc proximum respective de novo concessimus; et aliâs, prout in praedictis nostris, ac in singulis memoratorum praedecessorum in eadem formâ Brevis desuper expeditis lit-

1 Deest memoriae (B. T.).

teris, quarum tenores praesentibus proplene et sufficienter expressis et insertis haberi volumus, uberius continetur.

§ 2. Cum autem, sicut nobis nuper exponi fecistis, novissime concessum per nos triennium huiusmodi expiraverit, et causae, propter quas idem indultum per nos et Romanos Pontifices praedecessores nostros pluries concessum et prorogatum respective fuit, etiam num vigeant, vosque propterea indultum huiusmodi ad effectum suprascriptum per nos vobis de novo concedi summopere desideratis: nos, specialem vobis gratiam¹ facere volentes, et vestrum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innotatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus vestro nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, indultum praedictum, vobis, sicut praemittitur, a nobis bis concessum, cum omnibus et singulis contentis in litteris praedictis (ita tamen ut provisiones huiusmodi, servatâ dictarum litterarum formâ, fiant, quacumque praetensâ praxi, consuetudine, seu tolerantia contrariâ non obstante, quam potius abusum esse, et proinde praesens indultum in omnibus et per omnia iuxta eius tenorem et proprietatem, prout verba illius sonant, et non aliter, nec alio modo, servari debere decernimus, et cum hoc quod indultum huiusmodi canonicatus et praebendas ecclesiae metropolitanae Coloniensis minime comprehendat, nec ad eos se extendat, ac sine praeiudicio venerabilis fratris moderni et pro tempore existentis archiepiscopi Coloniensis, nec-

1 Edit. Main. legit *gratias* (B. T.).

Nova indulti
prorogatio ut in
rubrica.

non cum omnibus et singulis aliis facultatibus, concessionibus et ordinationibus, clausulis et decretis apposis in dictis litteris, ac servatâ in illis et per omnia earundem litterarum formâ) a quadriennium, a datâ praesentium computandum, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, de novo concedimus; sicque et non aliter per quoscumque indices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, et Sedis Apostolicae nuncios, quavis auctoritate fungentes, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super is a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus.

Clausulae.

§ 3. Decernentes etiam vos, quadriennio praedicto per nos concessio durante, huiusmodi indulto ac desuper confectis litteris praedictis libere et licite uti posse, ac irritum et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Transmissio
et in sedes.

§ 4. Volumus autem, et earundem tenore praesentium ordinamus (ne ecclesiae, in quibus personae nominatae huiusmodi vigore vacationum aut collationum praedictarum eisdem canonicatus et praebendas obtinuerint, ob earum impedimentum in legendo debitis defraudentur obsequiis, aut cultus divinus in illis minuatur), ut eadem personae, si illis eâ horâ, qua ipsa divina officia celebrabuntur, legendum fuerit, tunc per idoneos substitutos inibi deserviri facere possint, et ita deserviendo pro residentibus et inservientibus habeantur, ac distributiones quotidianas lucrentur, in omnibus et per omnia pervinde ac si personaliter deservirent (die-

bus dominicis et festis principalioribus, videlicet Domini nostri Iesu Christi, ac gloriosissimae Virginis, et beatorum Apostolorum, et in quorum honorem dedicatae sunt ecclesiae praedictae, aliorumque sanctorum quorum dies in singulis eisdem ecclesiis solemnes et celebres habentur, exceptis, quibus eis non per substitutos, sed per se ipsos personaliter deservire teneantur), quodque huiusmodi canonicatus et praebendae personis ad profitendum in aliquâ ex dictis universitatibus idoneis repertis, qui iureiurando ad profitendi munus diligenter ac immediate post canonicatus et praebendas adeptionem exercendum se adstringant, dumtaxat conferantur, ipsaeque personae praedictos canonicatus et praebendas, per eas huiusmodi nominationis vigore obtentos, nisi in manibus nostris et pro tempore existentis Romani Pontificis, cum specificâ mentione quod illos vigore nominationis huiusmodi consequuti sunt, resignare aut aliâs dimittere nullatenus possint, alioquin canonicatus et praebendae huiusmodi vacent eo ipso, ita ut de illis per Sedem Apostolicam dumtaxat disponi possit, utque personae sic nominatae praedictae intra sex menses a die collationis, provisionis aut cuiusvis alterius dispositionis de canonicatibus et praebendis, ad quos illas nominari contigerit, sibi faciendae, ut praefertur, novas provisiones super illis a dictâ Sede impetrare, et litteras apostolicas desuper in totum expedire, ac iura camerae apostolicae et aliis propterea debita persolvere omnino teneantur, alioquin, dictis sex mensibus elapsis, canonicatus et praebendae huiusmodi vacent eo ipso, ita ut aliis per eandem Sedem tantum libere conferri possint.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apo-

1 Male ed. Main. legit *usque pro utque* (B. T.).

Derogatio
contrariarum.

stolica, necnon ecclesiarum praedictarum, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, eisdem ecclesiis et capitulis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, et iteratis vicibus, concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio seu quaevis alia expressio aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XIV martii MDCLXIV, pontificatus nostri anno IX.

Dat. die 14 martii 1664, pontif. anno IX.

CDLXVIII.

Dismembratio ac separatio a provincia Lugdunensi Ordinis fratrum sancti Francisci de Paula Minorum nuncupatorum sex conventuum, videlicet Belliregardensis, Calvimontensis, Brivatensis, Claramontensis, Curtipetrensis et Ussonensis nationis Arverniae Ordinis huiusmodi, eorumque erectio in novam provinciam Arvernensem nuncupandum.

† Ex Regest. in Secret. Brevium.

Alexander Papa VII,
ad perpetuam rei memoriam.

In supremo militantis Ecclesiae solio, meritis licet imparibus; divina dispositione collocati, ad ea peculiare vigilantiae nostrae curas libenter convertimus, per quae exortae inter religiosos viros controversiae opportunis rationibus dirimantur, et novae provinciae instituantur, sicut ad omnipotentis Dei gloriam et religionis incrementum conspicimus in Domino salubriter expedire.

§ 1. Itaque, causam dismembrationis ac separationis sex conventuum, videlicet Belliregardensis, Calvimontensis, Brivatensis, Claramontensis, Curtipetrensis et Ussonensis, nationis Arverniae Ordinis fratrum sancti Francisci de Paula Minorum nuncupatorum, a provincia Lugdunensi eiusdem Ordinis, et eorum in novam provinciam Arvernensem nuncupandam erectionis, ad instantiam dilectorum filiorum fratrum ipsius Arvernensis nationis dirimere cupientes, ac eorumdem fratrum Arvernensium singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinanti, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum, qui informationem dilecti filii correctoris generalis Ordinis huiusmodi desuper habuerunt, remque mature examinarunt ac perpenderunt, consilio, memoratos sex conventus a dicta provincia Lugdunensi, auctoritate apostolica, tenore praesentium, dismembramus ac se-

Dismembrationem concedit Pontifex aliaque ad effectum disponit.

paramus, eosque in novam provinciam dicti Ordinis Arvernensem nuncupandam erigimus. Mandantes propterea eidem correctori generali, eiusque pro tempore in officio cuicumque successori, ut provinciam Arvernensem sic erectam eum aliis dicti Ordinis provinciis connumeret, ipseque corrector generalis una cum suo definitorio pro hac prima vice dumtaxat correctorem provinciae provinciae huiusmodi eligat usque ad proximum capitulum generale inclusive duraturum, et votum in eodem capitulo generali prout ceteri eiusdem capituli vocales habiturum; et in reliquis omnibus ad constitutionem praefatae novae provinciae occurrentibus cum ipso definitorio pariter pro hac vice auctoritate nostra provideat ac decernat.

Decretum irritans.

§ 2. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, plenissime suffragari, et ab illis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§ 3. Non obstantibus in contrarium deductis pro parte fratrum nationis Lugdunensis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis ac provinciae Lugdunensis et conventuum huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus

pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XVII martii MDCLXIV, pontificatus nostri anno IX.

Dat. die 17 martii 1664, pontif. anno IX.

CDLXIX.

Eximit fratres et conventus tertii Ordinis sancti Francisci, in Castellae, Galliciae et Legionis regnis degentes, ab omni iurisdictione ministri provincialis Minorum de Observantia S. Iacobi.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Nuper pro parte dilectorum filiorum fratrum tertii Ordinis sancti Francisci in Castellae, ac Galliciae et Legionis regnis degentium congregationi venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum exposito, quod ipsi aegre ferebant eorum Ordinem in illis partibus peiorem quotidie in statum prolabi ex eo quod superiores eiusdem Ordinis et regulae non haberent a quibus immediate regerentur, quodque dudum felicitis recordationis Clemens Papa VIII praedecessor noster ordinaverat ut conventus dicti Ordinis in Lusitania consistentes, ministro generali Ordinis fratrum Minorum eiusdem sancti Francisci de Observantia nuncupatorum ac commissario generali familiae ultramontanae eiusdem Ordinis immediate subiecti remanentes, proprium ministrum provinciae et definidores sibi eligere possent,

Expositio.

eaque ratione multis inconvenientibus obviam itum optimique effectus ad Dei gloriam et religionis incrementum inde consequuti fuerant, sicut experientia compertum erat;

Et in eadem expositione subiuncto, quod ipsi exponentes propterea eorum conventus in regnis supradictis constitutos ab omni iurisdictione dilecti filii ministri provincialis provinciae S. Iacobi dicti Ordinis Minorum de Observantia eximi et liberari, sibi ut, dilecto filio ministro generali eiusdem Ordinis Minorum de Observantia immediate subiecti remanentes, ab uno ministro provinciali et quatuor definatoribus seu discretis praefati tertii Ordinis, qui in capitulis, quolibet triennio sub praesidentia dicti ministri generalis vel commissarii familiae ultramontanae Ordinis Minorum de Observantia huiusmodi, aut alterius per eos deputandi, iuxta dispositionem constitutionum dicti tertii Ordinis celebrandis, eligi deberent, ad instar provinciarum Lusitaniae et Boeticae, non obstantibus recolendae memoriae Pii Papae V praedecessoris pariter nostri litteris, v nonas iulii MDLXVIII emanatis, quarum initium est *Ea est officii nostri ratio, etc.*, de cetero regerentur et gubernarentur, concedi summopere desiderabant: emanavit ab eadem congregatione decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

Decretum sa-
pae congrega-
tionis.

§ 2. « Sacra congregatio eminentissimorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita, ad quam sanctissimus dominus noster instantiam huiusmodi remisit, attentis narratis, ac audita relatione ministri generalis Ordinis, precibus oratorum benigne annuens, decrevit et mandavit eosdem oratores, seu ipsorum conventus, in posterum a iurisdictione ministri provincialis provinciae

S. Iacobi de Observantia exemptos, et tantummodo eidem ministro generali et commissario generali familiae ultramontanae immediate subiectos fore, prout harum serie eximit ac respective subiicit, eidemque ministro provinciali iniungit ne ullatenus in eorum gubernium, curam aut quamcumque iurisdictionem se intromittat. Insuper eadem sacra congregatio statuit ut deinceps praedicti oratorum conventus regantur per visitatorem provincialem, definitores aliosque officiales ex eorum gremio assumendos et eligendos, iuxta constitutiones Ordinis, et in reliquis omnibus ad instar provinciarum Lusitaniae et Andalusiae praefatarum. Pro hac autem prima vice electio praefatorum visitoris provincialis, definitorum et officialium fiat a dicto ministro generali una cum suo generali definatorio. Et ita sacra congregatio praesentium vigore decernit, mandat et statuit, et nuncio apostolico apud regem Hispaniarum pro tempore degenti committit, ut, quatenus opus sit, easdem praesentes omnibus iuris et facti remediis executioni demandari faciat. Praedictis litteris apostolicis sanctae memoriae Pii V ceterisque contrariis, alias in suo robore permansuris, minime obstantibus.

Romae, vi martii MDCLXIV.

M. cardinalis GINETTUS ».

§ 3. Cum autem, sicut praefati exponentes nobis subinde exponi fecerunt, ipsi decretum huiusmodi, pro firmiori illius subsistentia et efficacia, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri summopere desiderent: nos, specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occa-

Confirmat
Pontifex de-
tum sacrae con-
gregationis.

sione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praesentium, auctoritate apostolica, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus; salva tamen semper in praemissis auctoritate praefatae congregationis cardinalium.

Decretum in-
Main.

§ 4. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac dictis exponentibus plenissime suffragari, et ab illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio
contrariorum.

§ 5. Non obstantibus praefatis Pii praedecessoris litteris, ac pia memoriae Bonifacii Papae VIII, etiam praedecessoris nostri, de una, et concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium in iudicium non trahatur, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, dictorum Ordinum¹ ac provinciae S. Iacobi et conventuum, aliisve quibuslibet, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus

¹ Potius lege *Ordinis* (R. T.).

Bull. Rom. — Vol. XVII.

omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 6. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, in iudicio et extra illud, quae praesentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxvi martii MDCLXIII, pontificatus nostri anno IX.

Dat. die 26 martii 1664, pontif. anno IX.

CDLXX.

Declaratio mentis suae super solutione decimarum per pensionarios facienda².

Alexander Papa VII.

Motu proprio, etc.

§ 1. Cum nos alias³, pro urgentibus reipublicae christianae necessitatibus, et praesertim ad reprimendos infidelium conatus, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium consilio et assensu, inter alia indixerimus et imposuerimus sex integras decimas omnium et quorumcumque fructuum, reddituum, proventuum, iurium, obventionum et distri-

Proemium.

¹ Male ed. Main. ad marg. legit 1663 (R. T.).

² Vide ad Constit. LIII Innocentii X, Nuper, tom. xv, pag. 453, et ad Constit. CCCXXV, Cum divina, huius Pontificis, tom. xvi, pag. 673.

³ Constitutionem hanc edid. Main. habet sub anno praeced., nos huc transtulimus ratione quam dicemus ad subscriptionem (R. T.).

butionum quotidianarum et emolumentorum ordinariarum omnium et quarumcumque patriarchalium, metropolitanarum, cathedralium et collegiarum, ac parochialium, aliarumque ecclesiarum, necnon monasteriorum et conventuum, ac etiam mensarum patriarchalium, archiepiscopalium, episcopalium, abbatialium, capitularium et conventualium, prioratum quoque, praepositarum, canonicatum et praebendarum, dignitatum, personatum, ceterorumque beneficiorum et bonorum ecclesiasticorum, etiam iurispatronatus laicorum, et regularium locorum¹ in universa Italia et insulis adiacentibus consistentium, sub certis tamen exceptionibus, ac modo et forma tunc expressis, atque etiam omnium et quarumcumque pensionum annuarum super fructibus, redditibus, proventibus, iuribus, obventionibus, emolumentis, ac distributionibus quotidianis, sive, earum loco, fructuum, reddituum, proventuum, obventionum, emolumentorum, ac distributionum huiusmodi (Statu Veneto excepto) in favorem quorumcumque (non tamen cardinalium praedictorum) reservatarum et assignatarum seu translatarum, aut reservatarum et assignatarum vel translatarum, ac reservandarum et assignandarum seu transferendarum, aut reservandorum et assignandorum seu transferendorum, percipiendas, exigendas et levandas² ab omnibus et quibuscumque patriarchis, archiepiscopis et aliis ecclesiarum praelatis, et ceteris cuiuscumque dignitatis, gradus, status, ordinis, militiae et conditionis personis, decennio inibi expresso durante praedicta quocumque iure et titulo obtinentibus et obtenturis, ac reservata et assignata seu translata ha-

¹ Forsan *Ordinum* vel *clericorum* legendum pro *locorum* (R. T.).

² Coniunct. ac *delemus* (R. T.).

bentibus et habituris, necnon oeconomis, administratoribus perpetuis et temporalibus, usufructuariis, ac fructus et pensiones, res et alia iura quomodolibet habentibus et habituris, tam secularibus quam regularibus, etiam quorumcumque Ordinum et certarum militiarum;

§ 2. Ac praeterea pensionum huiusmodi decimas ad rationem decem pro centenariio praestari debere, et secundum ea omnes in solidum cogendos esse, ipsarumque decimarum procuratores a quibus libuerit integre exigendi optionem facultatemque habere, nec ullas immunitates et exemptiones, etiam ex causa resignationis, cessionis iuris, concordiae, conventionis, aut quacumque alia gravi et onerosa occasione, quocumque modo et sub quibuscumque verborum expressionibus (etiam a decimis, seu quibusvis aliis impositionibus, etiam pro expeditione tam offensiva quam defensiva contra Turcas et alios infideles et haereticos, seu ex alia quavis quantumvis legitima et rationabili ac necessario et de necessitate exprimenda causa, etiam in favorem imperatoris, regum, reginarum, ducum seu aliorum quorumcumque principum, ac pro eorum et Sedis Apostolicae necessitatibus, seu aliis canonice vel de facto impositis et pro tempore imponendis), etiam per nos concessas et interim concedendas, integram solutionem huiusmodi imminuere vel impedire, neque possessores, usufructuarios, aut alias pensiones seu fructus huiusmodi solvere debentes, etiamsi¹ ipsi iuri et actioni petendae vel detrahendae, aut retinendae portionis et ratae partis pensionarios contingentis iureiurando renunciaverint, atque ex forma camerae apostolicae amplissima caverint, modo aliquo obligari, neque ad id pro dicto

¹ Pessime edit. Main. habet *deberent, etiam* (R. T.).

Pensionarii
tenentur ad solu-
tionem deci-
marum.

tempore constringi posse, sed pensionarios et fructuum huiusmodi reservarios ad decimarum praedictarum onus solvendum omnino teneri;

§ 2. Omnes vero confessiones et quietantias, receptiones decimarum a procuratoribus et ministris dictae camerae, tam conductoribus censuariis et locatoribus nomine suorum principalium, quam etiam ipsis, necnon possessoribus, usufructuariis et aliis pensiones seu fructus solvere debentibus nomine pensionariorum faciendas perinde valere, atque in iudicio et extra illud ubique locorum fidem facere, ac si ipsismet principalibus et pensionariis praesentibus et solventibus factae et exhibitae fuissent, prout in nostris litteris sub data anno Incarnationis Dominicae MDC LX, IX kalendas martii, pontificatus nostri anno VI desuper confectis, quarum tenores praesentibus pro expressis ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, plenius continetur.

Motiva.

§ 3. Cum autem, sicut accepimus, in aliquibus reservationibus et impositionibus praedictarum pensionum ipsimet titulares et administratores, ex pacto inter partes inito, vel etiam ex libero consensu, aut aliis, onus quarumcumque contributionum ratione pensionum ipsarum, etiam ad instantiam imperatoris, et pro defensione fidei catholicae faciendarum, in se et successores suos etiam sub iuramento et obligatione camerali assumpserint, ac pensiones ipsas ab eiusmodi decimis, impositionibus et aliis quibuscumque gravaminibus, quandocumque vel ex quacumque causa, etiam necessarissima et urgentissima, ac etiam specialiter ex praemissis pensiones liberas, immunes et exemptas ac integras et nullatenus diminutas solvere promiserint; quin etiam pensiones ipsae in eventum necessariae solutionis et contributionis faciendae pro

rata pensiones¹ ipsas tangente auctae vel augendae, et forsitan etiam aliae cautelae cum praegnantissimis verborum expressionibus in expeditione pensionum huiusmodi conceptae reperiantur, et propterea nonnulli pensionarii a contributione et solutione in praedictis litteris contenta se tueri, onusque solutionis ratae pensionem tangentis² in ipsos titulares seu administratores ecclesiarum, canonicatum, dignitatum, mensarum, aliorumque beneficiorum, tam secularium quam regularium praedictorum, relucere et retorquere contendunt, et desuper nonnullae lites et controversiae motae fuerint, et de praesenti forsitan adhuc pendeant indecisae:

§ 4. Nos, ecclesiarum, mensarum, canonicatum, dignitatum, aliorumque beneficiorum huiusmodi indemnitati consulere, et ne fructus illarum et illorum plus aequo graventur providere, omnemque dubitationis et controversiae materiam nostrae declarationis oraculo terminare volentes, ac omnium et singulorum reservatarum pensionum, pactorum et conventionum et in eis contentarum clausularum tenores, ac litium et causarum super praemissis coram quocumque iudice pendendum statum et status et merita, etiamsi talia forent quod de illis specialis et individua mentio fieri deberet, perinde ac si de verbo ad verbum expressi et expressa essent, praesentibus pro expressis habentes, easdemque lites et causas in statu et terminis in quibus reperiuntur a quocumque iudice et tribunali, tam huius Urbis Romae quam aliis quibuscumque locis, et tam in Statu nostro Ecclesiastico quam extra illum, ubicumque agantur, etiamsi in

¹ Male edit. Main. legit *pensionis* pro *pensionibus* (R. T.).

² Male ed. Main. legit *ratam pensionis tangentis* (R. T.).

Declaratio
mentis.

gradu appellationis pendeant, ad nos avocantes, easque penitus supprimentes et extinguentes, motu simili et ex certâ scientiâ nostrâ et de apostolicae potestatis plenitudine declaramus et denun-
tiamus mentem et intentionem nostram in praedictis litteris fuisse. et esse, ac immutabilem fore, decimas ipsas super omnibus pensionibus praedictis (¹ ratam cuiuslibet earum tangentem), omni pacto et conditione remotis, et absque ullâ spe relevationis pensionariorum contra titulares et administratores mensarum ecclesiasticarum et reliquorum benefici-
ciorum et locorum piorum in dictis litteris expressorum, per nos fuisse et esse impositas; et propterea omnes et singulos pensionarios, quacumque aucto-
ritate, dignitate, praeeminentiâ prae-
fulgeant (non tamen personas in prae-
dictis litteris exceptas), ad ipsarum de-
cimarum solutionem pro ratâ cuiuslibet pensionis teneri et obligatos esse, ne-
que ullum ius et actionem (etiam in vim cuiuscumque pacti et conventionis, quan-
tumvis ex causâ onerosâ, vel donatio-
nis, iuramenti, obligationis cameralis, augmenti pensionum et cuiusvis alte-
rius quantumvis inexcogitatae cautela
et pactionis, etiam a Sede Apostolicâ in
genere vel in specie atque individua-
liter cum illorum et illarum tenore in-
scripto approbatis et confirmatis, et fors-
an pro decennio durante approbandis et
confirmandis²) aliquid aliquando ab ipsis
titularibus repetendi competere; sed
ipsos pensionarios ad decimarum hu-
iusmodi solutionem pro ratâ suae cuius-
libet pensionis, iuxta nostrarum littera-
rum praedictarum formam et tenorem

¹ Heic deest iuxta vel simile (R. T.).

² At legendum approbatae et confirmatae... approbandae et confirmandae (conventionis), vel approbati et confirmati, etc. (pacti), vel approbatorum, etc. (R. T.).

ac praesentem nostram declarationem, ac si quoad easdem decimas per nos impositas nullatenus pacta, conventiones, donationes, iuramenta, obligationes et aliae cautela superius dictae et per Se-
dem Apostolicam approbatae vel appro-
bandae nullatenus emanassent vel ema-
naverint; imo illis omnibus, quoad so-
lutionem decimarum praedictarum, ple-
narie, expresse et specificè, ad favorem
fructuum praedictorum, seu titularium
et beneficiariorum ac administratorum
praedictorum, derogatum fuisse, ac ite-
rum nos tenore praesentis motuspro-
prij expresse et plenarie ad exonera-
tionem titularium et beneficiariorum ac
mensarum, aliorumque locorum praedi-
ctorum contra pensionarios derogamus,
et dicto durante decennio eosdem pen-
sionarios teneri, ac, per eos ad quos
spectat et pro tempore spectabit, iuxta
praedictae impositionis et huius nostrae
declarationis formam et tenorem cogi
et compelli posse seu debere.

§ 5. Et pro potiori cautela quascum-
que sententias in causis praedictis con-
tra³ ipsos pensionarios, seu eorum ali-
quem, super praemissis decimis hactenus
latas, promulgatas et publicatas, ac etiam
exequutioni demandatas, uti nullas et
invalidas revocamus, cassamus, annullamus
et viribus evacuamus cum omnibus inde
sequutis, ipsisque pensionariis perpetuum
silentium super praemissis imponimus et
impositum esse declaramus, et hanc mentis
nostrae declarationem cum omnibus et
singulis per nos praesenti motuproprio
ordinatis locum habere et omnino servari
volumus, tam in pensionibus hactenus
impositis, quam in posterum imponendis;
quibuscumque pactis, conventionibus,
clausulis et cautelis, ac etiam eidem

³ Non satis ista cohaerent; forsân pro ipsis, etc. (R. T.).

Clausulas ap-
puit.

praesenti nostrae declarationi recuncia-
tione, etiam iuramento factâ, non obstan-
tibus; quae omnia eo ipso irrita et in-
valida, ac nullius roboris et effectus fore
et esse censeantur, et ita declaramus,
sicque et non aliter per quoscumque
iudices ordinarios et delegatos, qua-
vis auctoritate fungentes, ac causarum
palatii apostolici auditores, etc., sub-
latâ, etc., iudicari et definiri debere,
irritumque, etc., decernimus.

Contraria tollit.

§ 6. Non obstantibus constitutionibus
et ordinationibus apostolicis, ac nostrâ
et cancellariae apostolicae regulâ de
iure quaesito non tollendo, ac ecclesia-
rum in quibus beneficia huiusmodi exi-
stunt, seu a quibus mensae ipsae de-
pendent, etiam iuramento, etc., roboratis,
etc., privilegiis, etc.; quibus omni-
bus, etc., eorum tenores, etc. latissime,
hac vice dumtaxat, specialiter et expresse
motu pari derogamus; ceterisque con-
trariis quibuscumque, cum clausulis op-
portunis.

Fiat motuproprio F.

Et quod litterarum praedictarum te-
nores etiam veriores, ac datae, ac sin-
gulorum pensionariorum praedictorum
dignitates, qualitates et praeeminentias,
etiam speciali notâ dignas, et alias de ne-
cessitate exprimendas, praesentibus pro
individualiter expressis habentes⁴, seu in
toto vel in parte exprimi possint in li-
teris; et de declaratione, denunciatione,
avocatione, extinctione, silentii imposi-
tione singulis derogationibus et decre-
tis, ut supra in litteris latissime exten-
dendis; et quod praemissorum omnium
et singulorum, etiam denominationum,
qualitatum, aliorumque necessariorum
maior et verior specificatio et expressio
fieri possit in litteris, si videbitur, etiam
per viam de curiâ expediendis; et cum

⁴ Synaxis iurbala; oporteret legere dignae, et alias exprimendae... habeanur (R. T.).

decreto quod interim etiam ante earum-
dem litterarum expeditionem sola nostri
praesentis motus proprii signatura suffi-
ciat, et ubique plenam fidem faciat in
iudicio et extra, regulâ quacumque con-
trariâ non obstante; et firmis remanen-
tibus ceteris omnibus et singulis per nos
in dictis litteris impositionis decimarum
dispositis et ordinatis.

Datum Romae apud S. Mariam Maio-
rem, kalendis aprilis, anno IX.

Datum kalendis aprilis 1664 anno IX.

CDLXXI.

*Attestatur excellentissimum dominum
principem Marium Chisium fratrem
Suae Sanctitatis ac capitaneum gene-
ralem S. R. E. vere innocentem esse
in omnibus illis quae die xx augusti
MDCCLXII contigerunt in almd Urbe, etc.*

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Cum dilectus filius nobilis vir Marius
Chisius, princeps Terrae Campaniani, no-
ster secundum carnem frater germanus,
totiusque nostrae et S. R. E. militiae
tam equestris quam pedestris capitaneus
et gubernator generalis, circa atteutatum
die xx augusti MDCCLXII in almd Urbe
nostrâ contra dilectum filium nobilem
virum ducem Crequium pro carissimo
in Christo filio nostro Ludovico rege
christianissimo apud nos et Sedem Apo-
stolicam oratorem a militibus Corsis⁵ in
eâdem Urbe tunc existentibus commis-
sum, testatus fuerit ut infra, videlicet:

« Io Mario Chigi attesto in fede di

¹ Ed. Main. posuit banc Bullam sub ann. 1663; at kalendae aprilis anni IX pertinent ad ann. 1664; ideoque nos illam huc transtulimus.

² Ex Regest. in Secret. Brev.

³ De hac re vide supra pag. 143; hinc patet ibi fuisse legendum Corsos pro cursores, uti erronee nos posuimus (R. T.).

Prooamium.

cavaliere o non aver avuta parte alcuna nell' attentato commesso da' soldati Corsi contro il signor duca di Croqui, ambasciatore di sua maestà cristianissima in Roma, e che averei creduto di fare una azione detestabile e contraria alla mia nascita, ed alla mia condiziqne, se vi avessi pur pensato, e perciò ho scritta e sottoscritta la presente di mia propria mano.

Attestatio
Pontificis.

In Roma, questo dì XVIII aprile MDCLXIV.

Io MARIO CHIGI ».

§ 1. Nos, veritati testimonium perhibere, simulque conventis et promissis pro parte nostrâ per tractatum concordiae inter nostrum et dicti Ludovici regis plenipotentiariorum die XII februarii proxime praeteriti Pisis conclusum, et subinde tam a nobis quam ab eodem Ludovico rege ratificatum, satisfacere volentes, eundem Marium principem in omnibus illis quae dictâ die XX augusti MDCLXII contigerunt omnino inscium, atque vcre innocentem esse harum serie attestamur.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XXVI aprilis MDCLXIV, pontificatus nostri anno X.

Dat. die 26 aprilis 1664, pontif. an. X.

CDLXXII.

Absolutio amplissima ab omnibus excessibus et delictis in civitate Avenionensi et comitatu Venayssino commissis occasione et praetextu casus die XX augusti in Urbem commissi.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Assidua cordis nostri meditatio paternam charitatem nostram ad id praecipue convertit et sollicitat, ut nostrorum et Apostolicae Sedis etiam in temporalibus

1 Ex Regest. in Secret. Brev.

subditorum quieti, securitati et indemnitati, quantum nobis ex alto conceditur, prospicere iugiter studeamus.

§ 1. Quoniam itaque in tractatu concordiae nuper, videlicet die XII februarii proxime praeteriti, inter nostrum ex una et carissimum in Christo filium nostrum Ludovicum regis christianissimi plenipotentiariorum ex alterâ partibus Pisis conclusum et stabilito, ac subinde tam a nobis quam a dicto Ludovico rege ratificato, inter alia, nempe articulo XIV ipsius tractatus, conventum fuit, quod idem Ludovicus rex, immediate postquam dilectus filius noster Flavius tituli S. Mariae de Populo S. R. E. presbyter cardinalis Chisius nuncupatus, noster secundum carnem ex fratre germano nepos, quem nostrum et dictae Sedis Apostolicae legatum ad dictum Ludovicum iam deputavimus, in conspectum regium venerit,

§ 2. Nos et sanctam Sedem Apostolicam in possessionem civitatis Avenionensis et comitatus Venayssini nostrorum cum omnibus illorum pertinentiis et membris reponet, ac omnia acta, arresta, et alia quaecumque a curiâ parlamenti Aquensis circa hoc negotium facta, cassari et annullari curabit, sublato omni impedimento ad hoc ut eadem sancta Sedes illis sicut prius frui possit; quodque habitatores civitatis Avenionensis et comitatus Venayssini praefatorum, cuiuscumque status, qualitatis, conditionis et sexus existant, tam ecclesiastici quam laici, nobiles et plebei, non exceptâ ullâ personâ, quae sit originaria ex dictâ civitate vel comitatu, aut illic domicilium contraxerit, vel ibidem bona stabilia vel mobilia, feuda vel allodialia possideat, non molestabuntur, requirentur nec inquirantur, sub quocumque praetextu, de iis omnibus, quae secuta sunt in eisdem civitate et comitatu a die XX augusti MDCLXII

1 Ed. Main. legit *eidem* pro *eisdem* (R. T.).

Tractatus
concordiae cum
plenipotentiariorum
regis christianissimi.

Sedis Apostolicae
restitutio
promissa.

usque ad dictum tempus, quò memoratus Ludovicus rex nos et sanctam Sedem praefatam in possessionem civitatis et comitatus praefatorum reponet; et ipsi habitatores plenâ, pacificâ et tranquillâ securitate gaudebunt vigore et beneficio dicti tractatus; quodque nos daturi simus, bonâ fide, et absque ullâ reservatione tacitâ vel expressâ, omnes ordines, edicta, declarationes et asservationes, quae praefatus Ludovicus rex desideraverit, ad hoc ut dicti cives Avenionenses ac incolae totius comitatus praefati, directe vel indirecte, virtualiter vel expresse, sub clausulis in principio dicti articuli appositis comprehensi, tam Avenionenses et aliarum civitatum dicti comitatus, quam communiatum, oppidorum, castellorum et aliorum locorum subalternorum illius, non possint accipere ab officialibus nostris ullam molestiam, poenam et condemnationem, sive iudicalem sive extraiudicalem, nec in bonis, nec in personis, in odium, ultionem seu vindictam omnium illorum, quae in dictis civitate Avenionensi et comitatu facta et secuta sunt in consequentiam casus die XX augusti MDCLXII in hac almâ Urbe secuti; ac demum, quod, in executionem omnium conditionum supra narratarum, nos daturi simus supradictas expeditiones in meliori et magis authenticâ formâ, quam memoratus Ludovicus rex necessaria existimaverit pro securitate et indemnitate dictorum habitatorum Avenionis totiusque comitatus, ut supra, et aliâs prout in dicto tractatu, cuius tenorem praesentibus pro plene et sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, continetur.

Confirmat Pontifex
quidquid
per plenipoten-

§ 3. Hinc est quod nos, sicut praefatum Ludovicum regem omnibus illis,

1 Edit. Main. legit *incola* (R. T.).

2 Lege *necessariam* vel *necessarium* (R. T.).

quae eius nomine, sicut praemittitur, promissa, et per eum ratificata fuerunt, regiâ fide satisfacturum certo nobis pollicemur, ita quoque conventa pro parte nostrâ sincere pontificiâque fide ac omni animi promptitudine adimplere volentes, ac paternam nostram erga nostros et Apostolicae Sedis subditos charitatem et benignitatem demonstrare cupientes, nec non omnium et singulorum civium, habitatorum, originariorum et incolarum civitatis Avenionensis et comitatus Venayssini nostrorum praefatorum, ac ibidem domiciliariorum, et bona stabilia et mobilia, feuda vel allodialia illic quomodolibet possidentium, tam ecclesiasticorum quam laicorum utriusque sexus, nomina, cognomina, qualitates, statum, denominationes, nuncupationes, munera, officia, titulô, gradus, praeeminentias et dignitates, tam ecclesiasticas, seculares et regulares, quam mundanas, bonorumque huiusmodi quantitates, naturas, situationes, vocabula, confines, ac veros etiam annuos valores, omniumque singulorum, quae in eisdem civitate Avenionensi et comitatu Venayssino, ac illorum respective suburbiis, dependentiis, oppidis, castellis, terris, civitatibus et locis quibuscumque in consequentiam casus praefati die XX augusti MDCLXII in hac almâ Urbe secuti, ab inde citra, quovis modo, etiam contra nostram et dictae Sedis maiestatem et supremam potestatem, auctoritatem et iurisdictionem ecclesiasticam et temporalem, debitamque nobis et eidem Sedi obedientiam, subiectionem, observantiam et reverentiam, ac in spretum, vilipendium, damnum, iniuriam et contumeliam vicelegati, gubernatorum, locumtenentium, auditorum, iudicum, apparitorum, militum, officialiorum, aliorumve quorumlibet nostrorum et dictae Sedis ministrorum, acta, facta, gesta et attentata fuerunt hactenus,

harum statutorum
et.

quaeque in futurum usque ad restitutionem naturalis possessionis civitatis Avenionensis et comitatus Venayssini nostrorum praefatorum, nobis et dictae Sedi Apostolicae a memorato Ludovico rege ut praefertur faciendam, quomodolibet agi, fieri, geri, vel attentari contigerit, seriem, qualitates, causas, occasionea et circumstantias quascumque, etiam factum ipsum quomodocumque et qualitercumque ac quantumcumque aggravantes, mutantea et alterantes, ac etiam laesae maiestatis, etiam in primo capite seditionis, rebellionis, conspirationis, vis publicae et armatae, aliave quaecumque crimina et delicta, quantumlibet atrocia et enormia, ac gravissima et enormissima, importantes, seu inducentes, et alia quaecumque, etiam specialem et individuum mentionem et expressionem requirentia, etiamsi talia sint, ut, nisi nominatim et sigillatim enumerentur, sub quacumque generali et generalissima expressione etiam in favorabilibus non veniant nec comprehensa censeantur, praesentibus pro plenissime et sufficientissime ac sigillatim et nominatim accuratissimeque, et nihil penitus omisso, expressis, annotatis, specificatis et enumeratis habentes et semper haberi debere decernentes:

Et absolutio-
nem ab omni-
bus delictis hac
occasione pa-
tralis concedit.

§ 4. Motu proprio, ac ex certa scientia nostra, et matura deliberatione nostraque liberalitate nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, omnes et singulos cives, habitatores, originarios, domiciliarios et incolas civitatis Avenionensis et comitatus Venayssini nostrorum praefatorum, ac bona stabilia, mobilia, feudalia et allodialia in eis quomodolibet possidentes, tam ecclesiasticos, seculares et regulares, quam laicos, cuiuscumque status, sexus, gradus, ordinis, congregationis, societatis, vel instituti, militiae, dignitatis, tam ecclesiasticae,

etiam archiepiscopalis et episcopalis, quam temporalis seu mundanae, praeminentiae, praerogativae et conditionis existant, necnon civitatis Avenionensis et comitatus Venayssini huiusmodi illorumque respective suburbiorum, oppidorum, terrarum, civitatum, locorum, pertinentiarum et dependentiarum quarumcumque communitates, universitates et homines, consules, priores, rectores, viguerios, gubernatores, vicarios, apparitores, barisellos, satellites, notarios, scribas, actuarios, graphiarios, tabelliones, aliosve quoslibet officiales et ministros quomodolibet nuncupatos, ac marchiones, comites, barones, magnates, optimates, illustres, nobiles, domicellos, patritios, et quovis titulo et praerogativa insignitos, qui in consequentiam, seu occasione, obtentu vel praetextu casus supradicti die xx augusti MDCLXII in hac alma Urbe secuti ab inde citra usque ad praesentem diem quomodocumque et qualitercumque et quantiscumque vicibus etiam adversus nostram et dictae Sedis Apostolicae maiestatem, dignitatem, supremum dominium, potestatem, auctoritatem et iurisdictionem ecclesiasticam et temporalem, debitamque ac etiam iuramentam nobis et eidem Sedi fidelitatem, obedientiam, subiectionem, homagium, fidem, observantiam et reverentiam, necnon in spretum, contemptum, vilipendium, dampnum, iniuriam et contumeliam vicelegati, gubernatorum, magistratuum, aliorumque officiariorum et ministrorum nostrorum praefatorum, seu alicuius eorum, sive pro subvertendo, turbando, mutando, vel alterando antiquo regimine et gubernio civitatis Avenionensis et comitatus Venayssini, aliarumque civitatum, oppidorum et locorum praedictorum, aliquid etiam gravissimum et atrocissimum fecerunt, egerunt, gesserunt, commiserunt, perpetrarunt,

dixerunt, machinati sunt et attentarunt, seu fieri, agi, geri, committi, perpetrari, dici, machinari et attentari curarunt vel permiserunt, aut aliis, similia facientibus, machinantibus et attentantibus, auxilium, consilium, favorem, auctoritatem, opem, subsidium, vel adminiculum, publice vel occulte, directe vel indirecte, tam coniunctim quam divisim, et alias quomodolibet praestiterunt, vel illis obtemperarunt et obsecuti sunt, a praemissis omnibus et singulis delictis, reatibus et criminibus, etiam laesae maiestatis, in quocumque capite, etiam primo, rebellionis, seditionis, conspirationis, ac vis publicae et armatae, et iniuriae principi, magistratibus, iurisdictioni et personis publicis in nostra et dictae Sedis tutela et salvaguardia existentibus quomodolibet illatae, aliisve quibuslibet excessibus quantumcumque gravibus, atrocibus et enormibus, ac gravissimis, atrocissimis et enormissimis, ex praemissis seu eorum aliquo qualitercumque et quomodocumque resultantibus et consurgentibus, atque inde resultare et consurgere praetendi, censer, vel intelligi, seu induci quovis modo possent, etiam quantumlibet continuatis et iteratis, necnon excommunicationis latae sententiae, suspensionis et interdicti, aliisque sententiis et censuris, ac etiam capitis et ultimi supplicii laesaeque maiestatis, rebellionis et aliorum criminum et delictorum huiusmodi, ac amissionis privilegiorum, gratiarum et indulgentiarum a dicta Sede Apostolica concessorum, privationis, confiscationis, publicationis, caducitatis et devolutionis quorumcumque titularum, honorum, insignium, dignitatum, ecclesiarum, monasteriorum, beneficiorum, munerum, officiorum, castorum, terrarum, villarum, casaliarum, praedictorum,

diorum, possessionum, domorum, palatiorum, censuum, locorum montium, societatum, officiorum, fideicommissorum, substitutionum, primogeniturarum, maioratuum, fructuum, emolumentorum, creditorum, rerum, iurium et actionum, aliorumque bonorum, tam mobilium quam immobilium, dominiorum, feudorum etiam ecclesiasticorum et iurisdictionalium, merumque et mixtum imperium, gladii potestatem, vassallagiam et alia regalia habentium, ac allodialium et emphyteuticorum, cuiuscumque quantitatis et qualitatis existentium, tam de praesenti quam in futurum quomodolibet et qualitercumque et ex quavis causa competentium, aliisque tam corporis afflictivis, quam bonorum districtivis, ceterisque tam spiritualibus quam temporalibus poenis, a iure vel ab homine, ac etiam per quascumque Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum et nostras constitutiones, ordinationes et sanctiones, necnon leges publicas, edicta, bannoimenta et decreta quaelibet, etiam cameraalia et consistorialia, etiam contra periuros, fidelitatisque debitae et iuratae violatores, et alias quomodolibet inflictis et impositis, quas propter omnia et singula praemissa, illorumque seu alicuius eorum causa et occasione, quovis modo incurrerunt, aut incurrisset, dici, censer, praetendi, intelligi vel allegari possent, quasque pati et luere deberent, etiamsi maiores supra expressis, et quantumcumque graves forent, specialemque et individuum notam et expressionem requirerent, ac etiamsi ipsi vel eorum aliqui alias similia vel dissimilia, etiam gravissima, et supradictis graviora crimina, delicta et excessus commiserint et desuper absolutionem et gratiam semel, iterum et pluries etiam a nobis et dicta Sede obtinuerint, tenore praesentium in utroque foro ple-

1 Pro atque legerem et quae (R. T.).

nissime absolvimus, penitusque ac omnino et totaliter liberamus.

Necnon ab incursu censurarum et poenarum huiusmodi ex causa et ratione continuationis et iterationis, novaeque commissionis et perpetrationis similium vel dissimilium excessuum, criminum et delictorum, quae per eos, seu eorum aliquem, usque ad diem, quo memoratus Ludovicus rex nos et sanctam Sedem Apostolicam praefatam in possessionem civitatis Avenionensis et comitatus Venayssini nostrorum praefatorum, sicut praemittitur, reponet, communiter vel divisim, et alias quovis modo et qualitercumque continuari, repeti et iterari, ac de novo quantiscumque vicibus committi, perpetrari vel attentari contigerit, praeservamus, ac praeservatos, illisque nullatenus obnoxios, atque ex nunc, prout ex tunc, et e contra, respective absolutos et plenissime liberatos esse et fore decernimus et declaramus, omnesque et singulas culpas, reatus, excessus, delicta, crimina, circumstantias et poenas huiusmodi illis et eorum cuilibet gratiose remittimus et condonamus.

Et in pristinum statum delinquentes reponit.

§ 6. Ac illos omnes et singulos ad pristinam famam, statum, honores, titulos, gradus, dignitates, etiam ecclesiasticas, monasteria, etiam consistorialia, beneficia, privilegia, gratias et indulta apostolica, praerogativas, praeeminentias, castra, terras, villas, casalia, praedia, possessiones, domos, palatia, census, loca montium, societates officiorum, mobilia, immobilia, feuda, allodialia, et alia bona quaecumque etiam iurisdictionalia ac emphyteutica et ecclesiastica, necnon iurisdictiones, dominia, vassallos, et alia regalia, iura, officia, etiam ecclesiastica, munera, credita, res et actiones, fideicommissa, tam purificata quam purificanda, substitutiones, donationes, pri-

mogenturas, maioratus, proprietates, fructus, tam hactenus seu medio tempore decursos, quam decursuros, et quaecumque alia ad ipsos et eorum quemlibet spectantia, eisque et eorum cuilibet undecumque et quomodocumque competentia et debita, ad hoc ut ipsi omnes et singuli praemissa omnia et singula ut prius habere, possidere, retinere, administrare et de illis disponere, illorumque fructus, iura, obventiones et emolumenta quaecumque percipere, exigere, levare, ac in suos usus et utilitatem convertere, necnon privilegiis, indultis, praerogativis, praeeminentiis, facultatibus, concessionibus, et aliis gratiis tam spiritualibus quam temporalibus sibi respective quomodolibet concessis et competentibus uti, frui, potiri et gaudere libere et licite valeant, ac denique in pristinum, et eum in quo ante dictam diem xx augusti MDCLXII quomodolibet erant, sique omnia et singula subinde sequuta nullatenus contigissent quovis modo reperirentur, statum in omnibus et per omnia ac quoad omnia, perinde ac si de praemissis nunquam cogitassent, restituimus, reponimus et plenarie reintegramus, ac restitutos, repositos et plenarie reintegratos esse volumus, pariterque decernimus et declaramus; necnon omnem et quancumque et qualemcumque inhabilitatis et infamiae, tam iuris quam facti, ac irregularitatis, et aliam quamlibet maculam sive notam ex praemissis quomodolibet insurgentem vel contractam, ab ipsis omnibus et singulis respective penitus et omnino tollimus, abstergimus et abolemus, ac per praemissa eorum omnium vel singulorum statui, honori, famae, titulis, dignitatibus, ecclesiis, monasteriis, beneficiis, officiis, iurisdictionibus, dominiis, regalibus, feudis, allodialibus, investituris, maioratibus, primogenituris, fideicom-

missis, substitutionibus, rebus, fructibus, ceterisque bonis mobilibus et stabilibus, privilegiis, gratiis et indultis apostolicis, ac iuribus, et aliis praefatis, nullum omnino praeiudicium etiam minimum illatum, exortum vel inductum, nec aliquod ius fisco nostro vel camerae nostrae apostolicae, seu cuicumque alteri, in illis vel ad illa acquisitum, aut in alios translatum fuisse, nec esse, nec unquam fore, decernimus similiter et declaramus.

Nec ulla unquam tempore de patris a delinquentibus inquiri iubet.

§ 7. Volentes et statuentes praefatos omnes et singulos nullo unquam tempore super praemissis, seu eorum aliquo, vel aliquibus, etiam hic minus plene et sufficienter specificatis et expressis, ac etiam penitus occultis, illorumque dependentibus, annexis et connexis, ac inde sequutis et sequuturis quibuscumque, eorumque causâ, occasione et ratione, quovis praetextu et quaesito colore aut ingenio, capi, carcerari, inquiri, accusari, denunciari, querelari, arrestari, interrogari, vel examinari, aut alias in eorum personis, feudis, allodialibus, bonis mobilibus et stabilibus, privilegiis, gratiis et indultis, iuribus et rebus quibuscumque, aliisque supra expressis, civiliter, criminaliter vel mixtim, aut alias quomodolibet, directe vel indirecte, publice vel occulte, coniunctim vel divisim, perturbari, molestari, vexari, inquietari, aut impediri a quibusvis iudicibus et personis quacumque auctoritate et potestate fungentibus et functuris, etiam S. R. E. cardinalibus, et sacro illorum collegio, posse neque debere. Et nihilominus omnibus et singulis legatis, vicelegatis, gubernatoribus, iudicibus, bari-gellis, capitaneis, ceterisque iustitiae ministris praesentibus et futuris tam urbis et civitatis Avenionensis ac comitatus Venayssini praefatorum, quam universi Status Ecclesiastici nobis mediate vel immediate subiecti, etiam eiusdem

S. R. E. cardinalibus eorumque collegio, ac quibuscumque aliis personis interesse quomodolibet habentibus et habere praetendentibus, ne aliquid in personas, feuda, allodialia, res, vel bona mobilia et stabilia, iura, aliaque supradicta omnium et singulorum praefatorum, aut alias quidquam aliud in eorum seu cuiuslibet eorum praeiudicium contra tenorem praesentium facere vel attentare quoquo modo audeant seu praesumant, districtius inhibemus et praecipimus, ac illis omnibus et singulis, necnon etiam fisco nostro, ipsiusque fisci procuratori, perpetuum desuper silentium harum serie imponimus, osque occludimus.

§ 8. Ac quascumque informationes, inquisitiones, relationes, examina et processus, aliave acta, sive iudicialia, sive extraiudicialia, si quae contra praefatos omnes et singulos, occasione vel causâ praemissorum, seu alicuius eorum, ac inde sequutorum et sequuturorum seu dependentium quorumcumque, per quoscumque legatos, vicelegatos, praesidentes, gubernatores, auditores, iudices et alios quoslibet nostros et Sedis praefatae officiales et ministros, quacumque auctoritate et potestate fungentes, ubicumque et quandocumque facta, formata et fabricata fuerint, cassamus, irritamus et annullamus, viribusque et effectu penitus et omnino vacuamus, ac ab omnibus et singulis, ad quos spectat et pertinet, seu spectabit quovis modo in futurum, de libris, notis et scripturis, in quibus aliqua illorum mentio facta reperitur, omni morâ et contradictione seu tergiversatione remotâ, confestim cassari, deleti et aboleri, et ex nunc pro cassatis, deletis, abolitis, annullatis, irritis, viribusque et effectu vacuis penitus et omnino haberi et censi volumus et mandamus, illisque nullam prorsus fidem in iudicio vel extra illud ubicumque

Imo quoscumque processum occasione praemissorum irritat.

haberi, perinde ac si nunquam emanassent aut extiterint, omnesque et singulos praefatos ad verificanda praemissa, aut ea vel illorum aliqua, eorumque causas, loca, tempora, qualitates et circumstantias in iudicio vel extra illud exprimenda vel revocanda nullatenus teneri, neque ad id, nullo unquam tempore, invitos cogi vel compelli posse, solasque praesentes litteras ad probationem, verificationem et iustificationem omnium et singularum gratiarum praemissarum sufficere, nec alterius probationis adminiculum ad hoc requiri, ipsasque praesentes litteras, etiam ex eo quod motu proprio emanaverint, nec fisci nostri procurator et camerae nostrae apostolicae commissarius generalis, aliique nostri et dictae Sedis officiales et ministri, ceterique desuper interesse habentes seu habere praetendentes, ad praemissa vocati, citati et auditi fuerint, neque cum eis concordatum extiterit, ipsique ad id non consenserint, seu quod non sic sed aliter factum se habuerit, et praemissa cum eorum circumstantiis et qualitatibus etiam quantumcumque aggravantibus tam personarum quam rerum, temporum et locorum, aliove quovis respectu, expressa et specificata non sint, et ex quibusvis aliis causis quantumvis legitimis et iuridicis, ac ex quocumque praetextu, titulo et capitulo, etiam in corpore iuris clauso, de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae vel quopiam alio quantumlibet magno, substantiali, formali, incogitato et inexcogitabili defectu notari, impugnari, redargui, infringi, retractari, limitari, modificari, rescindi, annullari, ad terminos iuris reduci, vel adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium impetrari, seu etiam motu, scientia et po-

testatis plenitudine paribus concedi, aut ita concessio quempiam in iudicio vel extra illud uti nullatenus unquam posse, minusque easdem praesentes litteras sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus vel aliis contrariis dispositionibus, etiam per nos et Romanos Pontifices successores nostros, Sedemque praefatam, sub quibuslibet verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis quodcumque faciendis comprehendere, aut comprehensas censeret, sed semper ab illis exceptas, et quoties illae emanaverint, toties in pristinum, firmissimumque et validissimum, eumque in quo antea quomodolibet erant, statum restitutas, repositas et plenarie reintegratas, et de novo etiam sub quacumque posteriori data, per eos, ad quos spectat et pro tempore spectabit, eorumve quemlibet, quodcumque eligenda, concessas intelligi, perpetuoque validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac inviolabiliter et inconcusse observari, omnibusque et singulis praefatis, ut supra, in omnibus et per omnia plenissime suffragari.

§ 9. Necnon, in eventum quo super praemissis, aut eorum aliqua parte, ambiguitatem, controversiam, dubium, litem vel contentionem iudicialiter vel extraiudicialiter oriri vel moveri contingerit, semper ad omnium et singulorum praefatorum commodum, utilitatem et favorem resolveri, decidi, decerni et interpretari, sicque et non aliter in omnibus et singulis praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, ipsorumque cardinalium collegium, necnon camerarium seu pro-

Ab omnibus
iudicari secun-
dum praesen-
tium litterarum
tenorem.

camerarium, thesaurarium generalem, praesidentes, clericos et commissarium generalem, vicelegatos, rectores, gubernatores, aliosve quoslibet Sedis et camerae praefatarum officiales et ministros, quacumque praeeminentia, auctoritate et potestate praeditos¹, suffultos et fungentes, ac quodcumque functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane quidquid secus super his per quoscumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus pariter et declaramus.

Contrariis derogat.

§ 10. Non obstantibus omnibus et singulis praemissis, ac felicitis recordationis Pii IV et Pii V Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum, quibus cavetur huiusmodi gratias seu absolutiones non valere nisi reis constitutis in carceribus, necnon eiusdem Pii IV praedecessoris de gratis quaecumque interesse camerae apostolicae praefatae quomodolibet concernentibus in eadem camera intra certum inibi expressum tempus praesentandis, registrandis seu insinuandis, ita ut praesentes litterae, etiamsi in ipsa camera vel in alio quovis tribunali aut loco nunquam praesententur, registrentur aut insinuentur, nihilominus valeant, firmissimeque subsistant, ac omnibus et singulis praefatis, quos concernunt, plenissime ac amplissime suffragari debeant, aliisque dicti Pii IV et recolendae memoriae Iulii III, Gregorii XIII et Sixti V Romanorum Pontificum praedecessorum pariter nostrorum, et praesertim eiusdem Sixti praedecessoris, quae incipiunt *Hoc nostri pontificatus, etc.*, sub datum halendis Iulii MDLXXXV, et *Dum pro commissi, etc.*,

¹ Male edit. Main. legit *praedictos pro praedictos* (R. T.).

sub datum XI kalendas Martii MDLXXXVIII, respective emanatis, necnon nostris et cancellariae apostolicae regulis, praecipue illa de non tollendo iure quaesito, ceterisque quibuslibet apostolicis, ac in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, legibus quoque etiam imperialibus et municipalibus, edictis, bannimentis, stabilimentis ac decretis, etiam cameralibus et consistorialibus, cameraeque et civitatis Avenionensis et comitatus Venayssini praefatorum, aliorumve quorumvis locorum, et aliis quibuslibet, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, eorumque reformationibus et novis additionibus, styliis, usibus et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis etiam civitati Avenionensi, comitatui Venayssino, ac fisco et camerae praefatis, eorumque officialibus et ministris, aliisque quibuslibet personis et locis per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros, ac per nos et Sedem praefatam, etiam motu, scientia et potestatis plenitudine similibus, ac etiam consistorialiter, et alias quomodolibet, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis et saepius innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua et expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut ali-

que illa exquisita forma ad hoc servanda foret, tenore huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso insererentur, praesentibus pro expressis ac sufficienter specificatis et insertis, formaeque in illis traditis pro servatis habentes, illis aliis in suo robore permanens, ad praemissorum effectum, harum serie, specialiter et expresse ac latissime et plenissime derogamus, ac derogatum esse volumus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptio
rem fides.

§ 11. Volumus autem ut earundem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra illud habeatur, quae praesentibus ipsis haberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxvi aprilis MDCLXIV, pontificatus nostri anno x.

Dat. die 26 aprilis 1664, pontif. anno x.

CDLXXIII.

Revocatio et annullatio mandatorum et praeceptorum domino cardinali Maldachino factorum, ut extra Urbem habitaret, seque in loco seu locis determinatis contineret, cum absolutione propter transgressionem mandatorum huiusmodi, suumque e Statu Ecclesiastico egressum, et restitutione ad quaecumque privilegia, cum decreto, quod eius familiares, qui consilio, scriptura vel opera casui die xx augusti MDCLXII in Urbe secuto, et ipsius domini cardinalis egressui praefato cooperati sunt, molestari non possint.

1 Ex Regest. in Secret. Brev.

Illis illis nostris Francisco S. Mariae in Parione S. R. E. Alesse cardinali Maldachino nuntiatis.

Alexander Papa VII.

Dilecte fili noster, salutem et apostolicam benedictionem.

Circumspectionis tuae erga nos et Sedem Apostolicam fides et devotio, ac praecipuus, quo te in Domino prosequimur, charitatis affectus, nos inducunt, ut quieti, securitati et indemnitati tuae, quantum nobis ex alto conceditur, benigne consulamus.

Exordium.

§ 1. Cum itaque tibi alias iussu nostro semel vel pluries mandatum seu praeceptum fuerit, ut e Romanam Curiam et aliam Urbem nostram egredereris, teque in districtu civitatis nostrae Viterbiensis et Terrae Caprarolae contineres; et tu quidem debitam illico obedientiam mandatis nostris huiusmodi praestiteris, verum, occasione eorum quae subinde consecuta sunt, ad requisitionem carissimi in Christo filii nostri Ludovici regis christianissimi, iam inde a mense ianuario MDCLXIII, licet mandata seu praecepta praefata revocata non essent, nec licentiam ea super re a nobis petiisses, nihilominus temporali Status nostri Ecclesiastici ditione egressus fueris, ac in Status dilecti filii nobilis viri Raynutii Parmae et Placentiae ducis, aliasque Italiae civitates te contuleris, et postea in Galliam transieris; unde inferri posset te mandata seu praecepta nostra huiusmodi transgressum esse, ac in contraventionem diversarum constitutionum apostolicarum, et praesertim felicitis recordationis Innocentii Papae X praedecessoris nostri, quae incipit *Cum iuxta sacrorum canonum dispositionem, etc.*, incurrisse; tametsi revera tuae intentionis nunquam fuerit debitam nobis ac constitutionibus apostolicis praefatis obedientiam et observantiam ullo modo violare;

Cardinalem
Maldachinum
egressum e Statu
Pontificio et
in Galliam pro-
fectum

Ad Urbem
redire et soli-
tis praerogati-
vis sui postu-
lati rex christia-
nissimus.

§ 2. Cumque propterea memoratus Ludovicus rex securitati tuae proviam esse desideret, ac in tractatu concordiae Pisis inter nostrum et eiusdem Ludovici regis plenipotentiariorum die xii february proxime praeteriti concluso, et postea tam a nobis quam ab eodem Ludovico rege ratificato, inter alia per specialem articulum ipsius tractatus conventum et nomine nostro promissum fuerit nos, rem gratam dicto Ludovico regi faciendi ergo, tibi permissuros esse ut de praesenti ad aliam Urbem praefatam revertaris, ad hoc ut ibidem in futurum omnibus praerogativis tuae dignitatis frui, ac functiones cardinalitias exercere valeas, teque non iri inquietatum vel molestatum ex causa cuiuscumque praeiudicii quod incurrisse quia Statu Ecclesiastico egressus fuisti, quemadmodum tibi ab eodem Ludovico rege significatum fuerat, ac nostras in simili forma Brevis litteras tibi super his concessum iri pro maiori tua securitate, iuxta desiderium praefati Ludovici regis, cum reintegratione in bonis, in casum quo ratione dicti egressus e Statu Ecclesiastico damnum acciperis:

A censuris
primis cardina-
lem praedictum
absolvit. Ponti-
fex.

§ 3. Hinc est quod nos, in executionem tractatus huiusmodi, et iuxta illius articulum supra expressum, rem gratam memorato Ludovico regi facere, simulque paternum nostrum in te affectum demonstrare, et clementiam nostram erga te uti volentes, ad instantiam ipsius Ludovici regis, ac ex certa scientia et maturam deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, te in primis ab interdictis, aliisque quibuscumque censuris, quibus quomodocumque innodatus esse posses, ad effectum praesentis gratiae dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, omnia mandata, praecepta, seu iussa, sive iudicialiter, sive extrajudicialiter, quo-

cumque tempore, in acriptis, vel oratenus, data seu facta, et per quamcumque personam mediate vel immediate tibi significata, ut extra Urbem praefatam habitares, vel a quocumque loco non discederes, sive in loco vel locis determinatis remaneres, tenore praesentium revocamus, cassamus, irritamus et annullamus, viribusque et effectu penitus et omnino vacuumus, et revocata, cassata, irritata et annullata, viribusque et effectu penitus et omnino vacua esse volumus, in omnibus et per omnia perinde ac si nunquam facta, data, tibi que significata seu intimata fuissent, nec unquam emanassent, ita ut nullo unquam tempore ex quacumque causa, praetextu vel colore inquietari vel molestari possis ratione cuiusvis actus contraventionis vel inobedientiae ex causis supradictis.

§ 4. Et quia mentis nostrae est te ad habitationem dictae Urbis, et consequenter ad exercitium functionum tuae dignitatis, ac ad omnes et quascumque praerogativas, privilegia, iura et actiones, quae tibi, antequam mandata, praecepta, seu iussa praefata emanarent, competebant, plenarie et integre restitutum et reintegratum intelligi, nec ad cuiuscumque instantiam, tam pro tempore post emanata mandata et praecepta seu iussa huiusmodi lapso, quam in futurum respectu eorum quae consecuta sunt, ullam unquam molestiam, ullumve damnum seu praeiudicium etiam minimum in ullare, quae personam vel bona seu utilitates tuas concernant, pati posse vel debere: idcirco, ex eisdem causis gratificandi dicto Ludovico regi, et articulum supra expressum dicti tractatus concordiae adimplendi, ac ut ostendamus quantopere ad rem gratam eidem Ludovico regi faciendum, teque in futurum paternam benevolentiam ac omni affectus et clementiae significatione prosequendum

Neque in po-
tas a bullis Pon-
tificum conu-
natas incidisse
declarat.

propensi animus, ad instantiam ipsius Ludovici regis, ac ex certa scientia et matura deliberatione, deque apostolicae potestatis plenitudine paribus, te nullum omnino praedictum ex causis seu ratione poenarum in praefato Innocentii aliusve quibuscumque Romanorum Pontificum praedecessorum pariter nostrorum constitutionibus eiusdem seu similis naturae existentibus commemoratarum pati vel recipere debere volumus, ordinamus et declaramus; et, quatenus in poenas huiusmodi incurreris, seu incurrisse quoquo modo dici, praetendi vel intelligi posses, te ab interdicti ingressus ecclesiae, aliisve quibuscumque censuris et poenis ecclesiasticis et temporalibus per praefatas Innocentii praedecessoris et alias constitutiones apostolicas quomodolibet impositis, et aliis etiam quantumlibet gravioribus et maioribus, ac individua mentione specialique nota dignis, ad quarum declarationem et executionem a nobis vel Romanis Pontificibus successoribus nostris contra te propter praemissa quovis modo deveniri¹ posset, eandem tenore praesentium absolvimus et totaliter liberamus, dictasque² poenas tibi gratiose remittimus et condonamus, ac te ab eisdem poenis absolutum, nec illis ullatenus obnoxium esse vel fore, decernimus et declaramus, in omnibus et per omnis perinde ac si praefato Statu Ecclesiastico, sicut praemittitur, egressus non fuisses, nec eisdem Innocentii et aliorum praedecessorum constitutionibus ullo modo contravenisse reperireris³; omnemque inhabilitatis, seu inobedientiae, aliamve quamlibet maculam, sive notam ex praemissis quomodocumque consurgentem, seu quae inde quomodolibet

induci vel inferri posset, abs te penitus et omnino abstergimus et abolemus.

§ 5. Praeterea te, adversus praemissa et quaecumque praedictalia tibi inde quomodolibet enata, ad omnia et singula privilegia, immunitates, exemptiones, facultates et indulta quaecumque, etiam conferendi et commendandi beneficia ecclesiastica, ac transferendi pensiones, seu fructus ecclesiasticos loco pensionum, tibi auctoritate apostolica reservatas et reservatos, necnon testandi et disponendi de rebus et bonis tuis, etiam paramentis et ornamentis ecclesiasticis, ac sacris suppellectilibus cappellae tuae cardinalitiae, tibi per Sedem Apostolicam concessa et quomodolibet competentia, seu quae tibi antequam e praefato Statu Ecclesiastico, sicut praemittitur, egrediereris, quovis modo competeant, eorumque omnium et singulorum liberum usum et fructum in integrum et pristinum, ac eum, in quo, priusquam e Statu Ecclesiastico huiusmodi, ut praefertur, egrediereris, quomodolibet eras, statum restituimus, reponimus et plenarie reintegramus, illaque omnia et singula tibi harum serie confirmamus; ac quascumque provisiones, collationes, nominationes, commendas et dispositiones de beneficiis huiusmodi, necnon pensionum et fructuum ecclesiasticorum praefatorum translationes, ac bonorum, ad ecclesias, prioratus, monasteria, aliaque beneficia ecclesiastica quaecumque per te in titulum, commendam vel administrationem, seu alias quomodolibet obtenta et possessa spectantium, in emphyteusim perpetuam vel ad tempus concessionem, et eiusmodi concessionum renovationes, si quas post praefatum tuum e Statu Ecclesiastico egressum quovis modo feceris, dummodo ceteroquin canonice factae fuerint, validamus et confirmamus, validasque, firmas et efficaces existere et

Aliaque cardinali praedicto concedit ut in rubrica.

fore ac suos plenarios et integros effectus sortiri et obtinere debere decernimus pariter et declaramus.

Et de omnibus redditibus ecclesiasticis tam decursum quam decurrendis fructibus

§ 6. Volentes te propter causas supradictas a perceptione fructuum, reddituum, proventuum, iurium, obventionum et emolumentorum quorumcumque, omnium et singularum dignitatum, ecclesiarum, monasteriorum, prioratum, beneficiorum, officiorum et munerum tuorum quorumlibet, ac iurisdictionis ecclesiasticae et temporalis, quam antehac habueris, nullo modo sive in perpetuum sive ad tempus cecidisse, idque non solum quoad perceptionem et recuperationem omnium fructuum, reddituum, proventuum, iurium, obventionum et emolumentorum huiusmodi, quae durante tua a memorato Statu Ecclesiastico absentia decurrerunt, sed etiam quoad integram actionem et ius prosequendi perceptionem et recuperationem eorumdem fructuum, reddituum, proventuum, iurium, obventionum et emolumentorum, tam iudicialiter quam extrajudicialiter contra quamcumque personam, quae sub quovis praetextu tenoris praefatae constitutionis Innocentii praedecessoris, seu ex quocumque alio iure vel concessione cuiuslibet naturae, ex causa tamen et occasione contraventionis supradictorum mandatorum, praeceptorum et iussorum, ac egressus tui e Statu Ecclesiastico huiusmodi fundos vel redditus, aut iura, quae ad te prius spectabant et nunc spectant, sibi appropriare praetendere valeret, ad quam actionem et ius te pariformiter harum serie restituimus et plenarie reintegramus; ac, in gratiam supradicti Ludovici regis, tibi, ut ad aliam Urbem praefatam reverti, omnibusque et singulis tuae cardinalitiae dignitatis honoribus et praerogativis uti, frui, potiri et gaudere, necnon omnes functiones cardinalitias, quemadmodum

omnes et singuli venerabiles fratres nostri S. R. E. cardinales facere solent, pariformiter exercere libere et licite possis et valeas, permittimus¹, concedimus et indulgemus.

§ 7. Ceterum, ut benevolentiam erga te nostram uberiori significatione testamur faciamus, omnes et singulos familiares tuos, qui consilio, scriptura, vel opera casui die xx augusti mdcxii in Urbe praedicta sequuto, tuoque e Statu Ecclesiastico egressui, et seu illorum annexis et connexis, dependentibus, vel inde sequutis quibuscumque, quae praesentibus pro plane et sufficienter expressis et specificatis haberi volumus, aliquid contribuerint, seu desuper quicquam, sive magnum sive parvum, principaliter vel accessorie, aut alias quomodolibet egerint vel fecerint, seu contribuere, agere vel facere potuerint ea de causa, ratione vel occasione, sub quovis praetextu, colore vel ingenio a quibusvis iudicibus et personis quascumque auctoritate et potestate fungentibus et functuris ac eiusdem S. R. E. cardinalibus et sacro illorum collegio in personis, bonis, iuribus et rebus suis civiliter, criminaliter, vel mixtum et alias quomodolibet, directe vel indirecte, publice vel occulte, molestari, perturbari, vexari, inquietari vel impediri, seu capi, carcerari, arrestari, interrogari, examinari, aut inquiri nullatenus posse neque debere, decernimus similiter, ac ordinamus et declaramus.

§ 8. Et nihilominus omnibus et singulis legatis, vicelegatis, gubernatoribus, iudicibus, barigellis, capitaneis, ceterisque iustitiae ministris praesentibus et futuris, tam dictae Urbis quam universi Status Ecclesiastici nobis mediate vel immediate subiecti, etiam S. R. E. cardi-

Familiares tuos praedicti pro realibus tui occasione locum non molestari decernit.

Pontifex irritat processum omnes huiusmodi causas facias.

¹ Ed. Main. legit *praemittimus* (R. T.).

¹ Ed. Main. legit *devenire* (R. T.).

² Ed. Main. habet *dictaque* (R. T.).

³ Ed. Main. habet *reperiveris*; alios errores minoris momenti praeterimus (R. T.).

nalibus, eorumque collegio, ac quibus-
cumque aliis personis interesse quomo-
dolibet habentibus et praestantibus,
ne aliquid in personas, res, bona vel
iura tua, tuorum familiarum praefato-
rum, seu aliquius eorum respective, aut
quidquam aliud in tuum eorumque seu
cuiuslibet eorum praedictum contra
tenorem praesentium facere vel atten-
tare quoquo modo audeant seu prae-
sumant, districtius inhibemus et prae-
cipimus; necnon illis omnibus, ac etiam
fisco nostro, ipsiusque fisci procuratori
perpetuum desuper silentium harum se-
rie imponimus, ac quaecumque informa-
tiones, inquisitiones, relationes, examina
et processus, aliaque acta, sive iudicialia,
sive extrajudicialia, si quae contra te,
vel familiares tuos praefatos, aut eorum
aliquem, praemissorum ac inde sequen-
torum ac dependentium causâ vel oc-
casione, per quoscumque legatos, vice-
legatos, praesidentes, gubernatores, eo-
rumque locatenentes et alios quoslibet
nostros et Sedis Apostolicae officiales et
ministros, quacumque auctoritate et po-
testate fungentes, ubicumque, etiam in
Urbe praefatâ et quodcumque facta,
formata et fabricata fuerint, cassamus
pariter et irritamus, ac annullamus, vi-
ribusque et effectu vacuumus, et ab om-
nibus et singulis, ad quos spectat et
pertinet, de libris, notis et scripturis,
in quibus aliqua illorum mentio facta
reperitur, omni morâ et contradictione
remotâ, confestim cassari, deleri et abo-
leri, ac ex nunc pro cassis, deletis et
abolitis, annullatis, irritis, viribusque
et effectu vacuis penitus et omnino ha-
beri et censi volumus et mandamus,
illisque nullam prorsum fidem in iudi-
cio vel extra illud ubicumque haberi,
perinde ac si nunquam extitissent, teque
et familiares tuos praefatos ad verifi-
canda praemissa, aut ea, vel illorum

aliqua, eorumque causas, loca, tempora,
personas, qualitates et circumstantias in
iudicio vel extra illud exprimenda et
revelanda nullatenus teneri, neque ad id
ullo unquam tempore invitos cogi vel
compelli posse, solasque praesentes ad
probationem omnium et singulorum
praemissorum sufficere, nec alterius pro-
bationis adminiculum ad hoc requiri;
eandem autem praesentes litteras, et in
eis contenta quaecumque, etiam ex eo
quod fisci nostri procurator et camerae
nostrae apostolicae commissarius gene-
ralis, alique nostri et dictae Sedis offi-
ciales et ministri, ceterique desuper in-
teresse habentes seu habere praeten-
dentes, ad praemissa vocati non fuerint,
nec cum eis concordatum extiterit, ipsi-
que ad id non consenserint, seu quod
non sic sed aliter factum se habuerit,
et praemissa cum eorum circumstantiis
et qualitatibus etiam quantumcumque
aggravantibus tam personarum quam re-
rum et locorum aliove quovis praetextu
expressa et specificata non sint, seu ex
quibusvis aliis causis quantumvis legiti-
mis et iuridicis, ac ex quocumque prae-
textu, titulo et capite, etiam in corpore
iuris clauso, de subreptionis vel obreptionis
aut nullitatis vitio, seu intentionis
nostrae vel quopiam alio quantumlibet
magno et substantiali defectu notari, im-
pugnari, redargui, infringi, retractari,
rescindî, annullari, ad terminos iuris re-
duci, vel adversus eas apositionis oris,
restitutionis in integrum, aliudve quod-
cumque iuris, facti vel gratiae remedium
impetrari, seu etiam motu proprio con-
cedi, aut ita concessio quempiam in iu-
dicio vel extra illud uti nullatenus un-
quam posse, minusque sub quibusvis
similium vel dissimilium gratiarum revo-
cationibus, suspensionibus, limitationi-
bus, aut aliis contrariis dispositionibus
comprehendi, sed semper ab illis ex-

ceptas, et quoties illae emanabunt, toties
in pristinum et eum in quo antea quo-
modolibet erant statum restitutas, repo-
sitas et plenarie reintegratas, ac de novo
etiam sub quacumque posteriori datâ,
per te et familiares tuos praefatos eo-
rumve quemlibet quodcumque eligen-
dâ, concessas, perpetuoque validas et
efficaces existere et fore, suosque ple-
narios et integros effectus sortiri et ob-
tinere, ac inviolabiliter observari, tibi-
que et familiaribus tuis praefatis, ut su-
pra, in omnibus et per omnia plenissime
suffragari, necnon, in eventum quo su-
per praemissis, aut eorum aliquâ parte,
ambiguitatem, controversiam, dubium,
litam vel contentionem iudicialiter vel
extrajudicialiter oriri vel moveri conti-
gerit, semper ad tui et familiarum tuo-
rum praefatorum commodum, utilitatem
et favorem resolvi, decidi et interpreta-
ri, sicque et non aliter in omnibus et
singulis praemissis per quoscumque iu-
dices ordinarios et delegatos, etiam cau-
sarum palatii apostolici auditores, ac
S. R. E. cardinales, etiam de latere le-
gatos, ipsorumque cardinalium collegium,
necnon camerarium seu procamerarium,
thesaurarium generalem, praesidentes,
clericos et commissarium, aliosve quos-
libet dictarum Sedis et camerae officia-
les et ministros, quacumque praeminen-
tiâ et potestate fungentes et functuros,
in quavis causâ et instantiâ, sublata eis
et eorum cuilibet quavis aliter iudican-
di et interpretandi facultate et auctori-
tate, iudicari et definiri debere, ac ir-
ritum et inane si secus super his a quo-
quam, quavis auctoritate, scienter vel
ignoranter, contigerit attentari.

*Transula sub
lata et decre-
tum irritum.*

Contraria soliti.

§ 9. Non obstantibus omnibus et sin-
gulis praemissis, ac praefatâ Innocentii
praedecessoris, necnon, quatenus opus
sit, recolendae memoriae Pii IV et Pii V
Romanorum Pontificum praedecessorum

pariter nostrorum disponentibus huius-
modi gratias seu absolutiones non va-
lere nisi reis constitutis in carceribus,
et eiusdem Pii IV praedecessoris de gra-
tiis, quaecumque interesse dictae came-
rae apostolicae concernentibus, in eadem
camerâ intra certum tempus inibi ex-
pressum praesentandis, registrandis, seu
insinuandis (ita ut praesentes litterae,
etiâ in ipsâ camerâ, seu quovis alio
tribunali, archivio et loco nunquam prae-
sententur, registrentur, nec insinuentur,
nihilominus valeant et subsistant, ac tibi
et familiaribus tuis, quos concernunt,
suffragari debeant), ac nostris et cancel-
lariae apostolicae regulis, praesertim illâ
de non tollendo iure quaesito, aliisve
quibuslibet apostolicis, ac in conciliis
etiam universalibus editis, generalibus
vel specialibus, constitutionibus et or-
dinationibus, legibus quoque etiam im-
perialibus et municipalibus, edictis, ban-
nimentis et decretis, etiam consistoria-
libus et cameralibus, ac dictae Urbis et
camerae, aliisve quibuslibet, etiam iura-
mento, confirmatione apostolica, vel
quavis firmitate aliâ roboratis, statutis
eorumque reformationibus et novis ad-
ditionibus, stylis, usibus et consuetudi-
nibus, etiam inmemorabilibus, privi-
legiis quoque, indultis et litteris apo-
stolicis etiam fisco nostro et camerae
praefatae, eiusque et dictae Sedis offi-
cialibus et ministris, aliisve quibuslibet
personis et locis, sub quibuscumque ver-
borum tenoribus et formis, ac cum qui-
busvis etiam derogatoriis derogato-
riis, aliisque efficacioribus, efficacissimis
et insolitis clausulis, ac irritantibus et
aliis decretis, in genere vel in specie,
ac aliâs in contrarium quomodolibet
concessis, confirmatis, approbatis et in-
novatis; quibus omnibus et singulis,
etiâ pro eorum sufficienti deroga-
tione de illis eorumque totis tenoribus

specialis, specificus, expressus et individuus, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quavis alia expressio habenda aut aliqua alia exposita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omissis insererentur, praesentibus pro expressis ac sufficienter specificatis et insertis, formamque in illis traditam pro servatâ habentes, illis aliâ in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, harum serie, specialiter et expresse ac latissime derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis
erodit mandat.

§ 10. Volumus autem ut earundem praesentium litterarum transumptis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique tam in iudicio quam extra illud habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxvi aprilis MDCLXIV, pontificatus nostri anno x.

Dat. die 26 aprilis 1664, pontif. anno x.

CDLXXIV.

Nobili infanti Francisco duci Mutinensi eiusque haeredibus et successoribus in perpetuum conceditur ius patronatus et praesentandi loci Ordinarii personas idoneas ad praeposituram secularem in ecclesia abbatis de Pomposa, ac archipresbyteratum sive plebaniam ecclesiae S. Mariae de Bondeno Ferrariensis dioecesis, et perpetuum simplex beneficium ex fructibus ab illâ dismembratis erectum¹.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

Alexander Papa VII,
ad perpetuam rei memoriam.

§ 1. Laudabilia infantilis aetatis indicia ex quibus verisimiliter concipitur dilectum filium nobilem infantem Franciscum Mutinae etiam Rhegii ducem, succedentibus sibi cum Dei benedictione annis, in virum virtutibus generis sui splendore dignis illustrem, principemque Sedi Apostolicae devotum esse evasurum, nos inducunt, ut libentius illa ei eiusque haeredibus et successoribus paternâ benignitate concedamus, per quae erga personas benemeritas sibi gratas et acceptas sese beneficos exhibere possint et liberales.

Motiva.

§ 2. Itaque, conventis et promissis pro parte nostrâ per tractatum concordiae inter nostrum et carissimi in Christo filii nostri Ludovici regis christianissimi plenipotentarios die xii februarii proxime praeteriti Pisis initum et conclusum¹, ac subinde tam a nobis quam ab eodem Ludovico rege ratificatum, satisfacere, dictoque Ludovico regi per amplius gratificari, ac praefatum Franciscum ducem specialis favore gratiae prosequi cupientes, necnon dicti tractatus tenorem, ac praepositurae et archipresbyteratus sive plebaniae et beneficii infrascriptorum qualitates, eorumve cuiuslibet fructuum, reddituum et proventuum veros etiam annuos valores et alia quaecumque, etiam specialem et individua mentionem et expressionem requirentia, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et specificatis habentes, motu proprio, ac ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, eidem Francisco duci, eiusque haeredibus et successoribus in perpetuum, ius patronatus et praesentandi loci Ordinario personas idoneas

Pontifex concessit serenissimo duci Mutinae ius patronatus et in rubrica.

¹ Ed. Main. habet conclusam (R. T.).

ad praeposituram secularem in ecclesia monasterii abbatis nunciati de Pomposa S. Benedicti seu alterius Ordinis, ac archipresbyteratum sive plebaniam ecclesiae S. Mariae de Bondeno, perpetuumque beneficium simplex ex fructibus ab illâ dismembratis erectum, Ferrariensis dioecesis, quos venerabilis frater noster Franciscus episcopus Portuensis S. R. E. cardinalis Barberinus nuncupatus, eiusdem S. R. E. vicecancellarius, in titulum seu commendam ad sui vitam ex concessione et dispensatione apostolicâ ad praesens obtinere dignoscitur (quotiescumque praeposituram et archipresbyteratum ac beneficium huiusmodi, seu eorum alterum, perpetuis futuris temporibus, tam ex praefati Francisci cardinalis quam cuiusvis alterius S. R. E. cardinalis et aliorum quorumcumque etiam nostrorum et Romani Pontificis pro tempore existentis, seu cuiusvis S. R. E. praefatae cardinalis, tunc viventis aut defuncti, familiarium continuorum commensalium, seu Romanae Curiae et Sedis Apostolicae officialium, aut aliâ quomodolibet reservationem inducentibus personis, per liberas ac etiam in favorem et ex causâ permutationis resignationes, iuriumque cessiones, etiam necessarias vel simplices, de illis, seu eorum altero, in nostris et pro tempore existentis Romani Pontificis aut cuiusvis alterius personae manibus pro tempore quodcumque factas et admissas, vel quavis aliam dimissionem, amissionem, seu privationem, et assecutionem cuiusvis beneficii ecclesiastici quacumque auctoritate collati, religionis ingressum, matrimonii contractum, ad catbedralium ecclesiarum vel monasteriorum etiam consistorialium regimina, aliamve quaecumque promotionem, seu decessum et obitum, etiam apud Sedem et in curiâ huiusmodi, ac etiam in quocumque ex

mensibus nobis seu Romano Pontifici pro tempore existentis, et dictae Sedi per quascumque constitutiones apostolicas seu cancellariae apostolicae regulas editas et quodcumque edendas, vel aliâ quomodolibet, reservatis et reservandis, aut locorum Ordinariis et aliis collatoribus per easdem vel alias constitutiones apostolicas, aut cancellariae huiusmodi regulas similiter editas et edendas, vel litteras alternativarum, aliave quaevis indulta apostolica, seu aliâ quomodolibet hactenus concessis et in posterum concedendis, ac de iure communi vel particulari et aliâ quomodocumque competentibus et competituris, et aliâ, quomodolibet et ubicumque, tam apud Sedem et in curiâ huiusmodi, quam extra eam vacare contigerit, etiamsi affecti specialiter ex causis praedictis, vel aliâ generaliter, et quantumvis multipliciter reservati, et seu litigiosi existant), in praepositum praepositurae secularis, et archipresbyterum archipresbyteratus sive plebaniae, necnon rectorem beneficii praefatorum respective ad praesentationem huiusmodi in formâ solitâ instituendas, tenore praesentium perpetuo reservamus, concedimus et assignamus.

§ 3. Decernentes et declarantes ius patronatus et praesentandi huiusmodi laicorum nobilium, et illustrium, et principum, ac in omnibus et per omnia ad instar regum vere existere, dictisque Francisco duci et aliis futuris patronis non ex privilegio, sed ex verâ primaevali, reali, actuali, plenâ, integrâ et omnimodâ fundatione, erectione et dotatione laicali ex bonis mere laicalibus et patrimonialibus competere, ac ad illos pertinere, necnon iuris patronatus et praesentandi laicorum nobilium, et illustrium, ac principum, et ad instar regum, effectum, vim, naturam, substantiam, et essentiam, ac qualitatem, validitatem et

Alia privilegia in iure patronatu praedictis.

robore firmitatem obtinere, ac Francisco duci aliisque futuris patronis praedictis perpetuo suffragari debere, in omnibus et per omnia, et absque ulla prorsus differentia, perinde ac si ipsi Francisco duci eiusque haeredibus et successoribus in perpetuum nomine veras, reales, actualis, plenae atque integrae fundationis, et perpetuae dotationis per eos de propriis ac mere laicalibus et patrimonialibus eorum bonis factae, ac prout principibus et regibus competere, ac reservatum, concessum et assignatum esset, et proinde, uti tale, sub quacumque derogatione, etiam cum quibusvis praegnantissimis et efficacissimis clausulis, ac irritantibus, et aliis fortioribus decretis, etiam cum clausula quorum tenores, in quacumque dispositione, etiam per viam constitutionis, legis generalis, ac regulae cancellariae praedictae, etiam per nos et Romanos Pontifices successores nostros in crastinum assumptionis cuiuslibet eorum ad summi apostolatus apicem, ac etiam motu, scientia et potestatis plenitudine paribus, et consistorialiter, seu alias quomodolibet pro tempore facta, concessa et emanata nullatenus comprehendi, seu comprehensum dici, intelligi vel praetendi posse, neque illi ullo unquam tempore, sub quocumque praetextu, aut ex quacumque causa, quantumvis pia favorabili et legitima, etiam per nos, seu Romanos Pontifices successores nostros, et Sedem praedictam, aut illius etiam de latere legatos, etiam motu, scientia et potestatis plenitudine similibus, seu cuiusvis intuitu et contemplatione, per quascumque litteras apostolicas etiam in simili forma Brevis, et quascumque etiam derogatorias derogatorias, ac fortiores et insolitas clausulas, necnon irritantia et alia decreta contraria quaecumque continentes, etiam toto et inte-

gro praesentium tenore inserto, aut alias quomodolibet nisi de consensu patronum derogari posse vel debere; praesentes quoque litteras nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae vel alio quocumque quantumvis formali et substantiali defectu, etiam ex eo quod quicumque in praemissis interesse forsitan habentes, vel habere quomodolibet praetendentes, cuiusvis status, ordinis, praecminentiae et dignitatis, vel alias speciali et individua mentione digni existant, ad praemissa vocati, citati et auditi, causaeque, propter quas praesentes emanarunt, adductae, verificate et iustificate non fuerint, nec praedicti interesse habentes desuper consenserint, vel ex quavis alia quantumvis legitima, iuridica, pia et privilegiata causa, occasione, praetextu et capite, etiam in corpore iuris clauso, notari, impugnari, annullari, invalidari, retractari, ad terminos iuris reduci, in controversiam revocari, aut adversus illas apertitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia et potestatis plenitudine paribus concessio, quempiam in iudicio seu extra illud uti posse, neque easdem praesentes litteras sub quibusvis similibus vel dissimilibus reservationum, concessionum et assignationum, aliarumque gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, et aliis contrariis dispositionibus per quascumque litteras et constitutiones apostolicas, seu cancellariae praedictae regulas, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis, per nos seu quoscumque successores nostros Romanos Pontifices, etiam in crastinum cuiuslibet eorum ad summi apo-

Sicque ab omnibus iudicari mandat.

Contrariis derogat.

stolatus apicem assumptionis, dictamque Sedem, etiam motu, scientia, deliberatione et potestatis plenitudine similibus, ac etiam consistorialiter, pro tempore factis et emanatis comprehendi, seu comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, et, quoties illae emanabunt, toties in pristinum et validissimum statum restitutas et plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data per praedictum Franciscum ducem aliosque patronos pro tempore quodcumque eligenda concessas intelligi, firmasque, validas et efficaces existere et perpetuo fore, ac Francisco duci et aliis patronis praedictis plenissime suffragari, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac eiusdem S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, et quosvis alios quacumque auctoritate et potestate fungentes, et quodcumque functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac quibusvis nostris, et cancellariae praedictae regulis editis et edendis, etiam illa de non tollendo iure quaesito, aliisque apostolicis, ac in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon, quatenus opus sit, ecclesiarum et monasterii seu abbatae et Ordinis praedictorum, aliisve quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, seu quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, sub quibuscumque verbo-

rum tenoribus et formis, ac, cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, et irritantibus, et aliis decretis, etiam motu, scientia et potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, et alias quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, confirmatis, et pluries innovatis, quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omissio et forma in illis tradita insererentur et exprimerentur, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, specialiter et expresse ac latissime derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxv maii MDCLXIV, pontificatus nostri anno x.

Dat. die 25 maii 1664, pontif. anno x.

CDLXXV.

Confirmatio decreti congregationis episcoporum et regularium, quo, inhaerendo constitutioni Ordinis Minorum sancti Francisci, statuitur ut in posterum commissarii visitatores deputandi pro provincia de Guatimala Nominis Iesu nuncupata Ordinis huiusmodi debeant assumi ex una de provinciis vicinioribus, videlicet S. Georgii de Nicaraguas, et S. Iosephi de Iucatan.

1 Ex Regest. in Secret. Brev.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Expositio.

§ 1. Nuper pro parte dilecti filii Alphonsi de Ortega custodis provinciae Nominis Iesu de Guatemala Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantia auctoritatem congregationi venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositae exposito quod per constitutiones generales dicti Ordinis cavetur expresse ut commissarii visitatores ex provinciis vicinioribus mittantur, quodque provinciae viciniores praefatae provinciae de Guatemala sint provinciae S. Georgii de Nicaragua et S. Iosephi de Iucatan, inter alias vero provincias vicinior trecentarum leucarum intervallo distet, nec commissarius visitator inde ad primordiam provinciam nisi cum illius maximam impensam et detrimento proficisci possit; et in eadem expositione subiuncto quod idem Alphonsus praemissis attentis plurimum cupiebat ordinari ut commissarius visitator non posset ad eandem provinciam Nominis Iesu de Guatemala mitti, nisi ex alterutra memoratarum provinciarum viciniorum S. Georgii et S. Iosephi assumeretur: emanavit ab eadem congregatione cardinalium decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

« Sacra congregatio eminentissimorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita, attentis narratis et assensu ministri generalis Ordinis huiusmodi, inhaerendo praefatae eiusdem Ordinis constitutioni, statuit et decrevit ut in posterum commissarii visitatores pro praefata provincia de Guatemala deputandi debeant assumi ex una de duabus provinciis vicinioribus tantum, videlicet S. Georgii de Nicaragua et S. Iosephi de Iucatan, et ita harum vigore statuit et

decrevit; contrariis quibuscumque non obstantibus.

Romae ix maii MDCXLIV.

M. Cardinalis GINETTUS.

E. episcopo Camerinensis secret. ».

§ 2. Cum autem, sicut dilectus Alphonsus nobis subinde exponi fecit, ipse decretum huiusmodi, pro firmiori illius subsistentia, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri summopere desideret: nos, ipsum Alphonsum specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praeinsertum, auctoritate apostolica, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus; salva tamen semper in praemissis auctoritate praefatae congregationis cardinalium.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, plenissime suffragari, sieque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis et provincia-

Confirmatio decretum Pontifex.

Decretum irritans.

Paragatis contrariis.

rum huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxvi maii MDCXLIV, pontificatus nostri anno x.

Dat. die 26 maii 1664, pontif. anno x.

CDLXXVI.

Confirmatio decreti congregationis episcoporum et regularium, quo approbatur constitutio duorum capitulorum generalium Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantia, per quam stabilitur alternativa officiorum inter patres Criollos ex una parte et patres dictos Cachapinos et filios provinciae Nominis Iesu de Guatemala in Nova Hispania Ordinis huiusmodi ex altera, etc.¹

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Expositio.

§ 1. Nuper pro parte dilecti filii Alphonsi de Ortega, custodis provinciae Nominis Iesu de Guatemala in Nova Hispania Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, congregationi venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositae exposito quod in ca-

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

Bull. Rom. — Vol. AVII.

pitulo generali dicti Ordinis anno MDCXLV Toleti celebrato facta fuerat constitutio tenoris qui sequitur, videlicet:

« Praeterea definitorium generale declaravit quod in provincia Nominis Iesu de Guatemala in nova Hispania observetur alternativa inter patres dictos Criollos ex una parte, et inter patres dictos Cachapinos et filios provinciae ex alia, et quod cetera officia aequaliter dividantur inter praedictas duas partes; quae constitutio confirmata fuerat in capitulo eiusdem Ordinis anno MDCXLVIII habito, sub titulo *pro Indiis occidentibus*, num. 1, his verbis: « Confirmatur alternativa in provincia Nominis Iesu de Guatemala inter patres Criollos ex una parte et patres Cachapinos et filios provinciae ex altera, quemadmodum in capitulo Toletano, anno MDCXLV celebrato, instituta est, sicque servari debet sub poena nullitatis aliter factorum »;

Et in eadem expositione subiuncto quod dictus Alphonsus praefatas constitutiones auctoritate dictae congregationis confirmari plurimum desiderabat: emanavit ab eadem congregatione decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

« Sacra congregatio eminentissimorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita, attentis narratis, ac audito ministro generali Ordinis huiusmodi, praeinsertum decretum capitulorum generalium benigne approbavit et confirmavit, et iuxta illorum tenorem in posterum omnino servari mandavit.

Romae ix maii MDCXLIV.

M. cardinalis GINETTUS.

E. episcopo Camerinensis, secret. ».

§ 2. Cum autem, sicut praefatus Alphonsus nobis subinde exponi fecit, ipse decretum huiusmodi, pro firmiori illius subsistentia, apostolicae confirmationis nostrae robore communiri summopere

Constitutio capituli generalis.

Sacra congregatio definitum.

Decretum Pontifex confirmat.

cupiat: nos, ipsum Alphonsum specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, praeinsertum praefatae congregationis cardinalium decretum, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique apostolicae firmitatis robur adiicimus; salvâ tamen semper in praemissis auctoritate eiusdem congregationis cardinalium.

Decretum irritans.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contraria tollit.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, praefatorum Ordinis et provinciae, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad

verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxvi maii MDCLXIV, pontificatus nostri, anno x.

Dat. die 26 maii 1664, pontif. anno x.

CDLXXVII

Quod non liceat fratribus Minorum de Observantiâ sancti Francisci commorantibus Tolosae inducere novum Rosarium sub titulo Seraphici, nec facere processionem confraternitatis Conceptionis primâ dominicâ cuiuslibet mensis, nec tabellam exponere in qua Beata Virgo det Rosarium sanctis Francisco et Clarae.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

In supremo militantis Ecclesiae solio, meritis licet imparibus, per ineffabilem divinae bonitatis abundantiam constituti, exortas inter religiosos viros, controversias opportunis rationibus dirimere studemus, sicut in Domino conspiciamus salubriter expedire.

Procedimus.

§ 1. Itaque dilectum filium procuratorem generalem Ordinis Praedicatorum specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes,

A censuris absolvit.

§ 2. Supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis incli-

Prohibet Pontifex patribus

praedictis ut la rubricâ.

nati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium sacris ritibus praepositorum consilio, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, declaramus, ad favorem dilectorum filiorum fratrum dicti Ordinis Praedicatorum Tolosae commorantium, non licere dilectis pariter filiis fratribus Ordinis Minorum sancti Francisci de Observantiâ nuncupatorum, minusque confraternitati in eorum ecclesiâ magni conventus erectae sub titulo Conceptionis SS. Virginis Immaculae, illiusque confratribus, facere processionem primâ dominicâ cuiuslibet mensis; nec posse praedictos fratres Ordinis Minorum sancti Francisci de Observantiâ novum Rosarium sub titulo Seraphici, aut novem novenarum, vel alterius rationis, inducere, praedicare et docere, nec in Litanis B. Virginis aliquid innovare, nec tabellam exponere, in qua B. Virgo Dei Mater det Rosarium sanctis Francisco et Clarae, prout etiam praefata omnia fieri prohibemus et servari mandamus.

Decretum irritans.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Decretum contrarium.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis danda bdes.

§ 5. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiasticâ dignitate constitu-

tae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra adhibeatur, quae praesentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxviii maii MDCLXIV, pontificatus nostri anno x.

Dat. die 28 maii 1664, pontif. anno x.

CDLXXVIII.

Confirmat decretum sacrae congregationis pro erectione conventus Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum in oppido Piscinae, Marsicanae dioecesis.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Aliâs pro parte dilectorum filiorum congregationis¹ clericorum pauperum Matris Dei Scholarum Piarum sacrae² congregationi venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita exposito quod ipsi iam inde ab anno MDCLXII foundationem conventus in oppido Piscinae, Marsicanae dioecesis, in exequutionem legati domus et summae decem millium ducatorum sibi a quondam Laelio Thomasetti facti, de licentiâ Ordinarii, ac consensu regularium, necnon universitatis et hominum dicti oppidi inchoaverant, prout ex scripturis aliâs in eâdem congregatione cardinalium exhibitis constare asserebant; nec foundationem huiusmodi subinde perficere potuerunt propter multa impedimenta, quae supervenerant, ac deducta et discussa fuerunt in praedictâ congregatione cardinalium, quae tunc ipsis exponentibus legatum huiusmodi, quod a dilectis filiis monachis Silvestrinis oc-

Expositio.

¹ Edit. Main. heic addit sacrae (R. T.).

² Heic nos ponimus vocem sacrae (R. T.).

cupatum fuerat, consignari curaverat; ideoque iidem exponentes mediante dicto legato foundationem praedictam prosequi et absolvere intendebant; et licet non putarent sese sub constitutione felicis recordationis Innocentii Papae X praedecessoris nostri super extinctione et suppressione parvorum conventuum anno MDCLII edita comprehensos esse, cum novam foundationem conventus non facerent, sed inchoatam anno MDCLII de licentia Ordinarii prosequi et perficere intenderent, nihilominus, ad tollendam omnem difficultatem et dubietatem, opportunam sibi desuper licentiam a memorata cardinalium congregatione concedi plurimum desiderabant, attento quod ad eorum favorem licentia Ordinarii et consensus necessarii, sicut supra dictum est, concurrerent; quodque legatum domus et decem millium ducatorum huiusmodi pro fabrica ecclesiae et conventus eorumque sustentatione abunde sufficeret, idque eo magis, quod ipsi exponentes iuxta eorum institutum eleemosynas quaerere solent, unde etiam ultra numerum duodenarium sustentari possent, prout in hac alma Urbe aliisque locis experientia compertum erat; quodque in praedicto oppido Piscinae victualia, ac operae et res ad fabricandum necessariae¹ satis vili pretio haberi possent: emanavit a praedicta congregatione cardinalium decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

Decretum sacrae congregationis.

§ 2. « Sacra congregatio eminentissimorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita, attentis narratis, et ex eo quod de requisitis ad foundationem conventus huiusmodi constitit, facultatem impertitur episcopo Marsorum ut ad ipsam foundationem procedi ad for-

¹ Ed. Main. legit *necessarias* (R. T.).

mam constitutionum apostolicarum concedat ac decernat, contrariis quibuscumque non obstantibus.

Romae xv february MDCLXIV.

M. cardinalis GINETTUS ».

§ 3. Cum autem, sicut exponentes praedicti nobis nuper exponi fecerunt, ipsi decretum huiusmodi, pro firmiori eius subsistentia, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri summo opere cupiant: nos, specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praesentium, auctoritate apostolica, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus; salva tamen semper in praemissis auctoritate congregationis cardinalium.

§ 4. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri dehere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apo-

Decretum Pontificis confirmat.

Decretum irritans.

Contrariis derogat.

stolicis, necnon, quatenus opus sit, sub quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis aliis in suo robore permanens, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xvi iunii MDCLXIV, pontificatus nostri anno x.

Dat. die 16 iunii 1664, pontif. anno x.

CDLXXIX.

Confirmatio decreti definitorii generalis Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantia, quod commissarius visitator provinciae S. Didaci Canariensis, Ordinis huiusmodi, ex eadem provincia eligatur¹.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Expositum

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Bernardus Andreas de Vera, lector iubilatus et custos, et Antonius Valladares, guardianus et prominister provinciae S. Didaci Canariensis, Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, quod (cum eadem provincia trecentarum leucarum intervallo ab oris Hispaniae distet, nec in ea tam copiosae fiant eleemosynae quam in Hispania et Italia, ipsaque provincia

¹ Particula sub redundat, vel leg. *aliis* (R. T.).

² Ex Regest. in Secret. Brev.

proinde summa egestate prematur, ita ut illi non suppetat unde necessitatibus fratrum subveniatur, et conventus eleemosynis missarum ad religiosorum victum indigeant) constitutio generalis dicti Ordinis, qua cavetur quod visitatores commissarii cuiuslibet provinciae sint electi ex altera viciniore et quod non sint de ipsamet provincia visitanda, in eadem provincia Canariensi servari non potest. Nam provincia huiusmodi, quae in septem insulis a se invicem dissitis unica existit, alteram sibi propinquam non habet, ex qua commissarii visitatores eligi possint. Accedit quod insulae Canarienses a Turcis infestantur, sicut etiam orae Hispaniae; unde, si commissarius visitator eiusque socii caperentur, provincia praefata, ut eos a captivitate liberaret, vasa argentea divino cultui dicata vendere cogeretur, atque ita conventus calicibus ad celebrationem missarum necessariis destituti remanerent. Praeterea commissarius visitator secum ducere solet saltem secretarium, ac socium et fratrem laicum, pro quorum expensis accessus de Hispania et reditus in Hispaniam summa mille quingentorum scutorum est necessaria, quam dicta provincia suppeditare, simulque religiosorum necessitatibus subvenire non valeret; periculumque esset ne religiosi necessitate pressi ad votum paupertatis infringendum et necessaria mediis illicitis sibi conquirenda contra regulam et in animarum suarum perniciem adducerentur. Nec minor consideratione dignum est, quod, propter adeo graves sumptus commissariorum visitatorum ex Hispania venientium, illucque regredientium, dietae provinciae Canariensi per multos annos impossibile fuerit mittere vocales ad capitula generalia Ordinis praefati, quae Toleti et Romae respective celebrata fuerunt.

Supplicatio.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, praemissis attentis, dicti exponentes supplicaverint dilectis filiis definitorio generali dicti Ordinis ut decernerent quod de cetero dilectus pariter filius minister generalis eiusdem Ordinis, de tempore capituli in praefatâ provinciâ Canariensi celebrandi monitus, ex propositis per definitorium ipsius provinciae quatuor aut quinque religiosi aptis et idoneis, unum eligere deberet in commissarium, qui provinciam visitare, ac capitulum celebrare et actus sui rationem eidem ministro generali reddere teneretur; hoc etiam per eosdem exponentes adiecto quod commissarii visitatores ex Hispania missi unam tantum vel duas ex praefatis insulis visitare, ad alias vero propter earumdem distantiam, ac maris, Turcarumque pericula, suos commissarios ex dictâ provinciâ nominatos mittere solebant; cumque idem definitorium generale post maturam discussionem decreverit quod, attentâ necessitate, ac itinerum periculis, necnon ad tollendas intolerabiles expensas, proponat deinceps ipsamet provincia Canariensis superiori generali dicti Ordinis tres aut quatuor fratres ex eadem provinciâ, ex quibus eligatur commissarius visitor, et ita in posterum observari mandaverit, non obstantibus in contrarium quibuscumque, prout in decreto huiusmodi in conventu S. Mariae de Aracaeli de Urbe eiusdem Ordinis die xxix maii proxime praeteriti edito continetur: nobis propterea dicti exponentes humiliter supplicari fecerunt ut idem decretum, quo firmiter subsistat et servetur exactius, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communi de benignitate apostolicâ dignemur.

Confirmat
Pontifex Decretum
definitorii
generalis.

§ 3. Nos igitur, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas

a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, supra expressum decretum definitorii generalis huiusmodi pro memoratâ provinciâ S. Didaci Canariensis, die xxix maii proxime praeteriti editum ut praefertur, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§ 4. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, et illis respective plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon dictorum Ordinis et provinciae, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter ex-

Decretum ir-
rilians.

Contrariis de-
rogat.

pressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xvii iunii MDCLXIV, pontificatus nostri anno x.

Dat. die 17 iunii 1664, pontif. anno x.

CDLXXX.

Confirmatio decreti definitorii generalis Ordinis Minorum sancti Francisci de Observantiâ, qua conceditur septem provinciis Peruanis Ordinis huiusmodi alternativa officiorum inter fratres Hispanos et nacionales, sicuti in Novâ Hispaniâ servari solet¹.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Exordium.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii custodes et proministri septem provinciarum Peruanarum Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantiâ nuncupatorum, quod ipsi decretum a definitorio generali dicti Ordinis obtinuerunt eorum libello supplici subnotatum tenoris qui sequitur, videlicet:

« Reverendissime pater, ceterique reverendi patres ex definitorio generali.

Supplex libellum
a patribus
Peruanis definitorio
datum.

Patres custodes et proministri provinciarum septem Peruanarum adsumus et pervenimus ad reverendissimas paternitates vestras in illâ meliori formâ, quae nobis secundum ius pertinere possit, cum illâ etiam humilitate quae nobis ut subditis attinet ratione tantorum patrum² et praelatorum, et dicimus, quod, cum iam per multum temporis spatium, et tam per multas etiam expe-

rientias, cognita sint disturbia, iurgiaque inter illas pauperes provincias, eo quod tam multi sint fratres diversi in patriâ; siquidem uni sunt Hispani, alteri ex alterâ natione, alteri etiam naturales et oriundi ex illis partibus, qui quidem communiter appellantur *Criollos*, ex quibus omnibus quotidie accidit construere¹ quamdam partialitatem ad modum monarchiae ita ferox et rigorosa, ut non solum irregularis, verum etiam barbara, suo modo loquendo, videntur², hoc est valde experimentatum, et quod peius est, scandala, quae oriuntur inter seculares, et irrisiones quas ratione istius magni momenti nos talia scientes patimur: quapropter multis aliis rationibus et fundamentis istius generis, quasi iam praenotatis, ut qualibet censurâ dignis, ut hoc malum et perniciosum paci communi, et particulari illarum provinciarum, et suo meliori commodo et regimini, et tranquillitati fratrum diversorum, et ut tollatur de medio inconveniens nationum, et omnes habeant, tam in officiis quam in ceteris functionibus, suam intentionem, et omnia omnibus aequivalenter distribuatur, ad vestras paternitates reverendissimas accedimus, et humillime petimus, necnon cum omni fiducia postulamus, ut illis nostris provinciis Peruanis modus alternandi in electionibus, vel alternativa, ut ita dicam, concedatur eo simili modo, servatis servandis, quo concessum est provinciis Novae Hispaniae, ratione cuius omnes illae provinciae pace gaudent, et tali suffragio ad invicem consolantur in Domino. Utor etiam alio exemplari, quo iam fruitur una ex illis septem provinciis Peruanis, scilicet provincia S. Francisci de Quito, in qua alternantes fratres

¹ Forsan *construere*, at textum emendandi spem omnem deponimus (R. T.).

² Forsan *videatur* (R. T.).

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

² Ed. Main. legit *patrum* pro *patrum* (R. T.).

Hispani cum naturalibus communiter appellati, ut antea diximus, *Criollos*, in omnibus electionibus et officiorum distributione summā gaudent pace, et non est iurgium quoddam inter ipsos, imo confraternitas desiderabilis, et amicitia mutua unis cum alteris intercedit. Haec etiam alternativa habetur pro commodo speciali iustitiae distributivae in illis partibus Limae apud patres Augustinianos regni de Quito, apud patres Dominicanos; et sic multa alia exemplaria, quae nec latent nec latere possunt maxime apud regentes et gubernantes homines, qui quidem sunt diversi in natione, patria, moribus, etc. Hoc est, reverendi patres nostri, quod a nobis postulatur, in cuius testimonio subscribimus nomina nostra, ut, si inconveniens fuerit, ut nos iudicamus, placueritque tanto et superiori iudicio, fiat a reverendis paternitatibus vestris. Aracaeli, et maii xxviii die, anno Domini MDCLXIV.

Frater Ignatius Irraraga, custos provinciae Limensis.

Frater Benedictus de Iesu, prominister S. Francisci Queti.

Frater Bartolomaeus Alunque, custos S. Fidei.

Frater Gabriel Alfian, custos provinciae Quitensis.

Frater Franciscus Perez de Ybieta, custos Charearum.

Frater Ioannes Gutierrez, prominister S. Fidei.

Frater Didacus Corottada, prominister de Chilensis.

Supposita petitione provinciarum, conceditur alternativa, sicuti in Nova Hispania uti solet.

Die v iunii MDCLXIV.

Frater BASIUS a Bensumea, definitior gener., et secret. definitorii.

1 Videtur legendum id conveniens pro inconveniens (R. T.).

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, praefati exponentes decretum huiusmodi, quo firmiter subsistat et servetur exactius, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri summopere desiderent:

§ 3. Nos, specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, allisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium, negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum, consilio, attentis narratis, ac viso per eosdem cardinales decreto definitorii generalis praeinserti tenoris authenticā formā exhibito, ipsum decretum, auctoritate apostolicā, tenore praesentium, benigne approbamus et confirmamus, et executioni demandari iubemus; salvā tamen semper in praemissis auctoritate congregationis praefatorum cardinalium.

§ 4. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, plenissime suffragari, et ab illis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Supplicatio.

Decretum definitorii et definitorii Pontificis.

Decretum irritans.

Derogatio contrariarum.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis et provinciarum huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione apostolicā, vel quavis firmitate aliā roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis, quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliās in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xx iunii MDCLXIV, pontificatus nostri anno x.

Dat. die 20 iunii 1664, pontif. anno x.

CDLXXXI.

Statuit ut de cetero capitula provincialia in qualibet provincia Congregationis clericorum secularium Doctrinae Christianae in Gallia singulis trienniis intra mensem septembris vel octobris habeantur; capitulum vero generale singulis tantum sexenniis celebretur loco et tempore a praeposito generali designandis, etc.

Alexander Papa VII,
ad perpetuam rei memoriam.

Proveniens.

Ad pastorale fastigium, meritis licet imparibus, divinā dispositione everti, felici congregationum virorum pietatis officiis assidue incumbendum regimini et gubernio libenter intendimus, ut congregationes ipsae, laudabilibus suis institutis inhaerentes, prosperioribus in

1 Ex Regest. in Secret. Brev.

Bull. Rom. — Vol. XVII.

36

dies (benedicente Domino) proficiant incrementis.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus Avias, presbyter et procurator generalis Congregationis clericorum secularium Doctrinae Christianae in Gallia, quod, iuxta tenorem quarundam nostrarum in simili formā Brevis litterarum anno MDCLIX emanatarum, quibus cavetur ut capitulum generale dictae Congregationis cum praescripto numero vocalium singulis trienniis celebretur, mense septembris proximo praeterito celebratum fuit Tolosae ultimum capitulum generale eiusdem Congregationis, in quo vocales congregati, visis instantiis missis a provinciis ipsius Congregationis supplicanti- bus ut capitula provincialia, quae in capitulo generali praecedenti Avenione anno MDCLX habito suppressa fuerant, restituerentur, et in unāquaque provincia singulis trienniis more solito intra mensem septembris vel octobris celebrarentur, reque mature discussa, et attentā facultate constitutiones condendi, ac conditas pro rerum et temporum qualitate variandi, et alias de novo edendi, praeposito generali cum assensu capituli generalis eiusdem Congregationis a felici recordationis Innocentio Papa X praedecessore nostro anno MDCLVII concessa, decreverunt restituenda esse cuilibet provinciae Congregationis huiusmodi sua capitula provincialia singulis trienniis ut hactenus celebranda intra mensem septembris vel octobris; quod quidem decretum, absoluto praefato ultimo capitulo generali, in unāquaque provincia ipsius Congregationis executioni demandatum fuit. Et postmodum in eodem ultimo capitulo generali decretum fuit (attentis restitutione capituli provincialis in qualibet provincia singulis trienniis celebrandi huiusmodi, ac proroga-

Expositio.

tione dictae Congregationis, quae (benedicente Domino) in dies extendit ramos suos, necnon distantia locorum et provinciarum, tum etiam plurimo fructu, qui ex frequentiori visitatione praepositi generalis provenit) nobis esse supplicandum, ut, non obstantibus litteris nostris praefatis anno MDCLIX expeditis super celebratione capituli generalis in dicta Congregatione singulis trienniis faciendâ, dignaremur concedere quod in posterum, postquam capitulum generale proximum anno scilicet MDCLXVI celebratum fuerit, in praefata Congregatione singulis tantum sexenniis celebretur capitulum generale, loco et tempore a praeposito generali ipsius Congregationis assignandis, et cum praescripto iam a nobis per nostras litteras praefatas numero vocalium, quibus adiungatur vicarius generalis, cum electus fuerit; tum etiam ut duo discreti, unus rector, et alius non rector, ex qualibet provincia mittendi ad capitulum generale, eligantur in capitulo provinciali immediate praecedenti capitulum generale, non obstante formâ per alias nostras pariter in formâ Brevis die XII augusti MDCLXII confirmatâ; ac demum, ut, eveniente obitu praepositi generalis, is qui defuncti vices geret, ex praescripto constitutionum dictae Congregationis, non expectato triennio praefato, teneatur intra sex menses convocare capitulum generale, in quo, si ante illius celebrationem non praecesserit capitulum provinciale in provinciis, interveniant iidem duo discreti, qui praecedenti capitulo generali interfuerint.

Supplicatio.

§ 2. Idcirco praefatus Franciscus procurator generalis nomine memoratae Congregationis nobis humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere de benignitate apostolicâ dignemur.

1 Videtur legendum *propagatione* (R. T.).

§ 3. Nos igitur, eiusdem Congregationis utilitati, quantum cum Domino possumus, salubriter consulere, dictumque Franciscum procuratorem generalem specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, necnon praefatarum litterarum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, huiusmodi supplicationibus inelinati, ut de cetero capitula provincialia, in qualibet provincia dictae Congregationis singulis trienniis intra mensem septembris vel octobris, sicut praemittitur, habeantur; capitulum vero generale ipsius Congregationis, post celebrationem proxime futuri capituli generalis anno MDCLXVI faciendam, singulis tantum sexenniis celebretur loco et tempore a praeposito generali eiusdem Congregationis designandis, et cum praescripto iam a nobis per litteras primodictas numero vocalium, quibus vicarius generalis Congregationis huiusmodi, cum electus fuerit, adiungatur; praeterea ut duo discreti, unus scilicet rector, et alius non rector, ex qualibet provincia mittendi ad capitulum generale, in capitulo provinciali immediate praecedenti capitulum generale eligantur; eveniente autem obitu praepositi generalis dictae Congregationis, is qui defuncti vices geret, ex praescripto constitutionum eiusdem Congregationis non expectato sexennio, teneatur intra sex menses convocare capitulum generale, in quo, si ante illius celebrationem non praecesserit capitulum provinciale in provinciis, interveniant iidem duo discreti, qui

praecedenti capitulo generali interfuisse reperientur, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, concedimus et indulgemus, ac statuimus et ordinamus.

Decretum
litterarum.

§ 4. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros, effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam eausarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contraria tolli.

§ 5. Non obstantibus litteris praefatis, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon dictae Congregationis, eiusque provinciarum quarumlibet, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptum.

§ 6. Volumus autem ut earundem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alienius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in iudicio quam extra illud adhibeatur, quae ipsismet praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XXV iunii MDCLXIV, pontificatus nostri anno X.

Dal. die 25 iunii 1664, pontif. anno X.

CDLXXXII.

Quod festum S. Dominici celebretur de praecepto in toto regno Neapolitano tanquam de patrono, cum octavâ.

Alexander Papa VII.
ad perpetuam rei memoriam.

Commissi nobis divinitus sacrosancti apostolatus officii ratio postulat ut piis christifidelium votis, quibus sanctorum in caelis regnantium honor et veneratio in terris augentur, paternâ benignitate annuamus.

Exordium.

§ 1. Cum itaque ea semper fuerit erga sanctum Iulianum dilectorum filiorum populi Neapolitani religio, ut, quamvis idem populus sanctum Dominicum confessorum in totius regni patronum duxerit assumendum, eum tamen sancto Iuliano digniori patrono, utpote Martyri Pontifici, praefendum tanquam assenserit,

S. Iulianus
in toto regno
Neapolitano
dignior patronus

§ 2. Proindeque congregationi venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium sacris ritibus praepositorum iterum atque iterum supplicaverit ut debitas sancto Iuliano Martyri et Pontifici patronatus regni praereminentias decerneret, et eadem congregatio supplicationibus huius die IV augusti MDCLXIII benigne subscripserit;

Et sacra
rituum congrega-
tio praereminentias
illi ut patrono
digniori decrevit.

§ 2. Nunc vero, ne exinde in eodem regno devotio erga sanctum Dominicum decrementum aliquod patiatur, populus praedictus festum eiusdem sancti Dominici patroni in toto regno Neapolitano pariter de praecepto servari, eiusque officium cum octavâ, ut hactenus, ab uni-

Dicit Domini-
festum de
praecepto ser-
vari mandavit.

verso clero inibi recitari summopere desideret: nos, memorati populi devotionem specialis favore gratiae prosequi cupientes, ipsiusque populi singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes,

Omod appro-
batur a Pont.
fide.

§ 4. Supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de praedictorum cardinalium consilio, festum eiusdem sancti Dominici patroni in universo regno Neapolitano praedicto ab omnibus christifidelibus illic degentibus de praeepto servari, et sicuti alia festa de praeepto celebrari, eiusque officium cum octava, ut hactenus, ab universo clero eiusdem regni recitari, auctoritate apostolica, tenore praesentium, decernimus, praecipimus et mandamus; salva tamen in praemissis auctoritate praedictae congregationis cardinalium; non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Derogatio
contrariorum.

§ 5. Volumus autem ut earundem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra adhibeatur, quae praesentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Transumptio-
rum fides.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxviii iunii MDCLXIV, pontificatus nostri anno x.

Dat. die 28 iunii 1664, pontif. an. x.

CDLXXXIII.

Ut in regnis Hispaniarum et Indiarum de praeepto recitetur officium et missa Conceptionis B. Mariae Virginis Immaculatae, cum octava.

Alexander Papa VII,
ad perpetuam rei memoriam.

Quae inter praeclaras multiplicesque carissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum regis catholici virtutes eximie elucet erga Beatissimam Virginem Dei Genitricem Mariam devotio, aliaque omni laude digna eiusdem Philippi regis in res sacras studia promerentur¹, ut piis eius votis, ad augendum eiusdem Beatissimae caeli Reginae cultum tendentibus, paternam benignitatem libentissime annuamus.

Motiva.

§ 1. Itaque iteratis piisque precibus memorati Philippi regis nomine nobis humiliter porrectis benigne inclinati, ut in omnibus regnis Hispaniarum et Indiarum, eiusdem Philippi regis² imperio subiectis, tum a secularibus tum a regularibus utriusque sexus, qui horas canonicas recitare tenentur, officium et missa Conceptionis Beatae Mariae Virginis Immaculatae cum octava in posterum de praeepto recitetur, cum lectionibus in octavario romano a congregatione venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium sacris ritibus praepositorum approbato contentis, et a die viii ad xv decembris rite dispositis, auctoritate apostolica, tenore praesentium, mandamus et decernimus; idemque officium ad usum eiusdem cleri seorsum ab octavario romano imprimi posse concedimus.

Officium
et missa B. M.
V. Conceptionis
cum octava
in Hispaniis.

§ 2. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Derogatio
contrariorum.

1 Ex Regest. in Secret. Brev.

2 Edit. Main. legit *promoveantur* (R. T.).

3 Edit. Main. *regnis* legit *pro regis* (R. T.).

§ 3. Volumus autem ut earundem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum et gentium tam in iudicio quam extra illud adhibeatur, quae ipsismet praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die vii iulii MDCLXIV, pontificatus nostri anno x.

Dat. die 7 iulii 1664, pontif. anno x.

CDLXXXIV.

Confirmatio alternativae in electione provincialis et aliorum officialium provinciae S. Iosephi de Iucatan in Nova Hispania Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantia.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Expositio.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii fratres provinciae S. Iosephi de Iucatan in Nova Hispania Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, quod alias, postquam dilectus filius Michaelangelus a Sambuca, tunc temporis minister generalis dicti Ordinis, alternativam in electione ministri provincialis et aliorum officialium dictae provinciae iam pridem ad litium occasiones extirpandas de communi omnium consensu determinatam seu stabilitam, et non solum per quondam Ioannem Merinero, dum vixit, ministrum generalem Ordinis huiusmodi, sed etiam in capitulo generali eiusdem Ordinis Toleti anno MDCLV celebrato roboratam

1 Ex Regest. in Secret. Brev.

approbaverat, ratificaverat et confirmaverat per suas patentes litteras tenoris qui sequitur, videlicet:

§ 2. « Frater Michaelangelus a Sambuca, totius Ordinis fratrum Minorum se-raphici patris nostri Francisci minister generalis et servus, dilecto nobis in Christo patri, fratri Iosepho de Arcila, prominstro provinciae nostrae S. Iosephi de Iucatan in regno Novae Hispaniae, salutem in Domino sempiternam.

Inter alia m.
nisi generalis
de alternativae
prout in rubri-
ca.

Cum iam pridem per patres provinciae nostrae S. Iosephi de Iucatan in regno Novae Hispaniae de communi omnium consensu, ad huiusmodi occasiones extirpandas, determinata fuerit alternativa in electione ministri provincialis et aliorum officialium, confirmataque per reverendissimum patrem fratrem Ioannem Merinero ministrum generalem, ac postmodum omnimode roborata in capitulo generali Toleti celebrato anno MDCLV, quo non obstante in pacis dispendium aliquando executi non fuit per commissarios generales et commissarios visitatores illius regni sub variis praetextibus nobis humiliter pater vicarios, suo et totius provinciae nomine, supplicari fecit, quatenus praedictam alternativam iterum confirmare et sub gravibus poenis observari mandare dignaremur.

Hinc est quod, pro nostri muneris ratione, praedictae provinciae tranquillitati meliorique gubernio providere volentes, alternativam praedictam denuo approbamus, ratificamus et confirmamus. Praecipientes pro eius inviolabili observatione commissariis generalibus Novae Hispaniae, nunc et pro tempore existentibus, in virtute sanctae obedientiae, ac sub excommunicationis latae sententiae poenam, ut praedictam alternativam inviolabiliter servent, et ab aliis, ad quos spectat et spectabit quomodolibet, servari curent, alioquin, si eos in hac parte de-

liquasse compertum fuerit, ad propriam provinciam regredientes, omni privilegio, titulo, immunitate et exemptione privati remaneant. Ita praecipimus, ordinamus et mandamus, non obstantibus quibuscumque.

Datum Romae in conventu nostro Ara-caelitano, die xvi mensis maii mdcxlv.

Fr. MICHAELANGELUS de Sambuca, minister generalis.

Fr. CHRISTOPHORUS de Chaves, secretarius generalis Ordinis.

Illaque ob-
servati mandati
punctuissimum
Ordinis prote-
ctor.

§ 3. Venerabilis frater noster Franciscus episcopus Portuensis S. R. E. cardinalis Barberinus nuncupatus, Ordinis praefati apud nos et Sedem Apostolicam protector, eandem alternativam confirmavit pariter et approbavit, ac inviolabiliter observari mandavit per suas quoque patentes litteras tenoris sequentis, videlicet:

« Franciscus miseratione divina episcopus Portuensis cardinalis Barberinus, sanctae Romanae Ecclesiae vicecancellarius, Ordinis Minorum sancti Francisci protector, corrector et gubernator,

Dilectis nobis in Christo commissario generali Novae Hispaniae, ministro provinciali, custodi ac definitoribus, ceterisque fratribus praesentibus et futuris provinciae S. Iosephi de lucatan in partibus Indiarum, salutem in Domino sempiternam.

Cum, sicut accepimus, ad tolleudas discordias et litium occasiones in huiusmodi vestra provincia amputandas, omnium suffragiis determinatum fuerit in electionibus ministri provincialis et aliorum officialium servandam esse alternativam, quae postmodum confirmata et approbata fuit a pia memoriae patre Ioanne Marinero, et demum in capitulo generali Toletano anno mdcxlv; nihilominus sub diversis praetextibus nonnulla in contrarium attentata seu

innovata fuerunt per commissarios generales seu visitatores, aliosque, non sine animorum perturbatione et religiosae quietis detrimento: quibus omnibus occurrere, ut par est, auctoritate nostra cupientes, audita relatione patris ministri generalis, alternativam praefatam ex certa scientia confirmamus et approbamus, ac inviolabiliter observari mandamus. Quocirca vobis omnibus et vestrum cuilibet stricte praecipimus et inhibemus, ne aliquid in contrarium quavis de eausa aut quaesito colore attentare praesumat, sub poenis nullitatis, atque privationis vocis activae et passivae, privilegiorum, et perpetuae inhabilitatis ad eadem ubique obtinenda, necnon excommunicationis latae sententiae ipso facto incurrendis.

Datum Romae in cancellaria apostolica die xxxi maii mdcxlv.

F. card. BARBERINUS, protector.

Fr. IDELPHONSUS SALIZANES, minister generalis.

AGAPITUS COLORTIUS, secretarius.

§ 4. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, praefati exponentes praemissa, quo firmiter subsistant et servantur exactis apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri summo opere desiderant: nos, specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, alternativam in electione ministri provincialis et aliorum officialium

Confirmatio
apostolica peti-
tor.

Punctum con-
firmat.

supradictae provinciae S. Iosephi de lucatan, sicut praemittitur, stabilitam et roboratam, a memoratis Francisco cardinale protectore et Michaelangelo ministro generali confirmatam et approbatam, expeditasque desuper respective eorumdem Francisci cardinalis protectoris et Michaelisangeli ministri generalis litteras patentes praeinsertas, auctoritate apostolica, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robor adiciamus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§ 5. Decernentes easdem praesentes litteras firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, provinciae et Ordinis praefatorum, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenore praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die vii iulii mdcxlv, pontificatus nostri anno x.
Dat. die 7 iulii 1664, pontif. anno x.

CDLXXXV.

Confirmatio quorundam statutorum provinciae Franciae Ordinis beati Ioannis Dei in capitulis generalibus dicti Ordinis ab anno mdcxlv Romae celebratis cum participatione eminentissimi domini cardinalis Ginetti protectoris.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii frater provinciae Franciae de Charitate nuncupati Ordinis beati Ioannis Dei, quod in capitulis generalibus dicti Ordinis ab anno mdcxlv celebratis in hac alma Urbe cum participatione et consensu venerabilis fratris nostri Martii episcopi Sabinensis S. R. E. cardinalis Ginetti nuncupati, eiusdem Ordinis apud nos et Sedem Apostolicam protectoris, facta et stabilita fuerunt statuta infrascripta in eadem provincia Franciae deinceps observanda, videlicet:

« Quod fratres Galli debebunt de triennio in triennium celebrare capitula provincialia, ubi, electo per eos praesidente capituli celebrandi, eligent pariter provincialem, priores et duos assistentes provinciae, qui a dicto praesidente confirmabuntur; novus autem provincialis, statim atque electus fuerit, habebit et debet exercere munus vicarii generalis, et illi et non alii debet superior generalis Ordinis praefati mittere patentes litteras vicariatus generalis. Deinde, quod, sequuto provincialis obitu, subintrabit in eius officium eius ante-

Expositio.

cessor immediatus, illoque ex causâ morbi vel aliter impedito, succedet qui eum praecessit, et hoc quoque deficiente primus assistens provinciae, deficientibus autem omnibus istis, primus prior secundum ordinem conventuum. Et provincialis sic substitutus habebit eandem auctoritatem, quam habebat defunctus provincialis, ac exercebit ambo officia provincialis et vicarii generalis, quousque alius provincialis in proximo capitulo, quod tempore solito celebrabitur, electus fuerit. Quod si superior generalis capitulum in quinto mense celebrationem illius praecedente non intimaverit, ad provincialem spectabit eiusmodi intimationem facere. Praeterea quod superior generalis non concedet ulli religioso dictae provinciae litteras dimissoriales ad effectum suscipiendi sacros ordines, nisi prius viderit attestationem de vitâ et moribus eiusmodi religiosi subscriptam a superiore maiori provinciae, ac a superiore familiae, in qua dictus religiosus reperietur, et ubi per aliquod tempus habitaverit. Quod si aliquis religiosus sese contra formam iam dictam ad ordines promoveri curaverit, in Italiâ retineri debet; si autem in Franciam redire voluerit, interdictum ei erit exercitium sacrorum ordinum, perinde ac si religionis habitum dimisisset, iuxta dispositionem quarundam felicis recordationis Pauli Papae V praedecessoris litterarum die 1 iulii mncix, ut asseritur, emanatarum.

Patuit a Pontifice praedicto statutorum confirmationem.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, praefati exponentes statuta huiusmodi, ut firmiter subsistant et servantur exactius, apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communi summopere desiderant: nos, specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspen-

sionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innotatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum consilio, attentis narratis, et habitâ desuper per eosdem cardinales relatione, ac voto memorati Martii cardinalis protectoris, praeinserta statuta, auctoritate apostolica, tenore praesentium, benigne approbamus et confirmamus, atque executioni demandari iubemus, quatenus tamen eiusdem Ordinis constitutionibus, praesertim apostolica auctoritate roboratis, non repugnent.

§ 3. Decernentes easdem praesente litteras, semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, plenissime suffragari, et ab illis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xv iulii MDCLXIV, pontificatus nostri anno x.

Dat. die 15 iulii 1664, pontif. anno x.

Decretum in
titulum.

Contrarius
denegat.

CDLXXXVI.

Confirmatio quarundam definitionum in definitorio capituli generalis Congregationis Observantiae Lombardiae Ordinis Eremitarum sancti Augustini cum interventu eminentissimi domini cardinalis Pallotti protectoris et praesidentis, pro felici gubernio ipsius Congregationis factarum.

Alexander Papa VII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Sacrosancti apostolatus officii, quod auctore Deo gerimus, sollicitudo nos admonet, ut, paternam christifidelium, qui, spretis mundi illecebris, Altissimi obsequiis sese sub suavi religionis iugo manciparunt, uberesque bonorum operum fructus assidue proferre satagunt, curam gerentes, eosque peculiari charitate prosequentes, illa, quae pro felici eorum in viâ Domini directione, prosperoque gubernio provide sapienterque constituta esse noscuntur, quo¹ firma illibataque permaneant et inviolabiliter servantur, apostolici muniminis nostri patrocinio constabilimus.

Expositio.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus Maria Luranus, procurator generalis Congregationis Observantiae Lombardiae Ordinis fratrum Eremitarum sancti Augustini, quod in definitorio capituli generalis dictae Congregationis novissime in almâ Urbe nostra celebrati cum interventu venerabilis fratris nostri Ioannis Baptistae episcopi Albanensis S. R. E. cardinalis Pallotti nuncupati, praefati Ordinis apud nos et Sedem Apostolicam protectoris, dictique capituli nostro et eiusdem Sedis nomine praesidentis, factae fuerunt pro felici eiusdem Congregationis regimine

et gubernio nonnullae definitiones tenore qui sequitur, videlicet:

« Definitiones factae in definitorio capituli generalis Congregationis Observantiae Lombardiae Ordinis fratrum Eremitarum sancti Augustini in conventu S. Mariae de Populo Romae celebrati sabbato ante dominicam quartam post Pascha Resurrectionis anno Domini MDCLXIV, interessentibus eminentissimo et reverendissimo domino D. Ioanne Baptista episcopo Albanensi S. R. E. cardinali Pallotto totius Ordinis sancti Augustini protectore ac eiusdem capituli generalis praesidente, et admodum reverendis patribus Hieronymo de Sauliano vicario generali noviter electo, Donato de Bergamo vicario generali absoluto, ac Angelo Maria de Mediolano, Fulgentio de Casali, Francisco de Menenio et Ioanne Carolo Maria de Genua, definitores, necnon Iulio Caesare de Lauda et Ioanne Francisco de Vitelliana, visitatoribus, Carolo de Ponte Vico et Carolo de Immola loco patrum Angeli de Pontenico et Modesti de Cremona visitatorum absentium subrogatis, necnon aliis opportune subrogatis in locum aliquorum ex praedictis respective prout in actis capitularibus.

« Cum, qui praesunt, zelum divini cultus sedulo induere in sollicitudine debeant, ac circa commissum sibi gregem vigilantes semper admonere teneantur oculos, hinc est quod in praedicto capitulo generali Congregationis Observantiae Lombardiae Ordinis fratrum Eremitarum sancti Augustini, in conventu S. Mariae de Populo Romae, ut supra, celebrato, praefatus eminentissimus et reverendissimus dominus Ioannes Baptista episcopus Albanensis S. R. E. cardinalis Pallottus totius Ordinis sancti Augustini

Ordinationes
factae a capitulo
generali.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

² Male edit. Main. legit pro (R. T.).

Bull. Rom. — Vol. XVII.

¹ Videtur legendum *admonere pro admonere* (R. T.).

significatus protector ac eundem capituli generalis apostolicus praesident a sanctissimo domino nostro Alexandro Papa VII per litteras in forma Brevis sub die vii maii eiusdem anni MDCLXIV emanatas specialiter deputatus, et praedicti alii reverendi patres, integrum completum et canonicum corpus definitorii perficientes, unicuique dictae Congregationis religioso verba illa S. Paramiastes memorantes: *Si volueris mandata servare conservabunt te*, sequentes mandarunt et ordinarunt definitiones, videlicet:

i. Declaratum et decretum fuit nendum definitores, verum etiam visitatores lectoratus gradu esse debere insignitos, eorumque sufficientiam per lecturas aut praedicationes, vitae probitate accedente, a patre vicario generali et examinatribus deputatis per secreta suffragia, maiori parte votorum concurrente, in litteris patentibus ab eodem patre vicario generali expeditis cognoscendam et approbandam esse; absentibus autem aut deficientibus examinatribus, vel aliquo eorum, patrem visitatorem generalem alios assumere debere, quos idoneos iudicaverit.

ii. Neminem imposterum posse in priorem alicuius conventus eligi aut deputari, qui trigesimum aetatis annum non compleverit, et duodecimum ad minus in Congregatione post professionem laudabiliter vixerit; omninoque vetitum sit patri vicario generali pro tempore creare aut deputare aliquem in priorem non servata forma et non concurrentibus requisitis ac conditionibus in constitutionibus et definitionibus etiam praesentibus praefixis; quod si ipse pater vicarius generalis contrafecerit, decretum fuit ipsum utraque voce privatum saltem per triennium remanere, huiusque poenae declarationem et executionem ad definitorium spectare.

iii. Praevia confirmatione, et quatenus opus sit, innovatione definitionis xii in capitulo generali romano MDCLIV, decretum fuit priores creatos et creandos post praedictam definitionem et capitulum nullatenus posse habere vocem in capitulo generali, praerogativisque ac titulo priorum eatenus gaudere quatenus fuerint in actuali gubernio conventuum; quo peracto redire teneri ad suae professionis locum sub poena privationis vocis activae et passivae per sexennium.

iv. Decretum fuit, quod illi, qui ratione lecturae seu praedicationis locum et vocem super alios respective vigore definitionis xiii praefati capituli generalis romani MDCLIV obtinuerint, eundem locum et praerogativam retineant etiam respectu eorum qui locum et vocem ex vi dictae definitionis post ipsum assecuti fuerint licet professione anteriores.

v. Decretum fuit, quod, inter priores quibus prioratus gradus fuerit in eodem definitorio collatus, praecedentia illi competat qui in professione fuerit anterior, etiamsi forsitan in posteriori sessione eiusdem definitorii fuerit in priorem conventus constitutus.

vi. Cum¹ legitimam seu rationabilem causam, propter quam liceat prioribus recusare, seu non acceptare, aut renunciare actuale gubernium conventuum, fuit decretum, quod, si huiusmodi recusatio, aut non acceptatio, aut renunciatio facta fuerit durante capitulo generali seu dieta, ad iudicium definitorii pertineat; si autem extra tale tempus acciderit, ad patrem vicarium generalem iudicium spectet etiam auctoritate capituli generalis seu dietae, cum voto saltem quatuor ex patribus qui ius habeant ingrediendi definitoria.

¹ Videtur legendum Circa pro Cum (R. T.).

vii. Quoad lectorum creandorum examen non modo servari debere ea quae disponuntur in definitione xvi capituli generalis romani MDCLIV et in capitulo generali Cremonensi MDCL, sed ulterius praescriptum fuit, quod his, qui ad lectoratum consequendum examinandi sunt, dentur tria puncta, seu quaestiones sorte extractae ex diversis tractatibus *Summae* divi Thomae per vigintiquatuor horas ante, super quibus lectionem sive explanationem latino idiomate facere teneantur coram examinatribus, a quibus conclusiones ex materiis explanatis impugnandae erunt, solventes ipsi objectiones. Praeceptum autem fuit praedicta omnia, ut supra disposita, ita servari, ut, aliquo non servato, tum quod gestum fuerit irritum sit et inane, et pater vicarius generalis subiaceat poenis superius taxatis.

viii. Decretum fuit, quod in postulatione conventuali priorum ad capitulum generale mittenda, quae per ballottationem fieri debet, praecedat nominatio a quolibet vocali conventus, saltem duorum, quae quidem nominatio per schedulas fiat manu unius vel plurium scriptas, ut secretum magis servetur, et illi tres, qui a pluribus fuerint in schedulis nominati, imbussulentur et ballottentur in primo, secundo et tertio loco ad praescriptum nostrarum constitutionum.

ix. Modus recipiendi novitios ad habitum in Congregatione, assignatus in definitione xx capituli generalis romani MDCLIV, omnino fuit reductus ad praescriptum decreti sanctissimi domini nostri Alexandri Papae VII pro recipiendis novitiis in Congregatione nostra emanati. Attestationes autem et petitiones ex vi praefati decreti ad patrem visitatorem mittendae ad eundem non transmittantur, nisi per manus patris vicesgerentis

loci seu conventus, cuius nomine novitius acceptatur.

x. Caputium nimis latum et manicae capparum nimis latae prohibita sint, et decretum fuit quod manicarum non excedant in circumferentia quatuor palmos romanos, et caputia ad cubitos non pertingant, et in anteriori parte zonam non cooperiant, sub poenis arbitrio patris vicarii generalis.

xi. Fuit decretum quod lectores, qui lecturas scholasticas actu non exercent, aut praedicationibus non sunt addicti, iussu prioris docere teneantur grammaticalia clericos grammaticae instructionibus indigentes, sub poena privationis lectoratus si docere recusaverint.

xii. Resolutum et decretum fuit omnium actorum capitulorum generalium et dietarum, item omnium decretorum sacrarum congregationum curiae Romanae, necnon omnium litterarum apostolicarum, tam sub plumbo quam sub anulo Piscatoris, concernentium interesse Congregationis, item omnium instrumentorum, piarum dispositionum, legatorum, sententiarum seu decretorum, iura omnium et singulorum conventuum Congregationis tangentium, originalia accurate et diligenter conserventur in archivio Congregationis in conventu S. Mariae de Populo Romae ad id specialiter deputato, in loco bene tuto et securo, cum crate ferrea et porta valida et bene firmata, tribus clavibus observanda, quarum una penes priorem dicti conventus, alia penes procuratorem generalem pro tempore, et alia penes religiosum eiusdem conventus a capitulo eiusdem conventus eligendum remaneant, et copiae in authentica forma omnium praedictarum scripturarum conserventur in archivio altero Congregationis assignato in conventu S. Augustini Cremonae, cum qualitatibus pro

archivio Romano descriptis, et una ex tribus clavibus servetur penes priorem conventus pro tempore, et aliae duae penes syndicos eiusdem conventus; et aliae copiae similiter authenticae praedictarum omnium scripturarum in alio pariter archivio Congregationis conserventur assignando in conventu S. Iacobi in Carignano Genuae, cum iisdem prorsus conditionibus supra assignatis, expensis interesse habentium; retineatur tamen in archivio cuiuslibet conventus copia pariter authentica omnium instrumentorum et scripturarum ad eundem conventum spectantium.

Quorum omnium executio stricte iungitur patri vicario generali, ut omnino infra annum curet illorum implementum, et patres visitatores de huiusmodi implemento in visitatione sedulo inquirant, et, ubi opus fuerit, praedicta adimpleri curent et faciant, et in proximo capitulo generali accurate et fideliter referant.

xiii. Decretum fuit quod ex mille quingentis duplis aureis Hispaniarum depositis Taurini ex retractoru conventus S. Nicolai de Broù Brorgi Brixiae (qui quidem contractus locum habeat ad formam et praescriptum litterarum apostolicarum sanctissimi domini nostri, et non alias, aliter, nec alio modo, etc.) transmittantur quo nunc¹ Romam hic integre persolvenda scuta quatuor mille monetae romanae ad effectum investiendi in locis montium non vacabilium Romanae curiae cameralium, seu communitatum, dictam integram summam scutorum quatuor milium monetae Romanae; et reliqua, quae supersunt, relinquuntur ad commodum unius vel plurium conventuum regionis Pedemontium nostrae Congregationis iuxta intensionem datam se-

rentissimo Sabaudiae duci, vel illius ministris, et huiusmodi applicatio fiat ad commodum unius vel plurium dictorum conventuum, cum onere summam praefatam investiendi in bonis stabilibus liberis et securis, et quod talis applicatio sit remissa ad arbitrium patris vicarii generalis praesentis, reservato beneplacito apostolico, et non alias, aliter, nec alio modo.

xiv. Decretum fuit ulterius quod fructus, percipiendi ex dictis scutis quatuor millibus monetae romanae investiendis in tot locis montium non vacabilium cameralium, seu communitatum, ex retractoru praedicti conventus S. Nicolai de Broù, ad favorem et in creditum Congregationis nostrae applicentur et expendantur tantum pro urgentiis et necessitatibus extraordinariis praefatae Congregationis a definitorio capituli generalis cognoscendis et approbandis per vota secreta tribus saltem ex quatuor partibus concurrentibus; ita tamen ut, si omnes fructus praedicti, vel pars ipsorum, in huiusmodi necessitatibus et urgentiis, servata forma praedicta, non expendantur, investiri debeant in tot locis montium similium; et hoc idem faciendum sit de fructibus percipiendis, tam de locis montium primo acquirendis, quam de aliis emendis ex fructibus successive percipiendis. Quae quidem loca montium, ex fructibus, ut praefertur, emenda et multiplicanda, remaneant sub libera dispositione praedicti definitorii capituli generalis pro tempore, ad effectum tamen erogandi praedictos fructus nonnisi in gravioribus necessitatibus et contingentibus nostrae Congregationis, tribus saltem ex quatuor votorum partibus concurrentibus, per vota secreta, reservato pro subsistentia praesentis definitionis beneplacito apostolico, et non alias, aliter, nec alio modo.

¹ Forsan pro nunc legend. pro quo nunc (R.T.)

xv. Item decretum fuit quod mille duplae aureae Hispaniarum (quae hodie remanent penes patres Discalceatos Ordinis sancti Augustini Congregationis Franciae, et quae, iuxta dispositionem litterarum apostolicarum sanctissimi domini nostri super cessione praefati conventus S. Nicolai de Broù, solvendae sunt a dictis patribus Discalceatis), cum ad manus et commodum dictae nostrae Congregationis pervenerint, tunc investiendae sint in tot locis montium non vacabilium Romanae Curiae cameralium, seu communitatum, ad favorem eiusdem Congregationis eisdem modo et forma, tam quoad sortem praedictam, quam quoad fructus et alia, in omnibus et per omnia ut supra dictum est de scutis quatuor millibus investiendis ex duplis mille et quingentis retractis ex cessione praefati conventus S. Nicolai et depositis Taurini, et de fructibus subinde percipiendis.

xvi. Statutum et decretum fuit quod in futurum ad capitulum generale convenire debeant tantum pater vicarius generalis actualis, patres vicarii generales absoluti, patres definitores et visitatores actuales, pater procurator generalis, pater socius, seu scriba, pater vicarius generalis actualis, pater secretarius Congregationis, licet alias in capitulo generali vocem non haberet, et patres priores actuales, et qui iuxta definitionem xiii capituli generalis Romae celebrati anno MDCXLIV votum obtinuerint; exclusis patribus prioribus vacantibus et patribus discretis ex gravissimis causis in definitorio propositis et plene discussis; reservato tamen beneplacito Sedis Apostolicae, et non alias, aliter, nec alio modo.

xvii. Statutum fuit quod in futurum patres omnes vicarii generales absoluti ingredi possint definitoria tam capituli

generalis quam dietae, et alia etiam extraordinaria, cum voto una cum patribus vicario generali pro tempore, seu vicario generali absoluto respective, et quatuor patribus definitores, et quatuor visitoribus electis, seu subrogatis, cum praerogativa tamen non solum praecedentiae respectu definitorum et visitorum praedictorum, verum etiam praesidentiae in casibus, in quibus praesidentia alias spectasset ad primum definitorem: hoc tamen ordine et modo, ut, inter plures vicarios generales absolutos, illi praesidentia competat, qui alias praesidentiae munus non obierit; et inter plures, qui eodem praesidentiae munere functi non fuerint, is praefertur, qui ante alios munus vicariatus generalis adimpleverit; et si omnes vicarii generales absoluti praedicto munere praesidentiae aliquando functi fuerint, tunc inter illos per circulum is praesidere debeat, qui prius vicarii generalis officium exercuerit; et successive ii, qui postea eodem officio functi fuerint, non concurrente tamen alio qui munus dictae praesidentiae nunquam impleverit, qui semper praefertur iis qui aliquando praefato munere praesidentiae functi fuerint: quod vicarii generales absoluti ineligibiles sint et incapaces officii definitorum generalium et visitorum generalium, et, dummodo ex omnibus, qui, ut supra, ius habent ingrediendi definitorium, novem praesentes sint, subrogationi vice absentium seu deficientium locus non sit; reservato tamen beneplacito apostolico, et non alias, aliter, nec alio modo.

xviii. Decretum fuit quod pro bono Congregationis et feliciore directione gubernii illius in futurum patres omnes, qui ius habent ingrediendi definitorium capituli generalis, conveniant ad celebrationem eiusdem definitorii pro se-

secunda dominica post Pascha Resurrectionis; ita ut ante electionem patris vicarii generalis, quae facienda est sabbato ante dominicam tertiam, fieri possint definitiones, decreta et statuta, quae hactenus fiebant post electionem patris vicarii generalis; et praedicti, qui convenire debent, omnino id exequantur sub poenis arbitrio eiusdem definitorii intelligendis, quatenus sine rationabili, aut legitima causa non accesserint.

xix. Ad fovendam humilitatem et obedientiam regularem, exercendam iustitiam distributivam, et providendum laudabili otio et quieti religiosorum, decretum fuit quod in futurum religiosi, qui per sex annos continuos munus quodcumque iurisdictionis exercuerint, sive vicarii generalis, sive definitoris, aut visitoris per electionem, sive prioris actualis, a quocumque ex praedictis muneribus indispensabiliter per biennium vacare debeant.

xx. Statutum fuit quod in futurum acta visitationum, tam patris vicarii generalis et illius commissariorum, quam patrum visitorum, deferenda sint ad capitulum generale, et deferenda in definitorio eiusdem capituli ante electionem patris vicarii generalis congregando, ad effectum ut opportune provideri possit, prout iustitia, religiosa prudentia et zelus dictaverit, etiam in electionibus faciendis.

xxi. Pro maiori Dei servitio, beneficio Congregationis, ac illius perfectiori observantia, aliisque iustis de causis insinuatis et mature perpensis, decretum fuit quod in futurum (servato tamen beneplacito Sedis Apostolicae, et non aliàs, aliter, nec alio modo) tempus durationis munerum vicarii generalis, definitorum et visitorum per electionem, necnon priorum actualium singulorum conventuum, non amplius ad biennium

sed ad triennium perduret, et dietae non nisi in secundo anno celebrari possint.

xxii. Stantibus definitione et decreto superius facto pro duratione munerum et guberniorum ad triennium, ex altero pariter decreto de vacatione biennali post sex annos iurisdictionis regiminis, decretum fuit quod in posterum vacatio non quidem per biennium tantum, sed per triennium perduret respectu munerum in eodem decreto expositorum; quo vero ad patrem vicarium generalem, qui functus sit munere vicarii generalis, ad idem munus ineligibilis sit per triennium, reservato beneplacito apostolico, et non aliàs, aliter, nec alio modo.

xxiii. Decretum fuit quod id, quod statutum est de duratione triennali munerum patris vicarii generalis et aliorum, ut supra, idem observandum sit quoad durationem munerum patrum procuratoris generalis, socii, seu scribe et secretarii Congregationis pro tempore existentium, reservato beneplacito apostolico, et non aliàs, etc.

xxiv. Statutum et decretum fuit, quod, eveniente casu mortis, seu cuiuscumque alterius et legitimi et canonici impedimenti patris vicarii generalis pro tempore, quo munus vicarii generalis per alium exercendum foret, tunc, si dictus casus accadat intra sex menses proximos ante celebrationem capituli generalis, gubernium Congregationis devolvatur ad patrem vicarium generalem proxime absolutum superstitem, seu legitime et canonice non impeditum, usque ad proximum capitulum generale celebrandum tempore superius statuto durationi gubernii ad triennium, in reliquis ad formam constitutionum; si autem casus, de quo supra, evenierit ante sex menses praedictos, tunc, delato gubernio patri vicario generali absoluto praedicto,

procedatur intra duos menses (et interim quo citius fieri poterit) ad electionem novi vicarii generalis; et ad electionem opportuno tempore advocentur patres vicarii generales absoluti, quatuor definitores, quatuor visitatores, procurator generalis, socius et secretarius Congregationis, et his competat ius eligendi patrem vicarium generalem aliàs eligibilem et capacem et non vacantem ad formam decreti superius emanati, duraturum usque ad capitulum generale proxime celebrandum; satisque erit, si ex praedictis nominatis electoribus saltem duodecim conveniant, et reperiantur in electione praedicta; si autem in minori numero quam duodecim convenerint, usque ad eundem numerum duodecimum ab his qui praesentes fuerint subrogentur alii, qui aliàs vocem in proximo capitulo habituri essent, et, qui, ut praefertur, electus fuerit, ineligibilis omnino sit in vicarium generalem in proximo capitulo celebrando, reservato beneplacito apostolico, et non aliàs, etc.

xxv. Confirmatae et quatenus opus sit innovatae fuerunt definitiones in capitulo generali Romano de anno MDCXLIV editae et emanatae in omnibus praesentibus non adversantibus.

xxvi. Ne praedictarum definitionum exequutio oblivioni tradatur, districte praecipitur prioribus omnibus localibus, ut post illarum receptionem et publicationem eas inserere et colligare faciant in libro regulae post antiquas definitiones, sub poenâ privationis officii et aliarum¹ arbitrio patris vicarii generalis: quas poenas pariter subibunt, si eas singulo quoque mense coram fratribus in publicâ mensâ legi non curaverint.

Et supplicetur sanctissimo domino no-

stro pro confirmatione in formâ specificâ omnium praedictarum definitionum per Breve Sanctitatis Suae.

IOANNES BAPTISTA episcopus Albanensis cardinalis PALLOTTUS, protector et praeses.

Frater FRANCISCUS MARIA de Cremona, procurator generalis, manu propria.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, praefatus Franciscus Maria procurator generalis definitiones huiusmodi, quo firmitus subsistant et servantur exactius, apostolicae confirmationis nostrae praesidio communiri summopere desideret: nos, ipsius Francisci Mariae procuratoris generalis votis favorabiliter annuere cupientes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnes et singulas definitiones praeinsertas in definitorio capituli generalis huiusmodi factas, ut praefertur, cum omnibus et singulis contentis in illis, auctoritate apostolica, tenore praesentium, perpetuo confirmamus et approbamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui in illis quomodolibet intervenerint, supplemus.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras, ac definitiones praeinsertas, semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter et in-

A Pontifici confirmantur.

Decretum irritum.

¹ Videretur legendum aliis (R. T.).

concusse observari, sicque in praemis-
sis per quoscunque iudices ordina-
rios et delegatos, etiam causarum pa-
latii apostolici auditores, iudicari et
definiri debere, ac irritum et inane si
secus super his a quoquam, quavis au-
ctoritate, scienter vel ignoranter, con-
tigerit attentari.

Contrariis de-
rogat.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus
et ordinationibus apostolicis, ac, qua-
tenus opus sit, congregationis et Ordinis
huiusmodi, etiam iuramento, confirma-
tione apostolica, vel quavis firmitate
alia roboratis, statutis et consuetudi-
nibus, privilegiis quoque, indultis et
litteris apostolicis in contrarium prae-
missorum quomodolibet concessis, con-
firmatis et innovatis; quibus omnibus
et singulis, illorum tenores praesenti-
bus pro plene et sufficienter expres-
sis ac de verbo ad verbum inseritis ha-
bentes, illis aliis in suo robore per-
mansuris, ad praemissorum effectum,
hac vice dumtaxat, specialiter et ex-
presse derogamus; ceterisque contrariis
quibuscumque.

Transumptis
credi mandat.

§ 5. Volumus autem ut earumdem
praesentium litterarum transumptis, seu
exemplis, etiam impressis, manu alicuius
notarii publici subscriptis, et sigillo
personae in ecclesiastica dignitate con-
stitutae munitis, eadem prorsus fides
ubique locorum et gentium adhibea-
tur, quae ipsismet praesentibus adhibe-
retur, si forent exhibite vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Ma-
iorem, sub annulo Piscatoris, die xviii
iulii MDCLXIV, pontificatus nostri anno x.

Dat. die 18 iulii 1664, pontif. anno x.

CDLXXXVII.

Confirmatio declarationis Pii V quod
conventus S. Mariae super Minervam

de Urbe, Ordinis Praedicatorum, sit
primus inter conventus provinciae Ro-
manae, cum novo decreto quod ab eâ-
dem provincia separari nequeat.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt di-
lecti filii fratres conventus S. Mariae
super Minervam de Urbe provinciae Ro-
manae Ordinis Praedicatorum, quod, cum
dictus conventus unus ex magis conspicuis
provinciae et Ordinis huiusmodi con-
ventibus semper fuerit, felicitis recorda-
tionis Pius Papa V praedecessor noster,
informatus quod idem conventus, vel
rationabili ordinatione patrum, vel usu
plurium annorum continuatione dedu-
cto, locum habebat super omnes alios
eiusdem provinciae conventus; ad tol-
lendam de cetero omnem in hac parte
ambiguitatem et haesitationem, vivae
vocis oraculo bonae memoriae Michaëli
Bonello, dum vixit, S. R. E. cardinali Ale-
xandrino nuncupato; eâ semper¹ re fa-
cto, declaravit ac decrevit et statuit, ut
deinceps perpetuis futuris temporibus
idem usus servari deberet, ac prior dicti
conventus tamquam provinciae capitis
in communibus actionibus et conventi-
bus seu capitulis eiusdem provinciae pri-
mum locum et vocem haberet super
omnes aliorum conventuum dictae provin-
ciae priores; salvis iure magisterii
in theologia, et aliis exceptionibus per
constitutiones vel ordinationes dicti Or-
dinis expressis, non obstante antiqui-
tate cuiusvis alterius conventus (si pro-
bari posset), aliisque contrariis quibus-
cumque, et aliis prout contineri dicitur
in litteris patentibus praefati Michaëlis
cardinalis desuper expeditis tenoris qui
sequitur, videlicet:

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

² Videtur legendum super pro semper (R. T.).

Expositio.

Litterae pa-
tentes cardina-
lis Alexandrini
et in rubrica.

« Michaël Bonellus, miseratione Di-
vina S. R. E. tituli S. Mariae supra Mi-
nervam presbyter cardinalis Alexandri-
nus nuncupatus, universis et singulis,
ad quorum notitiam hae nostrae perve-
nerint, fidem facimus et attestamur qua-
liter sanctissimus in Christo pater et
dominus noster Pius divina providentiâ
Papa V, informatus qualiter in Romanâ
provincia Ordinis Praedicatorum conven-
tus S. Mariae super Minervam, vel ra-
tionabili ordinatione patrum, eo vide-
licet, quia eadem provincia ab Urbe
Roma denominatur, vel usu a pluribus
annis continuatione deducto, locum ha-
bet super omnes alios eiusdem provin-
ciae conventus, ad tollendam de cetero
omnem in hac parte ambiguitatem et
haesitationem, vivae vocis oraculo nobis
hac infrascriptâ die facto declaravit,
immo decrevit ac statuit, ut deinceps
perpetuis futuris temporibus idem usus
servari debeat, ac prior dicti conven-
tus tamquam provinciae capitis in com-
munibus actionibus et conventibus seu
capitulis eiusdem provinciae primum
locum et vocem habeat super omnes
aliorum conventuum dictae provinciae
priores; salvis iure magisterii in theo-
logiâ et aliis exceptionibus per consti-
tutiones et ordinationes dicti Ordinis
expressas¹, non obstante antiquitate cuiusvis
alterius conventus (si probari posset)
aliisque in contrarium facientibus
quibuscumque. In quorum fidem has
feri, et, manu nostrâ subscriptas, nostri
sigilli iussimus appositione muniri.

Datum Romae, in palatio apostolico, die 21
novembris 1566, pontificatus eiusdem sanctis-
simi domini nostri Pii, anno 1.

F. MICHAËL BONELLUS,
cardinalis Alexandrinus.

Locus + sigilli.

¹ Forsan expressis (R. T.).

Bull. Rom. — Vol. XVII.

38

§ 1. Cum autem, sicut eadem expo-
sitiô subiungebat, praefati exponentes
praemissa, quo firmitus subsistant et ser-
ventur exactius, apostolicae confirma-
tionis nostrae patrocinio commutari, et
alias opportune desuper ut infra a no-
bis indulgeri summopere desiderent:
nos, specialem ipsis exponentibus gra-
tiam facere volentes, et eorum singula-
res personas a quibusvis excommunica-
tionis, suspensionis et interdicti, aliis-
que ecclesiasticis sententiis, censuris et
poenis, a iure vel ab homine, quavis
occasione vel causâ latis, si quibus quo-
modolibet innodatae existunt, ad effe-
ctum praesentium dumtaxat consequen-
dum, harum serie absolventes et abso-
lutas fore censentes, supplicationibus
eorum nomine nobis super hoc humili-
ter porrectis inclinati, declarationem
ac decretum et statutum a memorato
Pio praedecessore, sicut praemittitur,
facta, et a praefato Michaële cardinale
attestata, expeditasque desuper ipsius
Michaëlis cardinalis litteras patentes
praeinsertas, cum omnibus et singulis
contentis in illis, auctoritate apostolica,
tenore praesentium, confirmamus et ap-
probamus, illisque inviolabilis apostoli-
cae firmitatis robur adiciamus, ac omnes
et singulos iuris et facti defectus, si
qui desuper quomodolibet intervenerint,
supplemus.

§ 3. Praeterea supradictum conven-
tum S. Mariae super Minervam ad prae-
fatam provinciam Romanam semper in
futurum spectare, nec ab illâ quovis
modo separari posse, sed uti caput eius-
dem provinciae supradictae praecedentiâ
gaudere debere, auctoritate et te-
nore praedictis decernimus, ac statui-
mus et ordinamus.

§ 4. Decernentes easdem praesentes
litteras semper firmas, validas et ef-
ficaces existere et fore, suosque ple-

Decretum in-
riliant.

Et conventum
S. Mariae super
Minervam in
provincia Ro-
manae caput
declarat.

Pontifex con-
firmat.

narios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spontabit, plenissime suffragari, et ab illis respective inviolabiliter observari, siquē in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Obstantia tollit.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, dictorum Ordinis et provinciae, aliisque quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate aliā roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliās in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum; hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxix iulii MDCLXIV, pontificatus nostri anno x.

Dat. die 29 iulii 1664, pontif. anno x.

CDLXXXVIII.

Prorogatio subsidii quadringentorum viginti millium ducatorum annuorum super fructibus ecclesiasticis universarum Hispaniarum et Sardiniae pro rege catholico ad quinquennium¹.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

Carissime in Christo filio nostro Philippo, Hispaniarum regi catholico,
Alexander Papa VII.

Carissime in Christo fili noster,
salutem et apostolicam benedictionem.

§ 1. Magnis causis adducti, concessionem subsidii annui quadringentorum et viginti millium ducatorum ex fructibus et redditibus ecclesiasticis civitatum et locorum regnorum universarum Hispaniarum ac etiam Sardiniae clarae memoriae Philippo II avo tuo Hispaniarum regi catholico a felicis recordationis Pio V ad certum tunc expressum tempus factam, et deinde pluries etiam a Gregorio XIII, Sixto V, Gregorio XIV, Clemente VIII ac Paulo V Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris eidem Philippo avo, et clarae similiter memoriae Philippo III¹ etiam Hispaniarum regi catholico genitori² tuis, et a recolendae memoriae Urbano VIII et Innocentio X Romanis Pontificibus praedecessoribus pariter nostris, per diversas eorum respective, et praesertim dicti Clementis sub datum die ix februarii MDXCII, pontificatus sui anno i, et die xvii iunii MDC, pontificatus item sui anno ix, et die xxx octobris MDCIII, pontificatus similiter sui anno xii, ac dicti Pauli sub datum die xxi iunii MDCV, pontificatus sui anno i, et die vii septembris MDCXI, pontificatus item sui anno vii, et die xii novembris MDCXV, pontificatus pariter sui anno xi, et die xxi octobris MDCXIX, pontificatus etiam sui anno xv, necnon praefati Urbani, die xxvi martii MDCXXIV, pontificatus sui anno i, et die iii maii MDCXXXIV, pontificatus pariter sui anno xi, et die ii iunii MDCXXXV, pontificatus item sui anno xii, et die ix ianuarii MDCXXXIX, pontificatus etiam sui anno xvi, ac dicti Innocentii, praedeces-

Motiva.

sorum, die ii ianuarii MDCLV, pontificatus sui anno i, et die xxii maii MDCLI, pontificatus etiam sui anno vii, et novissime a nobis die xviii aprilis MDCLXII, pontificatus nostri anno viii, per nostras in simili formā Brevis expeditas litteras, maiestati tuae ad quinquennium prorogatum, litterasque omnes desuper confectas (quarum tenores praesentibus haberi volumus pro expressis), motu proprio, et certā scientiā nostrā, ac de apostolicae potestatis plenitudine, ad aliud quinquennium a fine ultimodicti quinquennii ut praefertur prorogati numerandum extendimus et prorogamus. Et nihilominus eidem maiestati tuae illud ipsum annum subsidium quadringentorum et viginti millium ducatorum, cum omnibus et quibuscumque indultis, facultatibus, concessionibus, clausulis et decretis in aliis tam Pii quam Gregorii XIII, Sixti V, Gregorii XIV, Clementis VIII, Pauli V, ac Urbani VIII et Innocentii X praedecessorum praefatorum ac nostris litteris contentis, ad praefatum quinquennium a fine quinque annorum ultimo concessorum, ut praefertur, apostolicā auctoritate, tenore praesentium, concedimus et assignamus.

Ad aliud quinquennium subsidium prorogatum Pontifex.

Exact. res mandati.

§ 2. Ac propterea dilectis filiis moderno et pro tempore existenti nostro et Sedis Apostolicae apud maiestatem tuam nuncio, necnon Iosepho Gonzalez, iam eiusdem subsidii exactoribus, commissariis generalibus, et eorum cuilibet, plenam et liberam in praemissis facultatem et auctoritatem tribuimus, per se, vel alium, seu alios, quos ad id idoneos duxerint, ad executionem praemissorum, ac aliās iuxta facultates per dictos praedecessores aliis commissariis et exactoribus ac ipsis concessas, omni et quacumque appellatione postpositā, procedendi, aliaque faciendi et exequendi, quae in praemissis et circa ea necessa-

ria fuerint, seu quomodolibet opportuna.

Derogatio contrariorum.

§ 3. Non obstantibus praemissis, necnon omnibus aliis, quae dicti praedecessores voluerunt in suis et nos quoque volumus in nostris litteris praefatis respective non obstare; ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptum filii.

§ 4. Ut autem praesentes litteras, cum opus fuerit, facilius ad omnium notitiam deduci possint, decernimus ut earumdem transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiasticā dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxix iulii MDCLXIV, pontificatus nostri anno x.

Dat. die 29 iulii 1664, pontif. anno x.

CDLXXXIX.

Confirmatio alternativae inter Observantes et Reformatos Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci, quod una vice eligatur commissarius generalis familiae cismontanae ex Reformatis et altera ex Observantibus, hac tamen conditione, ut tres definitores generales eligantur ex Observantibus, et tres ex Reformatis in cunctis congregationibus et capitulis generalibus¹.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Illius, qui charitas est et Deus pacis, vices licet immeriti gerentes in terris, ea, quae ad conservandam inter religiosos viros individuae fraternitatis con-

Exemplum.

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

cordiam provide statuta et decreta esse noscuntur, ut firmitus subsistant et servantur exactius, apostolici muniminis praesidio libenter constabilimus.

Expositio. § 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Ildephonsus Salizanes, minister generalis Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, quod in capitulo generali dicti Ordinis novissime in hac alma Urbe nostra celebrato quaedam alternativa inter fratres de Observantia et Reformatos nuncupatos familiae cismontanae eiusdem Ordinis determinata fuit per decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

Decretum capituli generalis pro alternativa ut in rubrica.

« Cum ad concordiam, fraternamque pacem conservandam inter Observantes et Reformatos propositum fuerit in pleno capitulo generali, ut inter eos fieret alternativa, scilicet, quod una vice eligatur commissarius generalis cismontanae familiae ex Reformatis, altera vero ex Observantibus: decrevit idem capitulum generale unanimi consensu, utroque definitorio et discretorio annuente, quod ad eandem pacem stabiliendam, supradicta alternativa fieret; hac tamen conditione, ut tres definitores provinciales eligantur ex Observantibus, et tres ex Reformatis in cunctis congregationibus et capitulis generalibus; necnon ad maiorem rei firmitatem supplicetur Summo Pontifici pro confirmatione huiusmodi concordati ».

Pontifex praefectum decretum confirmat.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dictus Ildephonsus decretum huiusmodi, pro firmitate illius subsistentia, apostolicae confirmationis roborare communiri summopere desideret: nos, specialem eidem Ildephonso ministro generali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine,

quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praeinsertum in capitulo generali huiusmodi factum, ut praefertur, omniaque et singula in eo contenta, auctoritate apostolica, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et ingulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Decretum irritans. § 3. Decernentes easdem praesentes litteras, ac decretum huiusmodi, semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrariorum. § 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis et familiae cismontanae huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum,

hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptum fides.

§ 5. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum habeatur, quae ipsismet praesentibus haberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxx augusti MDCLXIV, pontificatus nostri anno x.

Dat. die 30 augusti 1664, pontif. anno x.

CDXC.

Confirmatio decreti magistri generalis Ordinis Praedicatorum, quod collegium S. Ludovici Angelopolitanum ad conventum S. Dominici Mexicanum et provinciam S. Iacobi Ordinis huiusmodi pertineat, etc.

Alexander Papa VII.
ad perpetuam rei memoriam.

Proponitur.

Ad pastoralis dignitatis fastigium, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, per ineffabilem divinae bonitatis abundantiam evecti, circa ea, per quae exorta inter christifideles quoscumque et praesertim Altissimi obsequiis sub suavi religionis iugo mancipatos dissidia iuxta aequitatis et iustitiae praecapta dirimuntur, ac paci, fraternaeque concordiae opportune consulitur, propensis studiis intendimus, illisque, ut firmitus subsistant et servantur exactius, libenter, cum a nobis petitur, apostolici muniminis adiungimus firmitatem.

1 Ex Regest. in Secret. Brev.

Expositio.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Fernandus de Moroi, frater expresse professus ac procurator provinciae S. Iacobi de Mexico, Ordinis Praedicatorum, in sacra theologia magister, quod, cum dilectus filius Ioannes Baptista de Marinis, magister generalis dicti Ordinis, per quasdam suas patentes litteras die xxix septembris MDCLVI emanatas, quae subinde, nempe die xii octobris eiusdem anni, a nobis per nostras in simili forma Brevis litteras specificae totaque illarum inserto tenore confirmatae fuerunt, provinciam S. Iacobi de Mexico Ordinis praefati in duas, unam quidem S. Iacobi de Mexico et alteram Angelopolitanam respective nuncupandas provincias, assignatis utrique seu alteri illarum suis terminis ac conventibus, collegiis et vicariis, divisisset, ac inter eadem collegium S. Ludovici in civitate Angelopolitana positum dictae provinciae Angelopolitanae assignaverit, non advertens dictum collegium S. Ludovici non solum vi suae foundationis, sed etiam vigore subsequuti contractus ad conventum S. Dominici Mexicanum dictae provinciae S. Iacobi de Mexico velut membrum eidem conventui indissolubiler incorporatum pertinuisse et pertinere; idem Ioannes Baptista magister generalis, postmodum hoc comperto, declaravit nunquam fuisse mentis aut intentionis suae derogare iuri quaesito praefati conventus Mexicani, quod in dictum S. Ludovici collegium Angelopolitanum ei competere iam compertum est; ac supradictas suas patentes litteras, quibus Angelopolitanam a Mexicana provinciam distinxerat, quoad unicum hoc punctum translationis eiusdem collegii (ceteris in suo robore permanentibus), revocavit, abolevit et an-

1 Edit. Main. legit totaque (n. 1.).

nullavit, et eatenus revocatas, abolitas et nullas esse et fore decrevit; ipsum vero collegium S. Ludovici, cum omnibus suis pertinentiis, iuribus, annexis et connexis, mobilibus et immobilibus, curae, regimini, iurisdictioni, ac proprietati memorati conventus Mexicani, et gubernio solius provinciae S. Iacobi praefatae, privative ad alios quoscumque ipso Ioanne Baptista magistro generali inferiores praelatos, adiudicavit, ac de huius conventus Mexicani mensa esse, fuisse et manere pronunciavit, nec posse huius invito illud eripi, alienari aut dismembrari declaravit, edixit, atque statuit, et alias prout uberius continetur in decreto ipsius Ioannis Baptistae magistri generalis desuper edito, tenoris qui sequitur, videlicet:

Decretum magistri generalis.

« Frater Ioannes Baptista de Marinis, sacrae theologiae professor, Ordinis Praedicatorum humilis magister generalis et servus, ad perennem rei memoriam.

Pacem solius iustitiae fructum esse, neque illam sine hac seminari posse graviter admonuit S. Iacobus in sua *Catholica*, cap. III. Quando igitur datis anno MDCLVI die XXIX septembris litteris patentibus novam provinciam Angelopolitanam in occiduis Indiis a veteri S. Iacobi Mexicanam solo quietis pacisque seminandae studio divisimus, utique iustitiam (a qua totum semen mutuandum¹ noveramus) nec scienter praeterivimus, nec intendebamus quoquo modo praeterire. Porro meminimus in praedicta provinciarum disiunctione novae provinciae nostrae Angelopolitanae tunc inter alia loca seu regularia domicilia ipsum quoque per nos attributum fuisse collegium nostrum S. Ludovici, utpote fundatum ac situm in civitate Angelopolitana, neque enim id nobis poterat non videri iustis-

¹ Forsan maturandum (R. T.).

simum, quamdiu naturam et speciales clausulas, pacta, circumstantias huius foundationis neque per summum exploratas habebamus.

Nunc autem, ex quo noster S. Dominici conventus Mexicanus, misso in aliam hanc Urbem procuratore ad id specialiter et rite instructo, ius suum quaesitum super dicta fundatione et collegio coram officio nostro iuridice modesteque repraesentavit, ac sese in iusta illius possessione manuteneri, et inspectis partium momentis seu rationibus controversiam decidi, factamque translationem aboleri petiit: aequum imo pernecessarium duximus iuris experimento praebere locum, ut ex inviolata iustitia tutiorem pacem seminemus.

Itaque nuperrime die V iulii in pleno collectorum patrum consilio dicti procuratoris exhibitum memoriale, cum responsis provinciae Angelopolitanae ad protestationes Mexicanas, cum epistola patris vicarii generalis eiusdem Angelopolitanae provinciae, nobis totique consensui clare et distincte perlegi fecimus, ac tandem variis ultro citroque motis et ponderatis, nostro omniumque suffragio decretum fuit, in re gravissima (ne quid forte praecipitarem) celebrium iuris consultorum maturima iudicia fore exquirenda, ut inde tutius ad definitivam sententiam, auditis peritorum arbitriis, procederemus. Delegimus vero ex omnibus illustrissimos dominos Nicolaum Severolum et Prosperum Bottinum sacrae aulae consistorialis advocatos, viros in hoc genere versatissimos, qui demum, audito prolixo totius nostri Ordinis procuratore generali, perlectis, discussis, examinatis omnibus ac singulis pro utraque parte adductis scripturis, expensisque rationum ponderibus, ore ac scripto singulorum manibus seorsim concepto signatoque nobis concorditer re-

sponderunt ac deduxerunt, praememoratum nostrum S. Ludovici collegium, non solum vi suae foundationis et conditionum huic appositarum, verum etiam vigore subsequenti¹ postea contractus onerosi, ac ultro citroque obligatorii, liquido iure ad praefatum S. Dominici conventum Mexicanum hactenus pertinuisse ac pertinere velut membrum eidem indissolubiliter incorporatum, non obstantibus quae in contrarium opponebantur, aut opponi posse videbantur, ne quidem ipsismet litteris nostris patentibus initio citatis, quantumcumque apostolico Brevi insertis et communitis, quae tunc denuo coram nobis, procuratore generali Ordinis, et praenominatis illustrissimis dominis iureconsultis, una cum reliquo scripturarum huic pertinentium instrumento, productae, visae et diligenter scrutinatae fuerunt.

His ergo (ut praefatum) sollicite praemissis, tandem ad definitivam sententiam, procuratore instante, citra comperendi nationem, duximus procedendum.

Sententia revocatoria magistri Ordinis.

Proinde nos, qui supra, hac die XXVI iulii MDCLXIV in camera solitae nostrae residentiae existentes, Christi nomine invocato, solumque Deum et iustitiam praeculis habentes, praesentium tenore, et nostri officii auctoritate, in primis declaramus nunquam fuisse mentem aut intentionem nostram derogari iure² quaesito praefati nostri conventus Mexicani quod in dictum S. Ludovici collegium Angelopolitanum ei competere iam comperitum est: deinde praememoratas nostras litteras patentes, quibus Angelopolitanam a Mexicanam provinciam determinavimus, quoad unicum hoc punctum translationis eiusdem collegii (ceteris in suo robore permanentibus), revocamus,

¹ Forsan subsequenti pro subsequenti legendum (R. T.).

² Potius lege derogare iuri (R. T.).

abnlemus, annullamus et eatenus revocatas, abolitas, nullas esse ac fore decernimus; ipsum vero collegium S. Ludovici, cum omnibus suis pertinentiis, iuribus, annexis, mobilibus et immobilibus, curae, regimini, iurisdictioni ac proprietati conventus nostri Mexicani, et gubernio solius provinciae S. Iacobi, privative ad alios quoscumque nobis inferiores praelatos, adiudicamus, ac de huius conventus Mexicani mensa esse, fuisse, manere pronunciamus, nec posse huic invito illud erigi, alienari aut dismembrari declaramus, edicimus atque statuimus; denique, in virtute Spiritus Sancti, sanctae obedientiae sub formali praecepto, necnon sub poena maioris excommunicationis et privatione utriusque vocis, graduum et officiorum, perpetuae inhabilitate ad eadem recuperanda, universim omnibus nostrae curae subiectis districtissime prohibemus, ne quisquam, clam aut palam, communi aut privato, suove aut alieno nomine, per se vel per alium, directe aut indirecte, vel quocumque imaginabili modo, praetextu aut motivo, audeat huic nostrae definitivae sententiae refragari, obniti vel contraire, et quidquid versus eandem in posterum quovis colore et via gestum vel tentatum fuerit, ex nunc inane, cassum irritumque esse volumus et declaramus; sub eodem formali praecepto, censura et poenis praecipimus nostrae provinciae Angelopolitanae superioribus, quatenus sive³ dilatione apostolica aut exceptione praefatum nostrum S. Ludovici collegium, cum omnibus suis bonis et attinentiis, pacifice, quiete et fideliter in manus provinciae nostrae S. Iacobi et conventus nostri Mexicani remittant, nec inde quidquam sibi aut provinciae suae Angelopolita-

¹ Legendum adversus (R. T.).

² Legendum sine pro nec; porro quae sequuntur emendat lector sciens (R. T.).

non arrogant, reservent aut praetendant; siquae reponimus et reponere intendimus hunc nostrum conventum regalem Mexicanum integre in eodem statu, dictique collegii possessione, usu et gubernio quoad omnia, prout erat antequam provincia Angelopolitana divideretur a Mexicana. In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen. Non obstantibus in contrarium quibuscumque.

Actum Romae, in conventu nostro S. Mariae super Minervam, anno, mense, die, quibus supra.

Fr. IOANNES BAPTISTA DE MARINIS, magister Ordinis.

Fr. ANTONIUS GORVALIS, magister et secretarius.

Pontifex praedictum sententiam confirmat.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, supradictae patentes litterae a nobis specificae, ut praefertur, confirmatae fuerunt, cupiatque propterea dictus Fernandus procurator opportune in praemissis a nobis provideri et ut infra indulgeri: nos, ipsum Fernandum specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, ac tam earumdem patentium dicti Ioannis Baptistae magistri generalis quam praefatarum nostrarum super illarum confirmatione emanatarum litterarum tenores et datas etiam veriores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, supplicationibus eiusdem Fernandi nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, praesentum memorati Ioannis Baptistae magistri generalis decretum, cum om-

nibus et singulis in eo quomodolibet contentis, apostolica auctoritate, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiciamus, ac omnes et singulos iuris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras et decretum praesentium semper firma, valida et efficacia existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab illis respective inviolabilis observari, sique in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri dehere, ac irritum et inane si secus super his quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Quocirca venerabilibus fratribus archiepiscopo Mexicano et episcopis Angelopolitano et Iucatanensi, seu dilectis filiis eorum officialibus, per praesentes committimus et mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, ubi et quando opus fuerit, et quoties pro parte dilectorum filiorum superiorum et fratrum provinciae S. Iacobi et conventus Mexicani praefatorum, aliorumve in praemissis interesse habentium, seu alicuius eorum, desuper fuerint requisiti, easdem praesentes litteras et in eis contenta quaecumque solemniter publicantes, illisque in praemissis efficaciae defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra illos et eorum quemlibet praesentium litterarum et in eis contentorum huiusmodi commodo et effectum pacifice frui et gaudere, non permittentes illos

Decretum irritans.

Exequutoris deputat.

desuper a quoquam, quavis auctoritate, quomodolibet indebite molestari, perturbari, vel inquietari; contradictores quoslibet et rebelles per censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras et poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contrariis derogat.

§ 4. Non obstantibus praefatis nostris litteris super confirmatione supradictarum patentium litterarum expeditis, aliisque praemissis, ac felicis recordationis Bonifacii Papae VIII praedecessoris nostri de una, et concilii generalis de duabus dietis, dummodo aliquis auctoritate praesentium ultra tres dietas in iudicium non trahatur, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis et provinciarum, conventus et collegii praefatorum, aliisque quibuslibet, etiam iuramento, confirmatione apostolica, quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides data transumptis.

§ 5. Volumus autem ut earumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in

iudicio quam extra illud adhibeatur, quae ipsismet praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxvii septembris MDCLXIV, pontificatus nostri anno x.

Dat. die 27 septembris 1664, pontif. anno x.

CDXCI.

Unio monasterii S. Mariae de Sagittario Ordinis Cisterciensis sancti Bernardi Anglonensis dioecesis congregationi Tusciae Ordinis huiusmodi.

Alexander Papa VII, ad futuram rei memoriam.

Pastoralis officii nobis, nullo meritorum nostrorum suffragio, divinitus commissi ratio postulat, ut religiosos viros Altissimi obsequiis sub suavi monasticae vitae iugo mancipatos peculiari paternae charitatis benevolentia prosequentes, illorum commodis et felici regimini, ac in via mandatorum Domini progressui, regularisque observantiae conservationi et incremento, quantum nobis ex alto conceditur, consulere ingiter satagamus.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, congregatio sancti Bernardi Italiae monachorum Ordinis Cisterciensis, quae ex duobus provinciis Tusciae scilicet et Lombardiae constat, eximia regularis observantiae laude floreat, eaque de causa omnia dicti Ordinis monasteria in Statu nostro Ecclesiastico, et pleraque in regno Neapolitano respective consistentia, memoratae provinciae Tusciae auctoritate apostolica etiam a nobis unita fuerint, unde divini servitii augmentum, exactiorque disciplinae regularis obser-

1 Ex Regest in Secret. Brev.

Volo si.

vantia, ac maior quies et tranquillitas religiosorum ipsorum monasteriorum consecuta sunt: hinc est quod nos, spiritali temporalique monasterii S. Mariae de Sagittario nuncupati, Ordinis praefati, Anglonensis dioecesis, quod (ut pariter accepimus) unicum in provincia Basilicatae dicti regni, et tum ob monachorum multitudinem, tum ob regularis disciplinae vigorem conspicuum existit, ac dudum a felicis recordationis Urbano Papa VIII praedecessore nostro per quasdam suas desuper expeditas litteras provinciae Calabriae dicti Ordinis unitum fuit, utilitati pariformiter prospectum esse cupientes, necnon dictarum Urbani praedecessoris litterarum tenorem, et alia¹ etiam specialem et individuum mentionem et expressionem requirentia, praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, motu proprio, ac ex certâ scientiâ et maturâ deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, praefatum monasterium S. Mariae de Sagittario a dictâ provinciae Calabriae tenore praesentium perpetuo separamus et dismembramus, ipsumque monasterium, cum omnibus et singulis eius personis ac bonis eius mensae conventualis, congregationi sancti Bernardi et provinciae Tusciae praefatis itidem perpetuo unimus, annectimus et incorporamus; câ tamen lege ut idem monasterium debitam annuam taxam contributionem dilecto filio moderno et pro tempore existenti abbati generali dicti Ordinis solvere teneatur, electio vero abbatis claustralis ipsius monasterii, quae a dilectis filiis praesidente et definitoribus supradictae provinciae Calabriae fieri solebat, de cetero a dilectis pariter filiis praesidente et definitoribus memoratae congregationis sancti Ber-

¹ Male ed. Main. legit *aliam* pro *alia* (R.T.).

nardi pro tempore existentibus de personis monachorum nationalium eiusdem monasterii, si ibidem idonei fuerint, fieri debeat.

§ 2. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, inviolabiliter et inconcusse observari, neque de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae aut interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam substantiali defectu notari, infringi, retractari, aut in controversiam revocari, seu ad terminos iuris reduci, vel adversus illas aperiitionis oris, restitutionis integrum, aliudve quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine paribus concessio, quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare posse, sicque et non aliter in praemissis per quoscunque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, et alios quoslibet, quacumque praeeminentiâ et potestate fungentes et functuros, sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 5. Non obstantibus praefatis Urbani praedecessoris litteris, aliisque praemissis, ac, quatenus opus sit, de non tollendo iure quaesito, aliisque nostris et cancellariae apostolicae regulis, et aliis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, etiam conciliaribus, necnon Ordinis et congregationis ac monasterii

Decretum irritans.

Contrarius irritans.

et provinciarum huiusmodi, aliisve quibuslibet, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis etiam Ordini et congregationi ac monasterio et provinciis praefatis, eorumque superioribus et personis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel specie, etiam motu pari, ac etiam consistorialiter, aut aliâs quomodolibet, etiam iteratis vicibus, in contrarium praemissorum concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omissio, ac formâ in illis traditâ observatâ, exprimerentur et insererentur, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice duntaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die octobris MDCLXIV, pontificatus nostri anno x.

Dat. die 1 octobris 1664, pontif. anno x.

CDXCII.

Constitutio determinans quomodo et quando liceat superioribus regulari-

bus monialium earumque confessoribus ingredi septa monasterii, et prope illud commorari¹.

Alexander Episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Felici sacrarum virginum statui, quae, contemptis illecebris seculi, divinis se obsequiis manciparunt, quantum nobis ex alto conceditur, consulere volentes, motu nostro proprio, non ad alicuius instantiam, sed ex nostrâ merâ deliberatione, ac de apostolicae potestatis plenitudine, de voto tamen nonnullorum venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium, ac dilectorum filiorum Romanae curiae praelatorum, quibus negotium sedulo ac mature examinandum commisimus,

§ 1. Praesentibus perpetuo valituris sancimus, ut imposterum intra fines Italiae et insularum adiacentium generalibus, provincialibus, abbatibus et quibuscumque aliis superioribus regularibus, quibus alioquin cura et regimen monasteriorum sanctimonialium quovis modo incumbit, intra septa eorundem monasteriorum nullatenus ingredi liceat, nisi ex causâ visitationis localis, et hoc semel tantum in anno, ita ut in eo anno, in quo unus ex memoratis superioribus visitaverit, alius superior a visitatione huiusmodi se omnino absteineat.

§ 2. Quod si ob clausuram, quae a sanctâ Tridentinâ Synodo, etiam in monasteriis exemptis, curae et vigilantiae epi-

¹ Monialium monasteria quibus casibus earum praelati ingredi possint, sancivit Gregorius XIII, Const. xiii, *Deo*, tom. viii, pag. 28, monialium numerus in monasteriis exemptis, cum interventu superiorum, ab Ordinariis stabilendus iuxta Gregorii XIII Const. xlv, ibid., pag. 113; monialium confessores, etiam exempti, approbandi sunt ab episcopo ex Gregorii XV Constit. xii, tom. xii, pag. 656.

Procedunt.

Superior semel tantum in anno ingredi potest monasterium ad visitationem

Extra visitationem tamen facultate Ordinarii

scopi in primis committitur, aut ob aliam urgentem ac necessariam causam oportuerit superiorem regularem eodem anno pluries ingredi septa monasterii, tunc non aliter ingrediatur, quam cum praesentia episcopi dioecetani, vel alterius personae ecclesiasticae secularis boni exempli ac maturae aetatis ab ipso episcopo ad hoc specialiter deputatae.

Superior per seipsum visitet cum unico socio.

§ 3. Visitet autem superior regularis interiorem clausuram per seipsum, non autem per alium, etiamsi fuerit legitime impeditus, quo casu differatur visitatio in aliud tempus, quo cessaverit impedimentum, et visitationem celeriter et unica die, debita tamen cum diligentia, absolvat, nec ante ortum solis eam incipiat, nec post occasum protrahat, neque ipse visitator, neque eius socii ullam sumant in monasterio refectionem.

Generalis Ordinarius cum duobus sociis.

Porro si visitet generalis, possit secum habere duos socios sui Ordinis, si alius a generali, unum tantum, exclusis omnibus aliis, etiam ratione officii. Qui quidem socii assumantur exemplares et maturae aetatis, et in actu visitationis a visitatore nunquam separentur, sed eum aspicere et ab ipso aspici semper possint.

Visitator assistant quatuor moniales.

§ 4. Ac praeterea visitatori assistant quatuor moniales ex senioribus monasterii, quae similiter visitatione durante nunquam separentur a visitatore et sociis. Reliquae vero moniales et quaecumque aliae mulieres et puellae seculares in monasterio degentes, nisi legitimo detineantur impedimento, convenient omnes in choro antequam visitator ingrediatur interiorem clausuram, et in eo permaneant durante visitatione, et quousque idem visitator cum sociis e monasterio exierit. Ideoque curet visitator ut tempestive admonetur abbatissa seu monasterii praefecta de praestituta die et hora visitationis. Visitatio vero per-

sonalis fiat ad crates, et omnino extra clausuram monasterii, et per ipsummet superiorem dumtaxat, ut supra dictum est de visitatione interioris clausurae.

§ 5. Ad haec confessor sanctimonialium, tam ordinarius, quam extraordinarius, minime ingrediatur septa monasterii, nisi ad sacramenta Poenitentiae, Eucharistiae et Extremae Unctionis ministranda monialibus, vel aliis personis infirmis ibi degentibus, necnon ad commendandam animam agonizantium, nec unquam ingrediatur, nisi cum socio, qui sit probatae vitae et maturae aetatis, semperque maneat in ea parte monasterii, qua confessorem videre et ab ipso videri semper possit.

Confessarius non ingrediatur absque necessitate.

§ 6. Insuper districte praecipimus memoratis superioribus regularibus, ut, infra terminum duorum mensium a publicatione praesentis constitutionis computandorum, revocent ad claustra confessores, eorumque socios, concionatores et alios quoscumque regulares apud monasteria sanctimonialium vel assidue vel ad tempus quocumque titulo pernoctare solitos; neve permittant eosdem, seu alios regulares, intra, seu prope septa monasteriorum huiusmodi habitare vel commorari, quin etiam, infra eundem terminum, quascumque cellas, mansiones seu cubicula prope monasteria praedicta ad usum memoratorum regularium existentia, si clausurae monasteriorum earundem monialium contigua sint, eidem clausurae includi, vel dirui omnino faciant; si vero sint extra septa, vendi, pretiumque in monasterii utilitatem converti; nec in posterum alia similia aptari, aedificari, aut emi permittant. Quod si infra dictum terminum superiores regulares praemissa cum effectu non adimplerint, teneatur Ordinarius loci, tamquam Sedis Apostolicae delegatus, illa adimplere et omnino exequi, etiam in-

Confessarii pernoctare debent in proprio conventu.

vocato, si opus fuerit, brachii secularis auxilio.

Quando autem non teneantur pernoctare in proprio conventu.

§ 7. Verumtamen si monasterium sanctimonialium sit extra moenia urbis vel oppidi, et monasterium regularium virorum, quibus moniales sunt subiectae, sit intra dicta moenia, vel e converso, habeantur vel conducantur, si commode fieri possit, mansiones ad usum confessoris quae non sint coniunctae seu contiguae ipsi monasterio monialium, sed ab eo penitus disiunctae, non solum per parietes, sed etiam per tecta: sin autem utrumque monasterium sit intra moenia, et unum ab altero, episcopi iudicio, multum distans, tunc habeantur vel conducantur huiusmodi mansiones ut supra distinctae et separatae a monasterio monialium distantia ab ipso episcopo recognoscenda et approbanda; ita tamen ut in mansionibus confessoris, sive intra sive extra moenia constitutis, excepto ipso confessore cum suo socio, alii regulares, etiamsi superiores sint, minime pernoctent.

Poenae contra inobedientes.

§ 8. Si quis vero praedictorum regularium aliquid contra praesentium tenorem facere vel moliri praesumpserit, aut adimplere neglexerit, ipso facto poenam excommunicationis et privationis omnium officiorum quae obtinet, ac perpetuae inhabilitatis ad illa vel alia in posterum obtinenda, vocisque activae et passivae, absque alia declaratione, incurrat. Et nihilominus nullis privilegiis et exemptionibus tueri se possit, quominus ab episcopo loci, tanquam ad hoc Sedis Apostolicae delegato, quoties et quando opus fuerit, corrigi et puniri valeat.

Decretum irritans.

§ 9. Decernentes easdem praesentes, etiam ex eo quod superiores regulares, et ceteri quicumque in praemissis interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes, illis non consenserint, nec

ad ea vocati et auditi fuerint, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis, nullitatis aut invaliditatis vitio, seu intentionis nostrae aut alio quovis defectu, etiam quantumvis magno, inexcogitato, ac substantiali, sive etiam ex eo quod in praemissis, seu eorum aliquo, solemnitates et quaevis alia servanda et adimplenda, servata et adimpleta non fuerint, aut ex aliquo alio capite quocumque, a iure vel facto, aut statuto vel consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimae et totalis laesionis, aut quocumque alio colore, etiam in corpore iuris clauso, seu occasione vel causa quantumvis instà, rationali et privilegiatà, etiam tali, quae ad effectum validitatis praemissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra huiusmodi nihil ullibi appareret, seu aliter probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in ius vel controversiam revocari, aut ad terminos iuris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, appellationis oris, reductionis ad viam et terminos iuris, facti, gratiae vel iustitiae remedium impetrari, seu quomodolibet concessum et impetratum quampiam niti seu se invare in iudicio vel extra posse, neque easdem praesentes sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi sed semper ab illis exceptas, perpetuoque validas, firmas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac per omnes et singulos, ad quos spectat et quomodolibet spectabit in futurum, inviolabiliter observari, sicque et non aliter in praemissis omnibus et singulis per quoscumque indices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici audi-

tores, necnon S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos et Sedis Apostolicae nuncios, ac alios quavis auctoritate et potestate fungentes, nunc et pro tempore existentes, in quavis causâ et instantiâ, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi, facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, et, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, irritum et inane decernimus.

Contrariis derogat.

§ 10. Non obstantibus, quatenus opus sit, regulâ nostrâ de non tollendo iure quaesito, aliisque in cancellariae apostolicae regulis, ceterisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, etiam in conciliis generalibus editis, etiam specialiter in favorem quarumcumque personarum, atque Ordinum, tam Mendicantium quam non Mendicantium, congregationum, societatum et cuiusvis alterius instituti et monasteriorum, conventuum, collegiorum, domorum et locorum regularium quorumcumque, necnon illorum¹ roboratis statutis et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque, indultis et privilegiis etiam ex causâ et titulo oneroso, vel in limine foundationis et mari magno, seu bullâ aureâ, aut aliter nuncupatis, sub quibuscumque tenoribus et formis, et cum quibusvis etiam derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, necnon irritantibus et aliis decretis, etiam motu, scientiâ deliberatione et potestatis plenitudine, etiam ad imperatoris, regum, reginarum, rerumpublicarum et quorumvis aliorum principum et personarum quarumcumque ecclesiasticâ vel seculari dignitate folgentium instantiam, seu eorum intuitu et contemplatione, ac etiam consistorialiter, et aliâs quomodolibet, etiam per

¹ Forsan deest vox iuramento (n. r.).

viam communicationis seu extensionis, concessis et iteratis vicibus approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, quoad ea quae praesentibus quomodolibet adversantur, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis illorumque totis tenoribus et formis specialis, individua, et de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut quaevis exquisita forma servanda esset, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, et formâ in illis traditâ observatâ, inserti forent, eisdem praesentibus pro expressis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 11. Volumus autem ut praesentes litterae in valvis ecclesiae Lateranensis et basilicae Principis Apostolorum, necnon cancellariae apostolicae, ac in acie Campi Florae de Urbe publicentur et affigantur, quae, postquam affixae et publicatae fuerint, omnes et singulos, quos illae concernunt, perinde arctent et afficiant, ac si unicuique eorum nominatim et personaliter intimatae fuissent; atque earumdem praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra illud ubique adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Transumptorum fides.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae sanctionis, praeepti, decreti, derogationis et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum in Arce Gandulphi, dioecesis Albanensis, anno Incarnationis Domini MDCLXIV, XIII kalendas novembris, pontificatus nostri anno X.

Dat. die 20^a octobris 1664, pontif. anno X.

CDXCIII.

Decernit et statuit quod deinceps in Indiarum partibus priores parochorum Ordinis Praedicatorum, non ab ipsis, sed a singularum provinciarum provincialibus per vota secreta duodecim ad minus canonice eligantur.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Militantis Ecclesiae regimini per ineffabilem divinae bonitatis abundantiam nullo licet meritorum nostrorum suffragio praesidentes, in eam praecipue sollicitudinem propensis studiis incumbimus, ut fidelibus populis cura pastoralis non desit; sed eiusmodi cura per operarios idoneos salubri assiduâque sedulitate exerceatur, quo horrea Domini uberiori messe, adspirante superni favoris auxilio, magis magisque in dies locupletentur.

Expositio.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius magister generalis Ordinis Praedicatorum, quod in vastis Indiarum partibus variae sparsim illarum gentium ad fidem catholicam conversarum parochiae, quas quidem illic usitatori vocabulo doctrinas et vicarias appellant, a religiosis dicti Ordinis ex indulto Sedis Apostolicae administrantur. Illis autem religiosis parochis, seu vicariis, de more per singulos districtus praefecturâ ad summum biennii vel triennii respective praeest unus ex ipsorum numero prior vocem in capitulo provinciali

¹ Male ed. Mam. ad marginem habet 10 (n. r.).

habens, quem statutis temporibus ipsi canonice eligunt, et ad eiusmodi capitularem electionem celebrandam procul a suis residentiis in certum aliquem locum solent evocari.

Motiva.

§ 2. Porro, cum, iuxta constitutiones Ordinis praedicti, electoribus priorum integer mensis debeatur a notitiâ vacantis officii, ut intra hunc terminum congregentur, deliberent et eligant, nimis frequenter contingit hosce parochos seu vicarios eo titulo et longissime et diu abesse a suis doctrinis seu ecclesiis, dum plerique foris transigunt totum hunc mensem electionis, imo et menses, si forte contingat primam electionem a priore provinciali ob iustas causas non confirmari, quo casu alius denuo, aliusque mensis iisdem vocalibus debetur.

Positiva.

§ 3. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, haec longa et crebra parochorum absentia, praecipue in illis regionibus, fidei plebi et praesertim moribundis debito interea sacramentorum Ecclesiae ministerio destitutis plurimum noceat: nobis propterea memoratus magister generalis humiliter supplicari fecit ut de opportuno in praemissis remedio providere et ut infra indulgere de benignitate apostolicâ dignaremur. Nos igitur, piis eiusdem magistri generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere cupientes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati,

§ 4. Quod deinceps in praedictis Indiarum partibus tales fratrum dicti Or-

Confirmat pro-
ut in rubrica.

dinis parochorum priores seu vicarii non ab ipsismet parochis, sed a singularum provinciarum provincialibus in graviore earundem conventu per vota secreta decisiva duodecim ad minus antiquorum fratrum, si extra capitulum provinciale fuerit, rite et canonice eligantur; si vero durante definitorio, a provinciali et definitoribus eodem modo eligantur; quodque priores parochorum ad id muneri assumi nequeant, nisi revera sat calleant proprium idioma plebis, cui tamquam priores seu vicarii praeficiuntur, et quod iidem suo populo continue assistant, ita ut neque capitulum provinciale adire, neque alias unquam a sua parochiali residentiâ ultra spatium trium leucarum elongare se possint, nisi relicto ibidem idoneo substituto illius idiomatis bene gnaro, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, decernimus, statuimus et ordinamus.

Decretum Ir-
ritans.

§ 5. Decernentes pariter easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio
contrariorum.

§ 6. Non obstantibus praenissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon dicti Ordinis, et aliis quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis,

illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 7. Volumus autem ut earundem praesentium transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiasticâ dignitate constitutae munitis, eadem fides in iudicio et extra adhibeatur, quae praesentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die vii novembris MDCLXIV, pontificatus nostri anno x.

Dat. die 8 novembris 1664, pontif. an. x.

CDXCIV.

Erectio ecclesiae Reginohradecensis in regno Bohemiae¹.

Alexander episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Super universas orbis ecclesias, Eo disponente, qui cunctis imperat et cui omnia obediunt, quantumcumque sine nostris meritis, constituti, levantes in circuitu agri dominici oculos nostrae mentis more pervigilis pastoris inspecturi quid provinciarum et locorum quorumlibet statui congruat, quidve desuper hoc praesertim tempore, quo humani generis hostis omni conatu ad ipsarum animarum perniciem et fidei catholicae eversionem incumbit, disponi debeat, divino fulti praesidio, dignum quin potius debitum arbitramur in irriguo militantis Ecclesiae agro novas episcopales sedes

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

Transumptio-
rum fides.

Prooemium.

et ecclesias plantare, praecipue dum catholicam religionem propagari exoptantium regum, ac pia praelatorum, signanter fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium, quos in partem sollicitudinis apostolicae evocavit Altissimus, vota id exposcunt, ut per huiusmodi novas plantationes popularis angeatur devotio, divinus cultus floreat, et animarum salus subsequatur, ac humiliora loca dignioribus ecclesiis illustrentur, et condignis favoribus attollantur, illorumque incolae et personae, venerabilium praesulum assistentiâ, regimine et doctrinâ suffulti, proficiant semper in fide, et quod in temporalibus sunt adepti non careant in spiritualibus incremento.

Ferdinandus
imperator pri-
stionem annuam
super vectigali
salis assignat
pro erectione
episcopatus in
regno Bohemiae.

§ 1. Sane alias gloriosae memoriae Ferdinandus Romanorum et Bohemiae rex in imperatorem electus, cum ad sedandos bellorum tumultus, qui regnum¹ Bohemiae tunc concutiebant, in quasdam pacis condiciones consensisset, per quas multa illius regni bona ecclesiastica ante et inter bellicas tempestates per seculares occupata, ipsis occupatoribus rata remanebant, nec redderentur quae erant Dei Deo, mox huius permissi, seu commissi poenitens, ac suae et avitae pietatis memor, ad damna, quae per eam pacificationem res ecclesiarum illius regni capiebant, utcumque reparanda, pensionem annuam perpetuam quindecim millium aureorum ex vectigali salis eiusdem regni quotannis percipiendam constituit et assignavit, ratam habente felicitis recordationis Urbano Papa VIII praedecessore nostro eâ quidem gratiâ, ut, quodcumque ex dictâ annuâ pensione sub administratione sacrae congregationis S. R. E. cardinalium rebus propagandae fidei praepositorum tanta excrevisset pecuniarum summa, quae unius ecclesiae episcopalis

doti in eodem regno erigendae satis esse videretur, tunc a dioecesi Pragensi in immensum diffusâ pars aliqua avelleretur, et in loco seu oppido partis avulsae nova sedes episcopalis opportune erigeretur; idque, dictâ pensione annuatim redeunte et post aliquot iterum annos ad notabilem summam auctâ, pluries fieret, donec quatuor omnino sedes episcopales novae in illis partibus sic dotatae et erectae forent; qui casus cum sub initium pontificatus nostri accidisset, nos modis et rationibus, quibus supra, in praedicto regno ecclesiam Lito-mericensem apostolicâ auctoritate creximus et dotavimus, illique episcopum praefecimus et pastorem, prout in nostris desuper confectis litteris plenius continetur².

§ 2. Cum autem nuper venerabiles fratres nostri S. R. E. cardinales rebus propagandae fidei huiusmodi praepositi ad nos retulerint tantam pecuniarum vim ex dictâ pensione annuâ iterum esse conflata, quae doti alterius ecclesiae ibidem erigendae fere sufficiat, considerantes etiam oppidum Reginohradecense in dictâ dioecesi Pragensi prope confluenta amnium Aquilae et Albis cum foro duplici situm satis esse amplum et insigne, quippe quod in longitudinem patet ad quadringentos, in latitudine vero ad trecentos circiter passus, quodque valde commendat ipsa antiquitas, aëris salubritas, fertilitas soli, incolarumque numerus et pietas, et, quod caput est, fidei ibidem propagandae opportunitas, et porro in eodemmet oppido etiam adest ecclesia parochialis, quae archidiaconalis dicitur, Spiritui Sancto dicata, structurae non invenustae, fonte baptismali decorata, in qua parochus et aliquot³ cappellani animarum curae et sa-

Ecclesia Reginohradecensis
erigitur.

¹ Quas vide in tom. xvi, pag. 31 (R. T.).

² Edit. Main. legit aliquos (R. T.).

³ Male ed. Main. legit regnorum (R. T.).

luti sacrisque operari solent, ac proinde eadem congregatio censuit dictum oppidum cum toto eius districtu et praedictam parochialem a dicta dioecesi Pragensi posse avelli et dismembrari, idemque oppidum in civitatem, et eius districtum in dioecesim, ac praedictam parochialem ecclesiam in cathedralem Reginohradensem nuncupandam ad maiorem Dei gloriam et religionis orthodoxae propagationem erigi et institui, et praesertim quod, in eiusdem ecclesiae dotem, dominium de Chrast nuncupatum octoginta octo florenorum bohemicorum millibus ex dicta pensione in summam collectis illis in partibus sit emptum, et quod carissimus in Christo filius noster Leopoldus Ignatius in imperatorem electus, cuius temporali dominio idem oppidum et districtus paret, in supplementum dictae dotis alia florenorum similium triginta millia de sua liberalitate donata ad supradictam adiecerit, ex quibus pro episcopi habitatione domus valde comoda, aliaque opportuna coempta sunt: nos, qui congregationis huiusmodi sententiam approbavimus, et ad ulteriora in dicta erectione procedi iussimus, volentes tandem hoc bonum et pium opus executioni demandare, eique manum imponere supremam, habitam igitur super his cum praedictis et aliis S. R. E. cardinalibus venerabilibus fratribus nostris maturam deliberatione, de illorum consilio et assensu, ac apostolicae potestatis plenitudine, iuxta decretum eorundem S. R. E. cardinalium rebusque de propaganda fide praepositorum factum, accedentibus ad haec omnia non modo expressis assensibus, sed etiam precibus saepius interpositis tum venerabilis fratris nostri¹ Ernesti tituli S. Praxe-

¹ Pessime edit. Main. legit cum venerabilibus fratribus nostris pro tum venerabilis fratris nostri (R. T.).

dis S. R. E. presbyteri cardinalis Harach nuncupati, ecclesiae Pragensis ex dispensatione apostolica praesulis, tum dicti Leopoldi Ignatii regis, tenore praesentium dictum oppidum Reginohradense, et eius districtum, et dictam parochialem ecclesiam ab ipsa dioecesi Pragensi perpetuo dismembramus et separamus, idemque oppidum in civitatem, et eius districtum in dioecesim, dictamque eius parochialem ecclesiam in cathedralem Reginohradensem nuncupandam, cum capitulo sex canonicorum, cum clero, populo et vassallis, cumque aliis privilegiis et praerogativis aliis cathedralibus ecclesiis huiusmodi concedi solitis, auctoritate et tenore praedictis erigimus et instituimus; atque in eiusdem cathedralis dotem eiusque mensae episcopalis supradictum dominium de Chrast, sic, ut praefertur, emptum, et alia florenorum bohemicorum triginta millia a dicto Leopoldo Ignatio rege in supplementum dictae dotis liberaliter donata applicamus, adscribimus et assignamus; futurisque deinceps dictae ecclesiae Pragensis legitimis praesulibus ius metropoliticum in praedictam ecclesiam Reginohradensem futuram praedictae ecclesiae Pragensis suffraganeam, ac praedicto Leopoldo Ignatio regi, aliisque venturis Bohemiae regibus, ipso tamen et ipsis in puritate fidei orthodoxae et sinceram erga Romanum Pontificem pro tempore existentem et Sedem Apostolicam devotione, obedientiam atque observantiam persistentibus, privilegium nominandi et Romano Pontifici pro tempore existenti¹ personam idoneam ad dictam ecclesiam Reginohradensem, quandoque illam etiam ab hac prima eius institutione vacare contigerit, auctoritate et tenore praemissis concedimus et impertimur.

¹ Forsan derst vox praesentandi (R. T.).

Suffraganea
tamen ecclesiae
Pragensis et ad
nominandum
Bohemiae regis.

Obstantium
derogatio.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Decretum
irritans.

§ 4. Nulli ergo omnino hominum liceat hac paginam nostrae approbationis, iussi, voluntatis, dismembrationis, separationis, erectionis, institutionis, approbationis, adscriptionis, assignationis, concessionis et impartitionis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, anno Incarnationis dominicae MDCLXIV, IV idus novembris, pontificatus nostri anno X.

Dat. die 10 novembris 1664, pontif. anno X.

CDXCV.

*Confirmatio statuti super commissariis
visitatoribus provinciarum Baeticae et
Legionensis tertii Ordinis sancti Francis-
ci in capitulo generali editi¹.*

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Expositio.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii fratres provinciarum Baeticae et Legionensis tertii Ordinis sancti Francis quod alias, videlicet die xxx maii proxime praeteriti, in capitulo generali Ordinis fratrum Minorum eiusdem sancti Francis de Observantia nuncupatorum, factum fuit pro praefatis provinciis Baetica et Legionensi statutum tenoris qui sequitur, videlicet:

Decretum
capituli generalis.

« Statuitur et ordinatur quod commissarii visitatores tertii Ordinis de cetero non possint assumi de Observantia, sed quod assumi debeant de ipso tertio Ordine, ita quod pro visitatione in qua-

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

libet provincia tertii Ordinis debito tempore peragenda designet reverendissimus virum aliquem, qui sit eiusdem professionis et instituti, alterius tamen provinciae, talem quidem qualem statuta generalia decernunt. Casu tamen quo non inveniretur visitator idoneus in tertio Ordine, poterit assumi et ex primo et ex vicinioribus provinciis.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dicti exponentes statutum huiusmodi, quo firmiter substat, et servetur exactius, apostolicae nostrae confirmationis patrocinio communiri summopere desiderent¹ nos, specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innotatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositorum consilio, attentis narratis, praesertim statutum, auctoritate apostolica, tenore praesentium, benigne approbamus et confirmamus, eique apostolicae auctoritatis robur adiciamus, et illud in posterum servari mandamus, salva tamen semper in praemissis auctoritate congregationis eorundem cardinalium.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac aliis, ad quos spectat et pro tempore

¹ Edit. Main. legit desideret (R. T.).

Statutum
capituli generalis
Pontificis cardinalis.

Decretum
irritans.

spectabit, plenissime suffragari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam cansarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrarium derogatio.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, provinciarum et Ordinis huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxii novembris MDCLXIV, pontificatus nostri anno x.

Dat. die 22 novembris 1664, pontif. anno x.

CDXCVI.

Commissio nuncio Neapolis contra episcopum Policastrensem.

Venerabili fratri Iulio, archiepiscopo Laodiceae, nostro et Apostolicae Sedis in regno Neapolis nuncio,

Alexander Papa VII.

Venerabilis frater,
salutem et apostolicam benedictionem.

Processus contra episcopum Policastrensem.

§ 1. Cum, sicut accepimus, a quibusdam praetendatur nonnullos excessus in
1 Ex Regest. in Secret. Brev.

terrâ de Orsaya Policastrensis dioecesis cum participatione venerabilis fratris episcopi Policastrensis commissos fuisse, nos, de excessibus huiusmodi informationem capi volentes, fraternitati tuae causam seu causas eorumdem excessuum contra memoratum episcopum Policastrensem, cum illius, seu earum incidentibus, emergentibus, annexis et connexis, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, usque ad sententiam exclusive, committimus; mandantes tibi ut omni diligentia processum desuper dictâ auctoritate formes seu formari et confici facias. Nos enim quamcumque necessariam et opportunam ad id facultatem tibi harum serie eâdem auctoritate tribuimus et impertimur, tibi-que, ut nullam praemissorum occasione irregularitatem contrahas, concedimus et indulgemus.

§ 2. Ceterum volumus, ut, si quid contra praefatum episcopum Policastrensem resultaverit, tu informationes et processum vel processus, quos in executionem praesentium feceris seu fieri curaveris, sub tuo sigillo clausos ad nos quamprimum transmittas, ut quod desuper statuendum fuerit, maturâ deliberatione habitâ, decernamus.

§ 3. Non obstantibus felicis recollectionis Bonifacii VIII praedecessoris nostri de unâ, et concilii generalis de duabus dietis, aliisque apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon, quatenus opus sit, ecclesiae Policastrensis, et aliis quibusvis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum teno-

Clausulae derogatoriae.

res praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die i decembris MDCLXIV, pontificatus nostri anno x.

Dat. die 1 decembris 1664, pontif. anno x.

CDXCVII.

Amplissima facultas legato Avenionensi absolvendi omnes et singulos reos, complices et participes delictorum in civitate Avenionensi eiusque districtu a die xxiv octobris proximi praeteriti usque ad praesentem diem commissorum, exceptis tamen illis personis, quas placuerit eidem legato nominare, seu quae ab eius vicelegato magis culpabiles repertae fuerint.

Dilecto filio nostro Flavio tituli S. Mariae de Populo S. R. E. cardinali Chisio nuncupato, nostro secundum carnem ex fratre germano nepoti, in civitate Avenionensi et comitatu nostris Venayssino in spiritualibus et temporalibus vicario generali, ac in illis necnon in Viennensi, Arelatensi, Ebredunensi, Agnensi et Narbonensi provinciis, ac illis adiacentibus civitatibus, terris et locis, nostro et Apostolicae Sedis de iatere legato,

Alexander Papa VII.

Dilecte fili noster,
salutem et apostolicam benedictionem.

Exordium

Illius qui visitat in virgâ iniquitates hominum et verberibus peccata, misericordiam autem suam non dispergit ab eis, vices, licet immeriti, gerentes in terris, sicuti virgam disciplinae illis, qui

1 Ex Regest. in Secret. Brev.

debitae fidelitatis et subiectionis limites transgressi, nobis et Apostolicae Sedi rebellare contumaci protervia non verentur, inviti adhibemus, ita reversos in viam paternae nostrae charitatis et apostolicae libenter complectimur misericordia lenitatis.

§ 1. Cum itaque (sicut non sine gravi animi nostri molestia accepimus) in civitate nostra Avenionensi, eiusque suburbis et dependentiis ac districtu, a die xxiv octobris proxime praeteriti citra, gravissima contra nostram et Apostolicae Sedis maiestatem et auctoritatem, ac dignitatem et supremum imperium, debitaque nobis et eidem Sedi fidelitatem et subiectionem delicta, crimina, excessus et facinora a multis facinorosis hominibus publicae quietis perturbatoribus et reipublicae quantum in ipsis fuit eversoribus (qui nostros et dictae Sedis milites, quos praesidii causâ in eadem civitate collocari iusseramus, plebe concitata, violenter inde expulerunt, seu inde egredi coegerunt, ac dilectum filium magistrum Alexandrum de Columna vicelegatum tuum ad iniquas pactiones et capitulationes cum ipsis sive cum civitate huiusmodi ineundas contra ius fasque armis adegerunt, nostramque et dictae Sedis officialium et ministrorum potestatem, iurisdictionem et auctoritatem sibi damnabiliter usurpaverunt, et multipliciter violarunt et perturbarunt) commissa et perpetrata ac attentata fuerint:

§ 2. Nos, licet eiusmodi facinorosorum hominum improbitatem condignis poenis et animadversionibus puniri et coerceri aequitati et iustitiae consonum ac reipublicae salubre reputemus, pontificiae nihilominus mansuetudinis nostrae benignitatem illis, qui, ad eos reversi, fidelem nobis et Sedi praefatae subiectionem de cetero exhibere et servare parati fue-

Motiva.

Reus quicumque alioquin mandat. P. C. 1664.

rint, impertiri volentes, ac de eximia, multisque et gravissimis in nostris et dictae Sedis negotiis spectata, plurimisque experimentis comprobata, circumspectionis tuae in nos et Sedem eandem fide, prudentia, sapientia, dexteritate, rerum usu, et boni publici zelo plenissime in Domino confisi, omniumque et singulorum criminum, excessuum, delictorum et facinorum huiusmodi a dicta die xxiv octobris proxime praeteriti usque in praesentem diem in civitate Avenionensi, eiusque suburbiis ac dependentiis et districtu praedictis, etiam contra nostram et dictae Sedis maiestatem et supremam potestatem, imperium et iurisdictionem, debitamque nobis et eidem Sedi fidelitatem, obedientiam, subiectionem, observantiam et reverentiam, ac in spretum, vilipendium, iniuriam et contumeliam memorati Alexandri vicelegati, aliorumque quorumlibet nostrorum et Sedis praedictae officialium et ministrorum, per quoscumque etiam specifica et individua mentione et expressione dignos quovis modo commissorum, perpe- tratorum et attentatorum, seriem, qualitates, causas, occasiones et circumstan- tias quascumque etiam factum ipsum quo- modocumque et qualitercumque aggra- vantes, mutantes et alterantes, ac etiam laesae maiestatis, etiam in primo capite, seditionis, rebellionis, conspirationis, vis publicae et armatae, aliave quaecum- que crimina et delicta quantumvis atro- cia et enormia et atrocissima ac enor- missima importantes seu inducentes, aliave quaelibet etiam specialem et in- dividuam mentionem et expressionem requirentia, etiamsi talia sint ut nisi nominatim et sigillatim exprimantur sub quacumque generali et generalissima expressione etiam in favorabilibus non veniant, nec comprehensa censeantur, praesentibus pro plenissime et sufficien-

tissime ac sigillatim et nominatim ac- curatissimeque, et nihil penitus omisso, expressis, specificatis et enunciatis ha- bentes et semper haberi debere decer- nentes, motu proprio, ac ex certa scien- tia et matura deliberatione meraque liberalitate nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, circumspectioni tuae, per te ipsum, vel alium, seu alios, quos ad id duxeris deputandum seu de- putandos, omnes et singulos praefatorum criminum delictorum, excessuum, faci- norum a praefata die xxiv octobris pro- xime praeteriti usque ad praesentem diem in civitate Avenionensi eiusque suburbiis, districtu et dependentiis prae- dictis quomodolibet commissorum, per- petratorum et attentatorum, seu cuiusli- bet eorum respective reos, criminosos, auctores, fautores, complices, et quovis modo participes et culpabiles, cuiuscum- que status, gradus, ordinis, conditionis, praerogativae, praecminentiae et digni- tatis existant, et alios quoscumque qui eorumdem dilectorum reis et perpetra- toribus in praemissis auxilium, consilium, favorem, auctoritatem, opem, subsidium, vel adminiculum, publice vel occulte, di- recte vel indirecte, tam coniunctim quam divisim, et alias quomodolibet praestite- runt, vel illis obtemperarunt et obsequuti sunt (exceptis tamen illis personis, quas nominare tibi placuerit, seu quae a me- morato Alexandro vicelegato tuo magis culpabiles repertae fuerint) a praemissis omnibus et singulis criminibus, reatibus, delictis, excessibus et facinoribus, etiam laesae maiestatis in quocumque capite, etiam primo, rebellionis, seditionis, con- spirationis, ac vis publicae et armatae, iniuriaeque principi, magistratibus, iuris- dictioni et personis publicis in nostra et dictae Sedis tutelam et salvaguardiam exi- stentibus quomodolibet illatae, aliisve

† Edit. Main. legit *reputa* (R. T.).

quibuscumque sceleribus quantumcumque gravibus, atrocibus et enormibus, ac gra- vissimis, atrocissimis et enormissimis, ex praemissis, seu eorum aliquo, qualiter- cumque et quomodocumque resultantibus et consurgentibus, aut quae inde resul- tare et consurgere praetendi, censi vel intelligi seu induci quovis modo possent, etiam quantumlibet iteratis, necnon ex- communicationis latae sententiae, sus- pensionis et interdicti, aliisque sententiis et censuris, ac etiam capitis et ultimi supplicii, laesaeque maiestatis, rebellio- nis, seditionis, et aliorum criminum et delictorum huiusmodi, et amissionis, pri- vationis, caducitatis, devolutionis, publi- cationis et confiscationis quorumcumque titulorum, honorum mobilium et immo- bilium, etiam iurisdictionalium, feuda- lium, allodialium, emphyteuticorum et fideicommissariorum, aliorumve iurium et actionum quarumcumque et cuiusvis quantitatis et qualitatis existentium, aliis- que tam corporis afflictivis quam bono- rum restrictivis poenis, a iure vel ab homine, ac etiam per quascumque Ro- manorum Pontificum praedecessorum no- strorum et nostras constitutiones, ordi- nationes et sanctiones, necnon leges publicas, edicta, bannimenta, statuta, stabilimenta et decreta quaelibet, etiam caneralia et consistorialia, etiam contra periuros, fidelitatisque debitae et iuratae ac pacis publicae violatores et infracto- res, et alias quomodolibet inflictis et impositis, quas propter omnia et singula praemissa, illorumque, seu alicuius eo- rum causam et occasione, quovis modo in- currerunt, aut incurrere dici, praetendi, censi vel intelligi possent, quasque pati et luere deberent, etiamsi maiores supra expressis et quantumcumque gra- ves forent, specialemque et individuum notam et expressionem requirerent, ac

† Particulam aut nos addimus (R. T.).

etiamsi ipsi vel eorum aliqui alias si- milia vel dissimilia etiam gravissima et supradictis graviora crimina, delicta et excessus commiserint, et desuper abso- lutionem et gratiam semel, iterum et pluries etiam a nobis et dicta Sede obtinuerint, iis modo et forma qui tibi placuerint et benevisi fuerint, auctoritate nostra apostolica in utroque foro plenis- sime absolvendi et totaliter liberandi, omnesque et singulas culpas, reatus, ex- cessus, delicta, crimina, circumstantias et poenas huiusmodi illis et eorum cui- libet gratiose remittendi et condonandi, ac illos omnes et singulos ad pristinam famam, statum, honores, titulos, gradus, dignitates, insignia, praerogativas, praee- minentias, privilegia, gratias et indulta apostolica, ac castra, terras, villas, casalia, praedia, possessiones, domos, palatia, census, loca montium, societates officio- rum, mobilia et immobilia, feudalia, allodialia et alia bona quaecumque, etiam iurisdictionalia et emphyteutica, etiam ecclesiastica, necnon iurisdictiones, do- minia, vassallos et alia regalia, iura, officia, munera, credita, res et actiones, fideicommissa, tam purificata quam pu- rificanda, substitutiones, donationes, pri- mogenituras, maioratus, proprietates, fructus, tam hactenus seu medio tem- pore decursos, quam decursuros, et quae- cumque alia ad ipsos et eorum quemli- bet spectantia, eisque et eorum cuilibet undecumque et quomodocumque com- petentia et debita, ad hoc ut ipsi om- nes et singuli praemissa omnia et singula, ut prius, habere, possidere, retinere, ad- ministrare et de illis disponere, illo- rumque fructus, iura, obventiones et emolumenta quaecumque percipere, exi- gere, levare, et in suos usus et utilitatem convertere, necnon privilegiis, indultis, praerogativis, praecminentis, facultati- bus, concessionibus et aliis gratiis tam

spiritualibus quam temporalibus sibi respective quomodolibet concessis et competentibus uti, frui, potiri et gaudere libere et licite valeant, ac denique in pristinum et eum in quo ante dictam diem xiv octobris proxime praeteriti quomodolibet erant, statim in omnibus et per omnia ac quoad omnia, perinde ac si de praemissis nunquam cogitassent, prout tibi videbitur, dicta auctoritate restituendi, reponendi et plenarie reintegrandi, ac restitutos, repositos et plenarie reintegratos esse et fore decernendi et declarandi, necnon omnem et quaecumque ac qualemcumque inhabilitatis et infamiae tam iuris quam facti, et aliam quamlibet maculam sive notam ex praemissis quomodolibet insurgentem vel contractam, ab ipsis omnibus et singulis respective penitus et omnino tollendi, abstergerendi et abolendi, ac per praemissa eorum omnium vel singulorum statui, honori, famae, titulis, dignitatibus et officiis, iurisdictionibus, dominiis, regibus, feudis, allodialibus, investituris, maioratibus, primogenituris, fideicommissis, substitutionibus, rebus, fructibus, ceterisque bonis mobilibus et stabilibus, privilegiis, gratiis et indultis apostolicis, ac iuribus et aliis praefatis nullum omnino praeiudicium, etiam minimum, illatum, exortum vel inductum, nec aliquod ius fisco nostro, vel camerae nostrae apostolicae, seu cuiquam alteri, in illis vel ad illa acquisitum, aut in alios translatum fuisse nec esse, nec unquam fore, eadem auctoritate decernendi similiter et declarandi; praeterca omnes et singulos praefatos, quibus absolutionem et liberationem huiusmodi vigore praesentium concesseris, nullo unquam tempore super praemissis, seu eorum aliquo, vel aliquibus, etiam hic minus plene et sufficienter specificatis et expressis, ac etiam penitus occultis, illorumque annexis, con-

nexis et dependentibus, ac inde secutis quibuscumque, eorumque causa, ratione et occasione, quovis praetextu et quavis colore vel ingenio, accusari, inquiri, denunciari, querelari, capi, edoceri, arrestari, interrogari vel examinari, aut alias in eorum personis, feudis, allodialibus, iurisdictionibus, bonis mobilibus et immobilibus, privilegiis, gratiis et indultis, ac iuribus et rebus quibuslibet, aliisque supra expressis, civiliter, criminaliter vel mixtum, aut alias quomodolibet, directe vel indirecte, publice vel occulte, coniunctim vel divisim, molestari, perturbari, vexari, inquietari, aut impediri a quibusvis iudicibus et personis quacumque auctoritate et potestate fungentibus et functuris, etiam S. R. E. cardinalibus, etiam de latere legatis, posse neque debere, dicta auctoritate statuendi et mandandi; et nihilominus omnibus et singulis legatis, vicelegatis, gubernatoribus, iudicibus, barigellis, capitaneis, ceterisque iustitiae ministris praesentibus et futuris, tam urbis et civitatis Avenionensis huiusmodi, quam universi Status Ecclesiastici, mediate vel immediate nobis subiecti, ac etiam eiusdem S. R. E. cardinalibus, et quibuscumque aliis personis inter eos desuper quomodolibet habentibus, seu habere praetendentibus, ne aliquid in personas, feuda, allodialia, res, iurisdictiones, aliaque iura, res, bona, mobilia et immobilia, ceteraque supradicta omnium et singulorum praefatorum, quibus absolutionem et liberationem, ut praefertur, impartitus fueris, aut alias quicquam aliud in eorum seu cuiuslibet illorum praeiudicium contra tenorem tuae absolutionis et liberationis huiusmodi facere vel attentare quoquo modo audeant seu praesumant, auctoritate praefata districtius inhibendi et praecipendi; illisque omnibus et singulis, ac etiam fisco nostro, ipsiusque fisci procuratori,

perpetuum desuper silentium eadem auctoritate imponendi, osque occludendi; necnon quascumque informationes, inquisitiones, relationes, examina et processus, aliaque acta, sive iudicialia sive extrajudicialia, si qua contra praefatos omnes et singulos, quos sicut praemittitur absolvendos et liberandos duxeris, occasione vel causa praemissorum, seu alicuius eorum, ac inde secutorum seu dependentium quorumcumque per quoscumque legatos, vicelegatos, praesidentes, gubernatores, auditores, iudices et alios quoslibet nostros et Sedis praefatae officiales et ministros quacumque auctoritate fungentes, ubicumque et quandocumque facta, formata et fabricata fuerint, dicta auctoritate cassandi, irritandi et annullandi, viribusque et effectu penitus et omnino vacuandi; et ab omnibus et singulis, ad quos spectat et pertinet, seu spectabit quovis modo in futurum, de libris, notis et scripturis, in quibus aliqua illorum mentio facta reperiat, omni mora et contradictione seu tergiversatione remota, confestim cassari, delere et aboliri, ac pro cassatis, deletis, abolitis, annullatis, irritis, viribusque et effectu vacuis penitus et omnino haberi et censi debere, eadem auctoritate mandandi; illisque nullam prorsus fidem in iudicio vel extra illud ubicumque haberi, perinde ac si nunquam emanassent aut extitissent, ac omnes et singulos praefatos, quibus absolutionem et liberationem, ut praefertur, concesseris, ad verificanda praemissa, aut ea, vel illorum aliqua, eorumque causas, loca, tempora, qualitates et circumstantias in iudicio vel extra illud exprimenda vel revelanda nullatenus teneri, neque ad id ullo unquam tempore invitos cogi vel compelli posse, solasque litteras tuarum absolutionis et liberationis huiusmodi ad probationem, verifica-

tionem et justificationem omnium et singularum gratiarum praemissarum sufficere, nec alterius probationis adminiculum ad hoc requiri, dicta auctoritate decernendi pariter et declarandi; aliaque omnia et singula in praemissis quomodolibet necessaria et opportuna, prout expedire iudicaveris et tibi magis placuerit, dicendi, mandandi, decernendi, ordinandi, faciendi, gerendi et exequendi, ac executioni mandari iubendi et curandi, plenissimam, latissimam et amplissimam, ac liberrimam et omnimodam facultatem, potestatem et auctoritatem, tenore, praesentium tribuimus et imperimus. Ac tibi ut de omnibus et singulis quae praesentium vigore quomodolibet egeris, gesseris, feceris, mandaveris, decreveris, iusseris, executus fueris, ac executioni demandari curaveris, nullam omnino, neque nobis, neque successoribus nostris Romanis Pontificibus, nec sacro venerabilium fratrum nostrorum eiusdem S. R. E. cardinalium collegio, aut cuivis alii, praeterquam soli Deo, ullo unquam tempore rationem etiam minimam reddere tenearis, nec ad id quovis modo cogi et compelli possis, motu, deliberatione, scientia et potestatis plenitudine paribus concedimus et indulgemus.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras, et in eis contenta, ac inde secutura quaecumque, etiam ex eo quod motu proprio emanaverint, nec fisci nostri procurator et camerae nostrae apostolicae commissarius generalis, et alii nostri et dictae Sedis officiales et ministri, ceterique in praemissis interesse quomodolibet habentes, seu habere praetendentes, ad illa vocati, citati et auditi fuerint, neque cum eis concordatum extiterit, ipsique ad id non consenserint, seu quod non sic, sed aliter factum se habuerit, et praemissa cum eorum circumstantiis et qualitatibus, etiam quantum-

Decretum irritans.

omnes aggravationes tam personarum quam rerum, temporum et locorum, aliove quovis respectu expressa et specificata non sint, ac ex quibusvis aliis causis quantumvis legitimis et iuridicis, et ex quocumque praetextu, titulo et capite etiam in corpore iuris clauso, de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vicio, seu intentionis nostrae vel quovis alio quantumvis magno, substantiali, formali, incognito et incogitabili defectu notari, impugnari, redargui, infringi, retractari, limitari, modificari, rescindi, annullari, ad terminos iuris reduci, vel adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium impetrari, seu etiam motu, scientia et potestatis plenitudine paribus concedi, aut ita concessio quempiam in iudicio vel extra illud uti nullatenus unquam posse, minusque ipsas praesentes litteras sub quibusvis similium vel dissimilium facultatum et gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, vel aliis contrariis dispositionibus, etiam per nos et Romanos Pontifices successores nostros, Sedemque praefatam, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibuslibet clausulis et decretis, quodcumque faciendis, comprehendere aut comprehensas censeret; sed semper ab illis exceptas, et quotiescumque illae emanaverint, toties in pristinum, firmissimumque et validissimum, ac eum, in quo antea quomodolibet erant, statum restitutionis, repositas et plenarie reintegratas, ac de novo etiam, sub quacumque posteriori data per te et alios, ad quos spectat et pro tempore spectabit, eorumve quemlibet, quodcumque eligenda concessas intelligi, perpetuoque validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac tibi, omnibusque et singulis

praefatis, quos, ut praefertur, absolvendos et liberandos duxeris, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, necnon, in eventum quo super praemissis, indeque secuturis, aut eorum aliqua parte, ambiguitatem, controversiam, dubium, litem vel contentionem, iudicialiter vel extrajudicialiter oriri vel moveri contingerit, semper ad tui aliorumque omnium et singulorum praefatorum, quibus absolutionem et liberationem huiusmodi concesseris, commodum, utilitatem et favorem resolvendi, decidi, decerni et interpretari; sicque et non aliter in omnibus et singulis praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. camerarium, seu procamerarium, et alios cardinales, etiam de latere legatos, ipsorumque cardinalium collegium, necnon thesaurarium generalem, praesidentes, clericos et commissarium generalem, vicelegatos, rectores et gubernatores, aliosve quoslibet Sedis et camerae praefatarum officiales et ministros, quacumque praeminentia, auctoritate et potestate praeditos, suffultos et fungentes, et quodcumque functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter indicandi et interpretandi, facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus omnibus et singulis praemissis, ac felicitis recordationis Pii IV et Pii V Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum quibus cavetur huiusmodi gratias seu absolutiones non valere, nec suffragari nisi reis constitutis in carceribus, necnon eiusdem Pii IV praedecessoris de gratiis quaecumque interesse dictae camerae quomodolibet concernentibus in eadem camera intra certum tunc expressum tem-

Derogatio
contrariorum.

pus praesentandis, registrandis, seu inaniendis, ita ut praesentes litterae, etiam in ipsa camera vel in quovis alio tribunali aut loco nunquam praesententur, registrentur, aut insinuantur, nihilominus valeant, firmissimeque subsistant, ac tibi, omnibusque et singulis praescriptis, quos concernunt et concernent, plenissime et amplissime suffragari debeant, aliisque dicti Pii IV et recolendae memoriae Iulii III, Gregorii XIII et Sixti V Romanorum Pontificum praedecessorum pariter nostrorum, ac praesertim eiusdem Sixti praedecessoris, quae incipiunt *Hoc nostri pontificatus*, etc., sub datum kalendis iulii MDLXXV, etc., *Dum pro communi*, etc., sub datum XI kalendas martii MDLXXVIII, respective, emanatis, necnon nostris et cancellariae apostolicae regulis, praecipue illa de non tollendo iure quaesito, ceterisque quibuslibet apostolicis, ac in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, legibus quoque etiam imperialibus et municipalibus, edictis, bannimentis, stabilimentis et decretis, etiam camerae et civitatis Avenionensis, aliisve quibuslibet, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, eorumque reformationibus et novis additionibus, stylis, usibus et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, etiam civitati Avenionensi, ac fisco et camerae praedictis, eorumve officialibus et ministris, et aliis quibuslibet personis et locis, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et a-

liis decretis, in genere vel in specie, ac aliis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso insererentur, praesentibus pro expressis ac sufficienter specificatis et insertis, formamque in illis traditam pro servata habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum, specialiter et expresse derogamus, ac plenissime et amplissime derogatum esse volumus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 5. Volumus autem ut earundem praesentium transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus ubique fides tam in iudicio quam extra illud adhibeatur, quae praesentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die VII decembris MDCLXIV, pontificatus nostri anno X.

Dat. die 7 decembris 1684, pontif. anno X.

CDXCVIII.

Indultum regi christianissimo nominandi personas idoneas ad cathedrales ecclesias Metensem, Tullensem et Viridunensem¹.

¹ Ex Regest. in Secret. Brevium.

Transumptum
idem.

Exordium.
 In Christo fili carissime Lectorum,
 Alexander Papa VII.
 Carissime in Christo fili noster,
 salutem et apostolicam benedictionem.

Exordium.

§ 1. Orthodoxae fidei conservandae, ac christianae religionis tuendae et propagandae zelus, quem etiam nuper misisti in Hungariam adversus Turcas validis armatorum subsidiis egregie ostendisti, ac preclara et christianissimo rege dignissima maiestatis tuae erga nos et Apostolicam Sedem filialis observantia, quam nobis laudabiliter testatus es, dum auctoritatem et potentiam tuam pro continendis in debita nobis et eidem Sedi fidelitate et subiectione nostris et dictae Sedis subditis in civitate Avenionensi et comitatu Venayssino nostris praesto semper futuram, tum per litteras tuas, tum per dilectum filium nobilem virum Carolum ducem Grequium, maiestatis tuae apud nos et Sedem praefatam oratorem, spopondisti, aliaque eximla eiusdem maiestatis tuae, ac progenitorum et maiorum tuorum regum christianissimorum principum longe clarissimorum, invictissimorumque Christi athletarum, et egregiorum dictae Sedis Apostolicae cultorum promerita, sicuti firmam nobis in Domino spem atque fiduciam praestant fore ut, viae eorumdem maiorum tuorum vestigiis impressae inhaerens, populos ditioni tuae creditos in catholica fide et vetere erga Sedem praefatam obedientia et observantia continere pari laude conaturus, constitutionesque apostolicas in universis dominiis tuis debite semper executioni mandari ac Sedis eiusdem honorem et auctoritatem illibatos conservari omni studio curaturus sis, ita paternam benevolentiam et charitatem nostram facile adducunt ad ea tibi favorabiliter concedenda, per

1 Edit. Main. legit via (R. T.).

quae clare innoteant nos tui honoris, quem semper fecimus maximi, et Deo dante in posterum faciemus, condignam et praecipuam habuisse rationem.

§ 2. Volentes itaque tibi, qui (ut accepimus) Matensem, Tullensem et Viridunensem civitates de praesenti possides, quo regiam beneficentiam tuam erga personas benemeritas tibi gratas et acceptas exercere valeas, gratiam facere specialem, ac sperantes te in nominandis ad earundem civitatum cathedrales ecclesias personis, quae vitae integritate, religione, fide et doctrina praestent et episcopalis muneris praerogativa dignae sint, summum studium, summamque diligentiam semper adhibiturum, nec conscientiam tuam hac in re ullo modo laedi passurum esse, motu proprio et ex certa scientia nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, maiestati tuae, quoad vixeris, ius nominandi nobis et pro tempore existentibus Romanis Pontificibus successoribus nostris personas probatas, boni nominis, et secundum sacrorum canonum dispositionem idoneas ad cathedrales ecclesias Metensis, Tullensis et Viridunensis civitatum a te possessarum, quoties illas quibusvis modis, et ex quorumcumque personis, non tamen per obitum apud Sedem Apostolicam praedictam, vacare contigerit, per nos et successores nostros praefatos ad nominationem huiusmodi eidem ecclesiis respective praeficiendas, tenore praesentium, reservamus, concedimus et assignamus.

§ 3. Decernentes ius nominandi huiusmodi ad cathedrales ecclesias praefatas tibi, quoad vixeris, competere debere, neque sub quacumque quantumvis speciali derogatione comprehendi, vel ei quovis modo et ex quacumque causa derogari, et, si ei derogari contingat, minime suffragari posse, et

Regi Franciae
 Pontifex conce-
 dit indulgentiam
 nominandi ad ec-
 clesias ut in re-
 brica.

Decretum Ir-
 ritan.

nihilominus quascunque earundem ecclesiarum provisiones, ac alias de eis dispositiones, etiam cum iuris nominandi huiusmodi derogatione, contra earundem praesentium tenorem, etiam per nos et successores praefatos, et Sedem eandem, etiam motu, scientia et potestatis plenitudine paribus, quoquo modo pro tempore faciendas, et desuper conficiendas litteras, ac inde sequutura quaecumque, nulla et invalida, nulliusque roboris et momenti fore et esse, sicut et non aliter per quoscunque iudices et commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, sublati eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contraria de-
 rogat.

§ 4. Non obstantibus quibusvis generalibus vel specialibus ecclesiarum praefatarum reservationibus seu affectionibus apostolicis per quoscunque Romanos Pontifices praedecessores nostros ac nos et Sedem praefatam quomodolibet factis, seu pro tempore faciendis, necnon cancellariae apostolicae regulis editis et edendis, et quibusvis aliis apostolicis, ac in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, ac dictarum ecclesiarum, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis etiam quasvis clausulas et reservationes in se continentibus, per eosdem praedecessores ac nos et Sedem eandem ecclesiis praefatis illarumque capitulis et personis quomodolibet con-

cessis, confirmatis et innovatis, quibus omnibus et singulis, etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quavis alia expressio facienda aut aliqua alia exquisita forma ad id servanda foret, illorum omnium et singulorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis et ad verbum insertis habentibus, illis aliis in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat, ad praemissorum effectum, harum serie, specialiter et expresse, motu, scientia et potestatis plenitudine similibus, derogamus, et ad plenum derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 5. Volumus autem ut intra sex menses a die vacationis ecclesiarum huiusmodi computandos personas idoneas nobis et pro tempore existenti Romano Pontifici pro provisione obtinenda nominare omnino tenearis, alioquin, dictis sex mensibus elapsis, de ecclesiis praefatis, ut praefertur vacantibus, per nos seu pro tempore existentem Romanum Pontificem libere disponi possit.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xi decembris MDCLXIV, pontificatus nostri anno x.

Dat. die 11 decembris 1064, pontif. anno x.

CDXCIX.

Quod fratres Cappuccini Ordinis Minorum sancti Francisci transientes ad aliam religionem, non possint permanere in eadem provincia in qua emisserunt professionem.

1 Vide ad Const. cxcviii (al. 273) Urbani VIII, tom. XIV, pag. 1, Iniuncti nobis, ubi prohibe-

Transumptio-
 rum fides.

Alexander Papa VII.
ad futuram rei memoriam.

Proemium.

Pastoralis officii, quod auctore Deo gerimus, sollicitudo nos admonet ut conservandae religiosorum Ordinum eximiae pietatis et arctioris disciplinae meritis conspicuorum existimationi, quantum nobis ex alto conceditur, consulere satagamus.

Expositio.

§ 1. Exponi aiquidem nobis nuper fecit dilectus filius procurator generalis Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci Cappuccinorum nuncupatorum, quod nonnulli e dicto Ordine ad alias religiones transeunt, assumptoque in illis habitu regulari, ad eas provincias in quibus habitum praedicti Ordinis fratrum Cappuccinorum publice gestaverant, ac cogniti et commorati fuerant, illico habitatum se conferunt, et, ad tegendas seu defendendas proprias imperfectiones, eiusdem Ordinis fratrum Cappuccinorum famam multis imposturis lacerare non verentur, cum gravi secularium scandalo bonique nominis dicti Ordinis detrimento.

Prohibet ut in rubrica.

§ 2. Quare idem procurator generalis nobis humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur. Nos, ipsius procuratoris generalis votis favorabiliter quantum cum Domino possumus annuere volentes, eumque s quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, huiusmodi supplicationibus in-

tur ne fratres Cappuccini ad laxiorem religionem transeant.

clinati, ne de cetero quisquam qui a memorato Ordine fratrum Cappuccinorum, post emissam in illo professionem regularem, ad aliam quamcumque religionem quomodolibet transierit, in ea provincia, in qua professionem huiusmodi emisit ac habitum eorundem fratrum Cappuccinorum publice gestaverit, habitare seu commorari audeat, quovis modo vel praesumat, auctoritate apostolica, tenore praesentium, prohibemus et inedicimus.

§ 3. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, sc ab illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon quorumvis Ordinum, congregationum et institutorum regularium, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 5. Volumus autem ut earundem praesentium litterarum transumptis,

1 Praeposit. a nos addimus (R. T.).

Decretum irritans.

Contrariis derogat.

Transumptio- rum fides.

etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae praesentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XVII decembris MDCLXIV, pontificatus nostri anno X.

Dat. die 17 decembris 1684, pontif. anno X.

D.

Ut priores abbatiarum commendatarum Ordinis Praemonstratensis in Gallia eligantur inter definitores in capitulo generali Ordinis huiusmodi¹.

Alexander Papa VII.
ad futuram rei memoriam.

Expositio.

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii priores abbatiarum commendatarum Ordinis Praemonstratensis, quod in tota Gallia supersunt solum undecim monasteria dicti Ordinis abbatibus commissa; cetera vero, quae numerum sexaginta quinque excedunt, possidentur a commendatariis, quorum monasteriis praeficiuntur priores scientia praediti, honestate morum conspicui, et disciplinae regularis amantes, nullum, sicut abbates, in suis monasteriis superiorem agnoscentes, ac plenam in spiritualibus et temporalibus administrationem habentes; et propterea, sicut abbates eiusdem Ordinis, vocantur ad capitulum generale, ut cum ipsis abbatibus concurrant ad ea, quae reformationem Ordinis huiusmodi spectant.

Supplicatio.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, nihilominus dicti abbates, iam numero pauci, nolint priores

praedictos longe numero plures inter definitores in capitulo generali Ordinis huiusmodi admittere, licet de iure et ex particulari decreto cuiusdam capituli generalis eiusdem Ordinis debeant inter definitores assumi, utpote qui, in omnibus supplentes vicem abbatum, maiorem notitiam ac praxim disciplinae regularis habeant quam ipsi abbates, qui ut plurimum in administratione rerum temporalium detenti totam disciplinae regularis curam in suos priores refundunt, quo fit ut dilectus filius abbas generalis Ordinis praedicti priorum potius operatur utatur in Galliis quam abbatum: nobis propterea dicti exponentes, de licentia et consensu (ut asserunt) dicti abbatis generalis, humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in praemissis opportune providere et ut infra indulgere de benignitate apostolica dignaremur.

§ 3. Nos igitur, ipsos exponentes specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censes, huiusmodi supplicationibus inclinati, facta nobis relatione de praemissis, auctoritate apostolica, tenore praesentium, statuimus et mandamus, ut in posterum in capitulis generalibus Ordinis huiusmodi, habita ratione paucitatis vel pluralitatis abbatum capitulantium, plures etiam vel pauciores priores abbatiarum commendatarum eiusdem Ordinis inter definitores eligantur, qui tamen tertiam partem definitorum non excedant.

§ 4. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et effica-

Statuit ut in capitulis non admittantur priores excedentes pro tertia parte numerum abbatum.

Decretum irritans.

1 Ex Regest. in Secret. Brev.

non existere et fore, suaeque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, plenissime suffragari, et ab illis respective inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliâ in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xix decembris MDCLXIV, pontificatus nostri anno x.

Dat. die 19 decembris 1864, pontif. anno x.

DI.

Quod, in controversiâ inter provincias S. Ioannis Baptistae et B. Petri de Alcantara fratrum Discalceatorum sancti Francisci circa possessionem conventus Murciae, praefata provincia S. Ioannis Baptistae non sit amplius audienda.

1 Vide ad Const. ccl. (al. 248) huius Ponti-

Alexander Pius VII.
ad litteram rei memoriam.

§ 1. Nuper pro parte dilectorum filiorum fratrum provinciae B. Petri de Alcantara Ordinis fratrum Minorum sancti Francisci Reformatorum nuncupatorum congregationi venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praepositae exposito, quod provincia S. Ioannis Baptistae fratrum Reformatorum eiusdem Ordinis in regnis Valentiae, Murciae et Granatae consistens, aucta iam ad excessivum numerum conventuum et religiosorum, fuerat auctoritate apostolica ex unâ in duas divisa, remanente primâ sub titulo seu invocatione S. Ioannis Baptistae cum vigintiocto conventibus, et secundâ sub titulo seu invocatione B. Petri de Alcantara cum solis novem conventibus in regnis Murciae et Granatae sitis; sed exortis inter easdem diversis litibus, praesertim super pertinentiâ conventus civitatis Murciae specialiter et expresse dictae provinciae B. Petri de Alcantara assignati, fuerat tandem a dictâ congregatione sub die xv septembris MDCLXII declaratum et decretum spectare dictum conventum Murciae ad ipsam provinciam B. Petri de Alcantara, et successive impositum partibus perpetuum silentium, et sub acerrimis poenis iniuncta obedientia et exequutio, et prohibita contraventio, etiam sub praetextu novi recursus ad Sedem Apostolicam, prout in ipso decreto, quod nostris in simili formâ Brevis litteris die xi octobris eiusdem anni MDCLXII super illius confirmatione expeditis insertum existit, continetur;

Et in eadem expositione subiuncto quod nuper quemdam supplicem libel-

licis, tom. xvi, pag. 480, Sacrosancti, et Constit. cccviii, Aliâ nos, ibid. pag. 596.

1 Quas vide supra pag. 69 (R. T.).

Expositio.

lum nobis pro parte fratrum dictae provinciae S. Ioannis Baptistae porrectum, quo super pertinentiâ praedicti conventus Murciae iterum audiri, non obstante decreto et litteris nostris praedictis, petebant, ad memoratam cardinalium congregationem remiseramus; ideoque pro parte dictorum fratrum provinciae B. Petri de Alcantara eisdem cardinalibus supplicato, ut (considerantes hanc litem diutius et ad saturitatem partis agitatam et ventilatam, ac tandem mediante iustitiâ ad favorem dictae provinciae B. Petri de Alcantara terminatam, et deinde ad sedanda scandala, tam in illis partibus, quam inter ipsos religiosos orta, perpetuum silentium a dictâ congregatione impositum fuisse, ac postmodum, ad instantiam superiorum dicti Ordinis, dictas nostras litteras confirmatorias, clausula *sublatâ*, etc., et decreto irritanti munitas, emanasse) petitam novam audientiam huiusmodi dictis fratribus provinciae S. Ioannis Baptistae denegarent, eosque amplius non esse audiendos decernerent: emanavit ab eadem congregatione decretum tenoris qui sequitur, videlicet:

Decretum sacrae congregationis episcoporum.

§ 2. « Sacra congregatio eminentissimorum S. R. E. cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularium praeposita denuo ex remissione sanctissimi domini nostri in eadem congregatione relatâ causâ, censuit standum esse in decretis, et provinciam S. Ioannis Baptistae super hoc negotio amplius non audiendam, quibuscumque non obstantibus.

Romae, v decembris MDCLXIV.

M. cardinalis GINETTUS ».

Decretum praedictum confirmat Pontifex.

§ 3. Cum autem, sicut praedicti fratres provinciae B. Petri de Alcantara nobis subinde exponi fecerunt, ipsi decretum huiusmodi, pro firmiori illius subsistentiâ et observatione, apostolicae con-

firmationis nostrae robore communiri summopere desiderent: nos, specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum praesentium, auctoritate apostolica, tenore praesentium, confirmamus et approbamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiciamus; salvâ tamen semper in praemissis auctoritate congregationis dictorum cardinalium.

Decretum irritans.

§ 4. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac dictis exponentibus plenissime suffragari, et ab illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§ 5. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Ordinis ac provinciarum et conventus huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et

innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis insertis et habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxi ianuarii MDCLXV, pontificatus nostri anno x.

Dat. die 21 ianuarii 1665, pontif. anno x.

DII.

Pro translatione professorii monachorum regularium S. Bernardi Ordinis Cisterciensis a monasterio S. Pudentianae de Urbe ad monasterium S. Bernardi eiusdem Urbis¹.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Motiva.

Cum, sicut dilectus filius superior provincialis provinciae Romanae Congregationis monachorum reformatum sancti Bernardi Ordinis Cisterciensis nobis nuper exponi fecit, in dieta generali dictae congregationis mense aprili proxime praeterito in hac alma Urbe nostra celebrata, pro sublevando monasterio S. Pudentianae Urbis et Congregationis huiusmodi, in quo professorium cum novitiatu coniunctum reperiebatur, decretum fuerit idem professorium inde ad monasterium S. Bernardi earumdem Urbis et Congregationis, quod omnia requisita necessaria habet, et in quo eiusmodi professorium alias collocatum fuit, accedente tamen ad id licentia congregationis venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium super statu regularium de-

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

putatae, transferri debere, cupiatque propterea dictus superior provincialis opportune in praemissis a nobis provideri et ut infra indulgeri:

§ 1. Nos, ipsum superiorem provincialem specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatis existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de memoratorum cardinalium consilio, attentis narratis, loco praedicti monasterii S. Pudentianae, designati pro professorio in provincia Romana Congregationis monachorum reformatum huiusmodi, auctoritate apostolica, tenore praesentium, designamus, ac deputamus pro professorio praenominatum monasterium S. Bernardi eiusdem provinciae; salva tamen semper in praemissis auctoritate praedictae congregationis cardinalium.

§ 2. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 3. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, Congregationis ac provinciae et monasteriorum huiusmodi, etiam iuramento, con-

Annull. Pontifex.

Decretum irritans.

Derogat contrariis.

firmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxvi ianuarii MDCLXV, pontificatus nostri anno x.

Dat. die 26 ianuarii 1665, pontif. anno x.

DIII.

Constitutio prohibens accessum ad monasteria monialium regnorum Hispaniarum, cum diversis ordinationibus¹.

Alexander Papa VII,
ad perpetuam rei memoriam.

Motiva.

Pastoralis officii, quo Ecclesiae catholicae per universum orbem diffusae adstringimur, cura animum nostrum assidue sollicitat, ut decorem sacrarum virginum, quae, oblitae populum suum et domum patris sui, divinis sese obsequiis et beneplacitis sub suavi religionis iugo devoverunt, illibatum tueri et conservare, quantum cum Domino possumus, conitamus; quo illae bono semper sint Christi odore de bona conversatione fragrant: « Nam (ut martyr gloriosissimus B. Cyprianus ait) flos est ille ecclesiastici germinis, decus atque ornamentum gratiae spiritualis, laeta indoles laudis et honoris, opus integrum atque incorruptum, Dei imago respondens ad sancti-

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

moniam Domini, illustrior portio gregis Christi. Gaudet per ipsas, atque in illis largiter floret Sanctae Matris Ecclesiae gloriosa fecunditas; quantoque plus gloriosa virginitas numero suo addit, tanto plus gaudium Matris augebit. Quocirca si quando in earum monasteriis aliquid per abusum irrepsisse novimus, quod in earum honestatis ponat gloriam maculam, aut illas in occursum caelestis sponsi per viam mandatorum eius ambulantes a recto tramite deflectere vel remorari possit, id apostolicae sanctionis ministerio tollere satagimus, et in id ipsum quoque tendentia catholicorum regum vota propensa charitate exaudimus, sicut, maturam consultatione adhibita, ad omnipotentis Dei gloriam, Christi sponsarum decorem, religiosae tranquillitatis incrementum, ac secularium aedificationem salubriter expedire in Domino arbitramur.

§ 1. Cum itaque, sicut nomine carissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum regis catholici nobis nuper expositum fuit, ipse Philippus rex nonnullarum personarum honoris de zelo eximie praedictarum relatu cognoverit, in plerisque monasteriis monialium Calceatarum et non reformatarum, quae in eius regnis et dominiis Hispaniarum consistunt, gravem notari corruptelam ex immoderata ortam licentia libere tractandi ad rotas et collocutoria dictorum monasteriorum cum omnis generis personis, tam secularibus quam regularibus, quam eadem moniales sibi sumunt; indeque non solum maxima nascatur observantiae regularis, quam dictae moniales profitentur, relaxatio, sed etiam non modica bonorum omnium offensio, divinaeque maiestatis offensa et alia gravia mala consequantur; quia vero eiusmodi delicta, quae a personis Deo dictis committuntur, eo graviora sunt,

Postulatio.

maiusque scandalum inducant, quo eadem personae perfectioris vitae studiis incumbere, bonumque sui exemplum ceteris praebere arctiori suae professionis vinculo obligantur, ideo dictus Philippus rex opportunum in praemissis remedium a nobis adhiberi plurimum desideret: nos, praeciarum et catholico regi dignissimum eiusdem Philippi regis reum magnopere in Domino commendantes, piisque eius votis et supplicationibus nobis super hoc humiliter porrectis, quantum nobis ex alto conceditur, favorabiliter annuere cupientes, de venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium negotiis et consultationibus episcoporum et regularum praepositorum consilio, pro conservatione et incremento regularis disciplinae ac divini obsequii, in praefatis monasteriis monialium in universis regnis et dominiis Hispaniarum huiusmodi consistentibus, hac nostra perpetuo valitura constitutione, ne deinceps ullus religiosus clericus vel laicus, cuiuscumque status, gradus, qualitatis et conditionis existat, ad ianuas, rotas, crates seu collocutoria dictorum monasteriorum cum illorum monialibus, tam professis quam novitiis, vel mulieribus seu puellis secularibus ibidem educationis causâ de Sedis Apostolicae licentiâ degentibus, aut earum ancillis, tractare vel communicare, seu eas visitare aut alloqui (praeterquam ex causâ necessaria, iustâ seu legitimâ) audeat quovis modo vel praesumat, auctoritate apostolicâ districte prohibemus et interdicimus.

§ 2. Et, ad occurrendum inconvenientibus quae ex eiusmodi visitationibus et allocutionibus monialium oriri possent, omnibus et quibuscumque praelatis monasteriorum monialium in eisdem Hispaniarum regnis et dominiis existentium,

ipsorumque monasteriorum superioris quocumque nomine nuncupatis, rotariis, iantricibus, sacristanis, ac monialibus et ancillis earumdem praesentibus et futuris, illorumque et illarum singulis in solidum, in virtute sanctae obedientiae, ac sub excommunicationis maioris latae sententiae, necnon privationis vocis activae et passivae, et officiorum per eos et eas respective obtentorum poenis ipso facto incurrendis, districte pariter praecipiendo iniungimus, ut, statim atque praesens constitutio eis intimata fuerit, seu ad illorum et illarum notitiam pervenerit, caveant unusquisque et unaquaeque illorum et illarum respective, prout ad se spectabit, ne eiusmodi visitationes sub quocumque praetextu, colore vel causâ ad ianuas, rotas, crates vel collocutoria, seu in aliâ quacumque parte monasteriorum huiusmodi, a quibusvis regularibus clericis vel secularibus recipiant, neve illos alloquantur, aut eos alloquendi, seu cum eis tractandi, eorumque visitationes excipiendi causâ sese ad ianuas, rotas, crates, seu collocutoria, aliamve quamlibet partem monasteriorum huiusmodi conferant, nec visitationes seu allocutiones huiusmodi cuiquam tacite vel expresse aut aliâs quomodolibet permittant, exceptis tamen genitoribus, fratribus, ac patris et avunculis ipsarum monialium, quibus licebit suas respective natas, sorores et neptes moniales in collocutoriis, et non alibi, de licentiâ superiorissae visitare et alloqui, non tamen in adventu et quadragesimâ, quibus temporibus ne illis quidem huiusmodi visitatio seu allocutio permittatur.

§ 3. Quia vero in aliquibus monasteriorum praefatorum crates collocutoriorum ex malâ introductione ita laxae et apertae sunt, ut per earum foramina brachia porrigi et manus utrinque coniungi pos-

Alia decernit
ut in rubricâ.

sint; idcirco crates huiusmodi ita coarctari et disponi iubemus, ut id amplius fieri nequeat. Mandantes ac sub eisdem poenis et censuris iniungentes superioribus dictorum monasteriorum, eorumque vicariis, ubi nullus alius superior fuerit, ut, statim atque praesens constitutio eis intimata fuerit, hanc reformationem et coarctationem cratium disponere et executioni mandare non praetermittant. Quod si aliquae moniales professae vel novitiae, aut ancillae, vel puellae, seu mulieres seculares, in monasteriis huiusmodi educationis vel famulitii causâ aut alio titulo de licentiâ dictae Sedis degentes, necesse habuerint cum aliquâ personâ pro dispositione et executione suorum reddituum et iurium, aliisque iustis de causis, tractare et communicare, unaquaeque illarum eâ super re licentiam petat a superiorissâ sui monasterii, necnon ab illius superiore si adfuerit, sin minus a vicario ipsius monasterii, qui de necessitate huiusmodi informati eiusmodi licentiam concedere possint, limitate tamen, vel pro unica vice tantum, idque in scriptis, ac eâ lege ut illic assistat aliqua monialis ex senioribus, quae audire et videre possit quidquid ibidem agi et dici contigerit. Omnes autem scripturae, quae monialibus de cetero mittentur, ab illis nec legantur nec aperiantur, nisi prius eas ad suas respective superiorissas detulerint; quae animadvertent an sint valde frequentes, et suspicioni causam praebere possint, quo casu eadem superiorissae illas aperiant et registrent, exceptis tamen schedulis confessoriorum, quae aperiri non debent; hoc etiam animadverso ut sub nomine confessorii non sint aliorum. Porro habitus et indumenta dictarum monialium sint earum regulis respective congruentia; moniales ipsae nec fuso, nec vestibis, aut

ornamentis secularibus, nec capillitio promissiore utantur. Superiorissae vero impediunt ne clausuram suorum monasteriorum ingrediantur personae seculares sub praetextu onera importandi vel exportandi; si autem id necessarium fuerit, ingressuri sint eius professionis seu officii, cuius exercendi gratiâ ingrediantur, nec permittant, ut tamquam baiuli intrent qui tales non sint. Volentes et dictâ auctoritate statuentes ut contra rebelles ad declarationem incursus in censuras ac executionem poenarum huiusmodi et aliâs prout iuris fuerit procedatur.

§ 4. Praeterea omnibus et quibuscumque praelatis quorumvis Ordinum, tam monachorum, quam mendicantium, quibus superioritas et iurisdictio in quacumque monasteria huiusmodi competit, et eorum singulis in solidum, sub poenis et censuris praefatis iniungimus, ut suis respective regularibus subditis praeccepta et censuras imponant, ne ad eadem monasteria monialium accedant; curent quoque ipsi superiores, ut confessori ordinarii et extraordinarii, ac vicarii per eos nominandi, et illorum socii, sint maturae aetatis, bonique nominis et famae, et ad satisfactionem superiorissarum dictorum monasteriorum monialium, necnon eis licentiam seu commissionem in scriptis per patentes litteras concedant specificè ad monialium confessiones audiendas, alioquin si sine eiusmodi licentiâ seu commissione ad monasteria monialium accesserint, praeccepta violasse, ac censuras huiusmodi incurrisse censeantur. Socii autem, quos hi confessori secum adducunt, moniales alloqui non possint. Ad haec volumus ut iidem superiores, intra bimestre a die quo praesentis constitutionis notitiam habuerint, ipsius consti-

1 Edit. Main. legit et pro ut (R. T.).

Alia quoad confessorios praedictorum monasteriorum addit.

Poenae contra
inobedientes.

tenore, illiusque executionem quam fecerint, in libris, ubi eorum electiones annotari solent, annotent pariter, et annotari curent, adiecta speciali nota et obligatione, quod, quotiescumque eligatur novus praelatus, vel superior, ille huiusmodi praecepta et censuras renovet, et, donec id fecerit, praeter incursum in censuras et poenas supradictas, officio praelati fungi illudve exercere nequeat, nec eius subditi obedientiam illi praestare teneantur. Mandabunt quoque dicti superiores ut tener constitutionis ac illius executio et praecepta seu ordinationes huiusmodi in libris electionum dictorum monasteriorum monialium eis respective subiectorum similiter annotentur, et, statim atque electae fuerint novae superiorissae, rotariae, ianitrices et sacristanae, eis intimetur ipsa praesens constitutio, ad hoc ut semper observetur, ac debitae executioni mandetur et adimpleatur, et contra rebelles procedatur sicut supra dictum est. Ac demum venerabilibus fratribus archiepiscopis et episcopis eorumdem regnorum et dominorum Hispaniarum in virtute sanctae obedientiae praecipimus pariter et mandamus, ut eandem praesentem constitutionem in monasteriis monialium eorum iurisdictioni et superioritati respective subiectis exequantur similiter, et debitae executioni demandari curent et faciant. Nos enim praemissa omnia et singula in omnibus monialium monasteriis dictorum regnorum et dominorum Hispaniarum, tam Ordinariis quam regularibus subiectis et subordinatis, inviolabiliter observari debere, dicta auctoritate decernimus et ordinamus.

§ 5. Decernentes pariter ipsas praesentes litteras, et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod praelati et superiores regulares, ac superiorissae et moniales, aliaeque personae praefatae,

et alii quicumque, cuiusvis status, gradus, ordinis, conditionis, praeminentiae et dignitatis, seu alias specifica et individua mentione digni existant, in praemissis interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati et auditi, neque causae, propter quas praesentes litterae emanaverint, sufficienter adductae, verificate et iustificate fuerint, aut ex alia quacumque, quantumvis iusta, legitima, pia et privilegiata causa, colore, praetextu et capite, etiam in corpore iuris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, aut interesse habentium vel praetendentium consensus, aliove etiam quantumvis magno ac formali et substantiali, individuumque expressionem requirente defectu notari, impugnari, invalidari, infringi, retractari, rescindi, limitari, ad terminos iuris reduci, aut in controversiam vocari, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti vel gratiae remedium impetrari vel intentari, aut impetrato, seu etiam motu proprio et de apostolica potestatis plenitudine concessio, quempiam in iudicio vel extra illud uti seu se iuvare posse, sed easdem praesentes litteras semper et perpetuo firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab omnibus et singulis, ad quos spectat et pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus et per omnia inviolabiliter et inconcusse observari et adimpleri, sicque et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac eiusdem S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos et Apostolicae Sedis nuncios, aliosque quoslibet, qua-

vis auctoritate et potestate ac praeminentia fungentes et functuros, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio
contrariorum.

§ 6. Non obstantibus praemissis, et, quatenus opus sit, nostram et cancellariae apostolicae regulam de non tollendo iure quaesito, aliisque apostolicis, ac in universalibus provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, necnon quorumvis monasteriorum, conventuum et domorum regularium, ac Ordinum, tam Mendicantium quam non Mendicantium, congregationum, societatum et institutorum, aliisque quibuslibet, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, usibus et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, libertatibus, exemptionibus et litteris apostolicis, etiam *mari magno*, seu *bullam auream*, aut aliter noncupatis, eisdem monasteriis, conventibus et domibus regularibus, ac Ordinibus, congregationibus, societatibus et institutis, eorumque superioribus et personis quibuslibet, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, etiam motu proprio, et de apostolica potestatis plenitudine, ac consistorialiter, seu alias quomodolibet, in genere vel in specie, etiam in limine foundationis, aut per viam communicationis seu extensionis, in contrarium praemissorum concessis, confirmatis, et pluries approbatis et innovatis; quibus omnibus et singulis,

etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda, aut quaecumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso et forma in illis tradita observata exprimerentur et insererentur, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 7. Volumus autem ut eorumdem praesentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum et gentium, tam in iudicio quam extra illud, adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Fides transumptorum.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxx ianuarii MDCLXV, pontificatus nostri anno x.

Dat. die 30 ianuarii 1665, pontif. an. x.

DIV.

Exhibet formulam subscribendam ab omnibus ecclesiasticis in regnis Galliae pro confutatione quinque propositionum Cornelii Iansenii, etc.

Alexander episcopus
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

Regiminis apostolici divina providentia nobis, quamvis immeritis, commissi

Exordium.

ratio postulat, ut ad ea potissimum, quae catholicae religionis integritati et propagationi, animarumque saluti et fidelium tranquillitati consulere apta et idonea esse indicantur, animum et curam omnem, quantum licet in Domino, applicemus.

lansenii haereticus
serpens
damasta.

§ 1. Quamobrem Cornelii lansenii haereticum, in Gallias praesertim serpentem, ab Innocentio X felicitis recordationis praedecessore nostro fere oppressam, ad instar colubri tortuosi, cuius caput attritum est, in varios gyros et cavillationum deflexus euntem, singulari constitutione ad hunc finem edita altero assumptionis nostrae anno extinguere conati fuimus. Sed, ut multiplices hostis hominum generis artes adhibet, nondum plene consequi potuimus ut omnes errantes in viam salutis redirent, qui tamen unus erat votorum et curarum nostrarum scopus; quibus operam et industriam suam egregio sane studio venerabiles fratres nostri archiepiscopi et episcopi regni Galliae, earumdem constitutionum apostolicarum exequutioni praecipue intenti, contulerunt, et carissimus in Christo filius noster rex christianissimus singulari pietate auxiliarem dexteram strenuo ac constantissimo animo porrexit.

Formula omni-
bus subscriben-
da proponitur.

§ 2. Cum autem praefatus rex christianissimus eodem religionis zelo ductus per suum in Urbe oratorem nobis significari exponique curaverit, nullum aliud opportunius remedium pestiferae huius contagionis reliquiis extirpandis adhiberi posse, quam si omnes certam formulam subscriberent nostram auctoritate firmatam, in qua quinque propositiones ex Cornelii lansenii libro, cui titulus *Augustinus*, excerptas, sincere damnarent, ac proinde illam a nobis quantocitius expediri, ad quaelibet effugia praecludenda, omnesque removendos obtentus, flagitaverit: nos, tam piis

dicti regis christianissimi votis benigne annuendum esse ducentes, formulam infrascriptam ab omnibus ecclesiasticis, etiam venerabilibus fratribus nostris archiepiscopis et episcopis, necnon aliis quibuscumque ecclesiastici ordinis, tam regularibus quam secularibus, etiam monialibus, doctoribus et licentiatibus, aliisque collegiorum rectoribus, atque magistris subscribi districte mandamus; idque intra tres menses a die publicationis seu notificationis praesentium; alias contra eos, qui intra terminum praedictum non paruerint, irremissibiliter procedi volumus iuxta canonicas constitutiones et conciliorum decreta.

Formula à supradictis subscribenda.

Ego N. constitutioni apostolicae Innocentii X datae die xxx mali MDCLII et constitutioni Alexandri VII datae die xvi octobris MDCLVI, summorum Pontificum, me subicio, et quinque propositiones ex Cornelii lansenii libro, cui nomen *Augustinus*, excerptas, et in sensu ab eodem auctore intento, prout illas per dictas constitutiones Sedes Apostolica damnavit, sincero animo relicio ac damno, et ita iuro; sic me Deus adiuvet, et haec sancta Dei Evangelia.

Pontifex dat
formulam.

§ 3. Decernentes insuper praesentes litteras semper et perpetuo validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, ubique iudicari et definiri debere, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Decretum ir-
ritans.

§ 4. Quocirca venerabilibus fratribus archiepiscopis et episcopis, aliisque lo-

Exequutores
deputati.

damus, ut singuli in suis dioecesibus ac locis suae iurisdictioni subiectis praesentes litteras, et in eis contenta quaecumque, exequantur et exequutioni mandari ac observari ab omnibus curent, et inobedientes quoscumque per sententias, censuras et poenas, aliaque iuris et facti remedia, appellatione postposita, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, brachii secularis auxilio, omnino compellant.

Transumptio-
rum fides.

§ 5. Volumus autem ut praesentium transumptis, etiam impressis, manu notarii publici subscriptis, et sigillo aliquius personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem fides prorsus adhibeatur, quae ipsis originalibus litteris adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

§ 6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc nostram constitutionem et ordinationem infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Mariam Maorem, anno Incarnationis Dominicae MDCLXV, xv kalendas martii, pontificatus nostri anno x.

Dat. die 15 februarii 1665, pontif. anno x.

DV.

Confirmatio decreti congregationis rituum super patronatu principaliore sancti Ianuarii in regnum Neapolitanum.

Alexander Papa VII,
ad futuram rei memoriam.

Multa.

§ 1. Cum alias (propositis de mandato nostro in congregatione venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae Ec-

1 Ex Regest. in Secret. Brev.

Bull. Rom. — Vol. XVII.

43

clesiae cardinalium sacris ritibus praepositorum controversiis inter dilectos filios deputatos thesauri sancti Ianuarii et fratres sancti Dominici, cuinam ipsorum de beatorum patronatus principalis regni Neapolitis, sancto ne Ianuario, vel potius sancto Dominico) praefati cardinales, bene et mature perpensis hinc inde deductis, censuerint deberi divo Ianuario, ac proinde festum de praecepto tamquam de principaliore patrono regni Neapolitani fieri debere per totum regnum de dicto sancto Ianuario episcopo et martyre, non obstantibus litteris apostolicis datis die xxiii augusti MDCLXI, ceterisque decretis eiusdem congregationis, si ita nobis videretur, prout in ipsius congregationis decreto desuper die iv augusti MDCLXII emanato continetur; et, sicut pro parte dilectorum filiorum communitatis et hominum civitatis Neapolitanae ac deputatorum thesauri huiusmodi nobis nuper expositum fuit, ipsi hoc decretum apostolicae confirmationis nostrae patrocinio communiri summo-
pere desiderant: nos, specialem eisdem exponentibus gratiam facere volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, supra expressum memoratae congregationis decretum, auctoritate apostolica, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robus adicimus; salva tamen semper in praemissis auctoritate praefatae congregationis cardinalium.

Confirmat
Pontifex decre-
tum sacrae con-
gregationis.

§ 2. Decernentes easdem praesentes litteras semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat et pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, sicque in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 3. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xx martii mncxlv, pontificatus nostri anno x.

Dat. die 20 marti 1665, pontif. anno x.

DVI.

Confirmatio constitutionum pro felici regimine congregationis seu confraternitatis Scholae Christi Madriti Toletanae dioecesis, idque pro congregationibus seu confraternitatibus sub nomine dictae Scholae Christi, et sub earumdem constitutionum observantia, tam erectis quam erigendis in universis regnis et dominiis Hispaniarum, ac etiam in alma Urbe.

Alexander Papa VII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ad pastoralis dignitatis fastigium, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, per ineffabilem Salvatoris et Domini Iesu Christi bonitatem evecti, illa, quae, pro sodalitatibus quarumlibet ad exer-

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

canda pietatis opera pie prudenterque institutarum prospero gubernio, salubrique sodalium ad aeternae beatitudinis metam per viam mandatorum Dei consiliorumque evangelicorum usum currere satagentium directione, maturo sapientique constituta et decreta noscuntur esse consilio, quo firma semper et inviolabilia permaneant, libenter cum a nobis petitur, apostolici muniminis praesidio constabilimus, ipsisque sodalitatibus spiritualium gratiarum dona elargimur, sicut ad omnipotentis Dei gloriam et animarum salutem cognoscimus in Domino salubriter expedire.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecerunt dilecti filii confratres congregationis seu confraternitatis sub nomine Scholae Christi in oppido Madriti Toletanae dioecesis canonice erectae, quod, pro felici ipsius congregationis seu confraternitatis regimine, piorumque exercitiorum in ea fieri solitorum, ac illius confratrum salubri directione, factae et hispanico idiomate editae fuerunt, cum approbatione venerabilis fratris archiepiscopi Toletani, diversae constitutiones, quae de hispanico in latinum idioma versae sunt tenoris qui sequitur, videlicet:

Constitutiones congregationis Scholae Christi Domini nostri fundatae sub protectione Mariae Virginis SS. et dominae nostrae in nosocomio Matritensi nationis Italicae.

1. Institutum et finis huius scholae profectus spiritualis est, et quod aspiret unusquisque fratrum ad voluntatem Dei eiusque praecepta et consilia in omnibus adimplenda, progrediendo ad perfectionem secundum suum cuiusque statum, illiusque obligationem, cum correctione vitae, poenitentia et peccatorum contritione, cum mortificatione sensuum,

Expositio.

CAPUT I.
De fine et institutione huius scholae.

puritate conscientiae, oratione, sacramentorum frequentia, operibus charitatis, aliisque sanctis exercitiis, quae in illa docentur et exercentur, cum aestimatione magna aeternorum, contemptuque temporalium, strictiorem ac severiorem salutis viam atque semitam, in quocumque statu quaerendo: *Arcta via est, quae ducit ad vitam; intrate per angustam portam* (MATTH., VII).

CAPUT II.
De divino magistro huius scholae, ac de indigentissimis eius discipulis.

II. Praeceptorum et consiliorum Christi Domini nostri, scholaeque iis discendis et exequendis omnino intentae, Christus magister est: *Magister vester unus est Christus* (MATTH., XXIII); divinam suam doctrinam et sacras actiones iubet nos discere: *Discite a me* (MATTH., XI). Humiles discipuli, misericordia sic magna et sic grandi titulo semper indigni, recognoscere continuo debent a quo magistro in discipulos sint vocati, et quas obligationes includat hic titulus.

Proferi debent erga Mariam SS. matrem ac dominam nostram devotionem tenerrimam, servitutem amoris plenissimam atque humillimam filiationem. Quam loco matris piae dominaeque elementissimae Christus discipulis suis exhibet: *Dicit discipulo: Ecce mater tua* (IOANN., XIX). Ad eius religiosissimum cultum, sacramque venerationem, ad continuam eius invocationem, protectionisque demerendam gratiam, attendere semper, promptique semper ac vigilantes uti filii subiecti uti amantes servi esse debent, cum spe securae obtinendi unice per eius manus gratias Dei, beneficia et misericordias.

Et quia placuit Deo communicare spiritum huiusmodi scholarum Christi discipulorum interventu sancti Philippi Nerii, reputabit haec nostra et reverebitur eum tamquam patrem, heroicarum ipsius

¹ Forsan ac pro ad legendum (R. T.).

virtutum exemplar ante oculos sibi ponens ad imitationem, iuxta suum uniuscuiusque statum.

Discipuli huius Scholae viri esse debent a vitiis remoti, seculique fallaciis et vanitatibus, qui cum perfecta cognitione ac firmo proposito placere Deo in omnibus, voluntatemque eius adimplere desiderant, qui oratione ac meditatione se exercent, devoti, pii, misericordes, modesti, patientes, honoque ceteris exemplo.

Agere debent inter se cum amore, aequalitate et charitate fraternâ; Christi enim scholae discipuli fratres sunt: *Omnes autem vos fratres estis* (MATTH., XXIII).

Haec unio et charitas, formaque exercitiorum et uniuscuiusque profectus cura non permittit eos magno esse numero. Erunt ad plurimum sacerdotes vigintiquatuor, laicique quadraginta et octo, quem quidem nullatenus excedere possint. Sub sacerdotibus cum regulares tum seculares veniunt comprehensi; uti sub secularibus comprehenduntur, si quis oblatus alienius religiosi Ordinis huius Scholae sit frater, omnesque alii ordinem sacrum non habentes.

III. Is qui huic scholae praeest *Obedientia* appellatur, ideo ut a nomine etiam ipso superiores doceantur ceteri, quam ante te omnes curare debeant de promovenda in se huius virtutis perfectione, qui in omnibus Christi operibus adeo resplendit: *Factus obediens usque ad mortem* (Ad Philipp., II). In his omnibus, quae operabitur, docebit et ordinabit, divinae legi, consiliis et voluntati obediet. Hoc in munere eius est virtutem hanc colere et docere, sanctaeque obedientiae exemplum aliis praebere. Exercitiis omnibus et congregationibus praeest, gubernationi, directioni, disciplinae ac

CAPUT III.
De praeside obedientiae dicto.

¹ Ed. Main. legit praesere pro praest (R. T.).